

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 30. novembris

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

PADOME

2013/C 351 E/01	Padomes Nostāja (ES) Nr. 9/2013 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK	
	Padome pieņēmusi 2013. gada 17. oktobrī.....	1
	Padomes paziņojums par daudzgadu plāniem	45
	Eiropas Parlamenta un Padomes paziņojums par datu vākšanu	45
	Komisijas paziņojumi	45
2013/C 351 E/02	Padomes Nostāja (ES) Nr. 10/2013 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000	
	Padome pieņēmusi 2013. gada 17. oktobrī.....	46
	Eiropas Parlamenta un Padomes paziņojums par kontroles noteikumiem saistībā ar produktu izsekojamību un patērētāju informēšanu	72
	Komisijas paziņojumi	72

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

PADOMES NOSTĀJA (ES) Nr. 9/2013 PIRMAJĀ LASĪJUMĀ,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK

Padome pieņēmusi 2013. gada 17. oktobrī

(2013/C 351 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2371/2002 ⁽⁴⁾ tika izveidota Kopienas sistēma zivsaimniecības resursu saglabāšanai un ilgtspējīgai izmantošanai saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (KZP).

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 183. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 20. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 6. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 17. oktobra nostāja pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta ... nostāja un Padomes ... lēmums.

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.).

- (2) KZP darbības joma ietver jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un to zvejniecību pārvaldību, kuras šos resursus izmanto. Turklāt KZP mērķu sasniegšanas nolūkā tās darbības jomā attiecībā uz tirgus pasākumiem un finanšu pasākumiem ietilpst saldūdens bioloģiskie resursi un akvakultūras darbības, kā arī zvejas un akvakultūras produktu apstrāde un tirdzniecība, ja šādas darbības veic dalībvalstu teritorijā vai Savienības ūdeņos, tostarp, ja tās veic zvejas kuģi, kas kuģo ar trešo valstu karogu vai ir tajās reģistrēti, Savienības zvejas kuģi vai dalībvalstu valstspiederīgie, neskarot karoga valsts primāro atbildību un ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas ⁽⁵⁾ (UNCLOS) 117. panta noteikumus.

- (3) Atpūtas zveja var būtiski ietekmēt dalībvalstu zivju resursus, un dalībvalstīm tādēļ būtu jānodrošina, ka to veic atbilstīgi KZP mērķiem.

- (4) KZP būtu jāgarantē tas, ka zvejas un akvakultūras darbības palīdz uzlabot ilgtermiņā vides, ekonomisko un sociālo ilgtspējību. Tajā būtu jāiekļauj noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt Savienībā tirgoto produktu izsekojamību, drošumu un kvalitāti. Turklāt KZP būtu jāsniedz ieguldījums palielinātā ražīgumā, pietiekami augstā dzīves līmenī zvejniecības nozarē nodarbinātajiem, tostarp mazapjoma zvejniecībās un stabilos tirgos, un tai būtu jānodrošina pārtikas krājumu pieejamība un tas, ka produkti patērētājiem ir pieejami par saprātīgām cenām. KZP būtu jāpalīdz īstenot stratēģija "Eiropa 2020" gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un sasniegt mērķus, kas tajā noteikti.

⁽⁵⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija un nolīgums, kas attiecas uz tās XI daļas ieviešanu (OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.).

- (5) Savienība ir līgumslēdzēja puse UNCLLOS⁽¹⁾, un ievērojot Padomes Lēmumu 98/414/EK⁽²⁾ – Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. decembra Nolīgumam par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un pārvaldību⁽³⁾ (ANO nolīgums par zivju krājumiem) un, ievērojot Padomes Lēmumu 96/428/EK⁽⁴⁾ – Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 1993. gada 24. novembra Nolīgumam par zvejas kuģu atbilstības veicināšanu starptautiskajiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem atklātā jūrā⁽⁵⁾.
- (6) Minētie starptautiskie instrumenti galvenokārt nosaka pienākumus saglabāšanas jomā, tostarp pienākumus īstenot saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas paredzēti, lai uzturētu vai atjaunotu jūras resursus tādā līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu gan jūras apgabalos, kas ir valstu jurisdikcijā, gan atklātā jūrā, un pienākumus šajā sakarā sadarboties ar citām valstīm, pienākumus plaši piemērot piesardzīgu pieeju zivju krājumu saglabāšanas, pārvaldības un izmantošanas jomā, pienākumus nodrošināt saglabāšanas un pārvaldības pasākumu saderību, ja jūras resursi ir sastopami jūras apgabalos, kam ir dažādi juridiskie statusi, un pienākumus pienācīgi ņemt vērā citus likumīgus jūras izmantošanas veidus. Tādēļ KZP būtu jāpalīdz Savienībai īstenot tās starptautiskos pienākumus saskaņā ar minētajiem starptautiskajiem instrumentiem. Ja dalībvalstis pieņem saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kurus tās ir pilnvarotas pieņemt saskaņā ar KZP, tām arī būtu jārikojas tādā veidā, kas pilnībā atbilst starptautiskajiem saglabāšanas un sadarbības pienākumiem saskaņā ar minētajiem starptautiskajiem instrumentiem.
- (7) Johannesburgā 2002. gadā rīkotajā Pasaules samitā par ilgtspējīgu attīstību Savienība un tās dalībvalstis apņēmas cīnīties pret daudzu zivju krājumu nepārtraukto samazināšanos. Tāpēc Savienībai būtu jāuzlabo tās KZP, pielāgojot izmantošanas apmērus tā, lai nodrošinātu, ka saprātīgā laikposmā jūras bioloģisko resursu krājumi tiek izmantoti tādējādi, lai atjaunotu un saglabātu zvejotos
- krājumus vismaz tādā līmenī, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Šādi izmantošanas apmēri būtu jāsasniedz līdz 2015. gadam. Minēto izmantošanas apmēru sasniegšana vēlākā laikā būtu jāatļauj tikai tādā gadījumā, ja to sasniegšana līdz 2015. gadam nopietni apdraudētu iesaistīto zvejas flotu sociālo un ekonomisko ilgtspējību. Pēc 2015. gada minētie izmantošanas apmēri būtu jāsasniedz cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā ne vēlāk par 2020. gadu. Ja zinātniskā informācija ir nepietiekama, lai noteiktu minētos līmeņus, var apsvērt aptuvenos parametrus.
- (8) Pieņemot pārvaldības lēmumus par maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu jauktās dažādu sugu zvejas vietās, būtu jāņem vērā grūtības šādās zvejas vietās zvejojot visus krājumus vienlaicīgi atbilstīgi maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam, jo īpaši, ja zinātniskajā ieteikumā norādīts, ka ir ļoti sarežģīti novērst tā dēvēto kritisko sugu piezveju, palielinot izmantoto zvejas rīku selektivitāti. Šādos apstākļos būtu jāprasa attiecīgām zinātniskām struktūrām, lai tās sniedz ieteikumu par atbilstīgo zvejas izraisītas zivju mirstības līmeni.
- (9) KZP būtu jānodrošina saskaņotība ar zivsaimniecības mērķiem, kas tika noteikti Konvencijas par bioloģisko daudzveidību pušu konferences pieņemtajā Lēmumā par stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, un ar bioloģiskās daudzveidības mērķiem, kurus pieņēmusi 2010. gada 25. un 26. marta Eiropadome.
- (10) Jūras bioloģisko resursu ilgtspējīga izmantošana vienmēr būtu jābalsta uz piesardzības pieeju, ko atvasina no Līguma 191. panta 2. punkta pirmajā daļā minētā piesardzības principa, ņemot vērā pieejamos zinātniskos datus.
- (11) KZP būtu jāpalīdz aizsargāt jūras vidi, ilgtspējīgi pārvaldīt visas komerciāliem mērķiem izmantotās sugas un jo īpaši vēlākais līdz 2020. gadam sasniegt labu vides stāvokli, kā izklāstīts 1. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK⁽⁶⁾.
- (12) KZP arī būtu jāveicina Savienības tirgus apgāde ar augstas uzturvērtības pārtiku un Savienības tirgus atkarības samazināšana no pārtikas importa. Tieši un netieši jāveicina arī darbvietu radīšana un ekonomikas attīstība piekrastes reģionos.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 98/392/EK (1998. gada 23. marts) par Eiropas Kopienas parakstīto ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju un 1994. gada 28. jūlija Nolīgumu par minētās konvencijas XI daļas īstenošanu (OV L 179, 23.6.1998., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 98/414/EK (1998. gada 8. jūnijs) par Nolīguma par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu Eiropas Kopienas ratifikāciju (OV L 189, 3.7.1998., 14. lpp.).

⁽³⁾ Nolīgums par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz mainīgas dislokācijas un tālu migrējošo zivju sugu krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu (OV L 189, 3.7.1998., 16. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 96/428/EK (1996. gada 25. jūnijs) par Kopienas pievienošanās nolīgumam, kas veicina starptautisko saglabāšanas un vadības pasākumu ievērošanu uz tāljūrā esošiem zvejas kuģiem (OV L 177, 16.7.1996., 24. lpp.).

⁽⁵⁾ Nolīgums, kas veicina starptautisko saglabāšanas un vadības pasākumu ievērošanu uz tāljūrā esošiem zvejas kuģiem (OV L 177, 16.7.1996., 26. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

- (13) Ir jāsteno uz ekosistēmu balstīta pieeja zivsaimniecības pārvaldībā, būtu jāierobežo zvejas darbību ietekme uz vidi, jāizvairās no nevēlamas nozvejas un tā cik vien iespējams jāsamazina.
- (14) Ir svarīgi, lai KZP pārvaldība tiktu veikta saskaņā ar labas pārvaldības principiem. Šie principi ietver lēmumu pieņemšanu, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem, plašu ieinteresēto personu iesaisti un ilgtermiņa perspektīvu. Veiksmīga KZP pārvaldība ir atkarīga arī no skaidras pienākumu noteikšanas Savienības, reģionālā, valstu un vietējā līmenī un no veikto pasākumu savstarpējas saderības un to saskaņotības ar citiem Savienības politikas virzieniem.
- (15) KZP būtu jāpalīdz uzlabot zvejas operatoru drošība un darba apstākļi.
- (16) KZP vajadzības gadījumā būtu pilnībā jāņem vērā dzīvnieku veselība, dzīvnieku labturība, pārtikas un barības nekaitīgums.
- (17) Ņemot vērā, ka visi jautājumi, kas attiecas uz Eiropas okeāniem un jūrām, ir savstarpēji saistīti, KZP būtu jāsteno tādejādi, lai tā atbilstu citiem Savienības politikas virzieniem, jo īpaši ņemot vērā mijiedarbību ar Savienības darbībām citās jūrlietu politikas jomās. Būtu jānodrošina saskaņotība dažādu nozaru politikas virzienu pārvaldībā, ko īsteno Baltijas jūrā, Ziemeļjūrā, Ķeltu jūrās, Biskajas līcī un Pireneju pussalas piekrastē, Vidusjūras un Melnās jūras baseinā.
- (18) Savienības zvejas kuģiem vajadzētu būt vienlīdzīgai piekļuvei ES ūdeņiem un resursiem, uz kuriem attiecas KZP noteikumi.
- (19) Pastāvošie noteikumi, ar ko ierobežo piekļuvi dalībvalstu resursiem 12 jūras jūdžu zonās, ir bijuši pietiekami efektīvi attiecībā uz saglabāšanu, ierobežojot zvejas piepūli visjutīgākajā Savienības ūdeņu daļā. Turklāt ar šiem noteikumiem ir saglabātas tradicionālās zvejas darbības, no kurām lielā mērā ir atkarīga konkrētu piekrastes kopienu sociālā un ekonomiskā attīstība. Tāpēc minētie noteikumi būtu jāturpina piemērot. Dalībvalstīm būtu jāmēģina nodrošināt preferenciālu piekļuvi zvejniekiem, kuri nodarbojas ar mazapjoma, nerūpniecisko vai piekrastes zveju.
- (20) Nelielas piekrastes salas, kas ir atkarīgas no zvejniecības, būtu attiecīgā gadījumā īpaši jāapzina un jāatbalsta, lai ļautu tām izdzīvot un veicinātu to labklājību.
- (21) Jūras bioloģiskie resursi ap Savienības tālākiem reģioniem, kas minēti Līguma 349. panta pirmajā daļā, būtu īpaši jāaizsargā, jo tie palīdz saglabāt minēto teritoriju vietējo ekonomiku, ņemot vērā to strukturālo, sociālo un ekonomisko situāciju. Tāpēc būtu jāierobežo konkrētu zvejas darbību veikšana šajās teritorijās, atļaujot tās veikt tikai minēto teritoriju ostās reģistrētiem zvejas kuģiem.
- (22) Lai nodrošinātu ūdeņu dzīvo resursu un jūras ekosistēmu saglabāšanu, Savienībai būtu jācenšas aizsargāt bioloģiski jutīgākos apgabalus, piešķirot tiem aizsargājamu teritoriju statusu. Šādās teritorijās būtu jānodrošina iespēja ierobežot vai aizliegt zvejas darbības. Lemjot par to, kurām teritorijām piešķirt minēto statusu, īpaša uzmanība būtu jāvelta tām teritorijām, saistībā ar kurām ir nepārprotami pierādījumi, ka tajās lielā koncentrācijā ir zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas atsaucis izmēru, un nārsta vietas, un tām, kuras atzītas par biogeogrāfiski jutīgām. Būtu jāņem vērā arī esošās aizsargājamās teritorijas. Lai veicinātu statusa piešķiršanas procesu, dalībvalstīm būtu jāapzina piemērotas teritorijas, tostarp teritorijas, kas ir daļa no vienota tīkla, un attiecīgā gadījumā vienai ar otru būtu jāsadarbojas, sagatavojot un nosūtot kopīgos ieteikumus Komisijai. Lai efektīvāk izveidotu aizsargājamās teritorijas, Komisijai vajadzētu būt iespējai būt pilnvarotai ietvert tās daudzgadu plānā. Lai nodrošinātu piemērotu demokrātiskās pārskatbaidības un kontroles līmeni, tai būtu regulāri jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par minēto aizsargājamo teritoriju darbību.
- (23) Mērķi ilgspējīgi izmantot jūras bioloģisko resursus var efektīvāk sasniegt ar daudzgadu pieeju zivsaimniecības pārvaldībā, par prioritāriem nosakot daudzgadu plānus, kas atspoguļo dažādu zvejniecību specifiku.
- (24) Daudzgadu plānos, ja iespējams, būtu jāiekļauj vairāki krājumi, ja šie krājumi tiek izmantoti kopīgi. Daudzgadu plānos būtu jāizveido sistēma ilgspējīgai attiecīgo krājumu un jūras ekosistēmu izmantošanai, nosakot precīzus termiņus un aizsardzības mehānismus neparedzētiem gadījumiem. Turklāt daudzgadu plāni būtu jāpārvalda saskaņā ar skaidri noteiktiem pārvaldības mērķiem, lai veicinātu attiecīgo krājumu ilgspējīgu izmantošanu un jūras ekosistēmu aizsardzību. Minētie plāni būtu jāpieņem, apspriežoties ar konsultatīvajām padomēm, zvejas nozares operatoriem, zinātniekiem un citām iesaistītajām personām, kas ir ieinteresētas zivsaimniecības pārvaldībā.
- (25) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK⁽¹⁾, Padomes Direktīva 92/43/EEK⁽²⁾ un Direktīva 2008/56/EK uzliek dalībvalstīm konkrētus pienākumus saistībā ar, attiecīgi, īpaši aizsargājamām teritorijām, īpašām saglabājamām teritorijām un aizsargājamām jūras teritorijām. Šādiem pasākumiem varētu būt nepieciešama tādu pasākumu pieņemšana, kas ir saskaņā ar KZP. Tāpēc ir lietderīgi pilnvarot dalībvalstis attiecībā uz to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajiem ūdeņiem pieņemt tādas saglabāšanas pasākumus, kas ir nepieciešami, lai izpildītu savus pienākumus saskaņā ar minētajiem Savienības aktiem, ja šādi pasākumi neietekmē citu

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 92/43 (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

dalībvalstu intereses zivsaimniecības jomā. Ja šādi pasākumi varētu ietekmēt citu dalībvalstu intereses zivsaimniecības jomā, pilnvaras pieņemt šādus pasākumus būtu jāpiesūta Komisijai un būtu jāizmanto reģionālā sadarbība starp attiecīgajām dalībvalstīm.

(26) Ir vajadzīgi pasākumi, lai samazinātu pašreizējos lielos nevēlamas nozvejas apjomus un pakāpeniski izskaustu izmetumus. Nevēlamas nozvejas un izmetumi ir ievērojama resursu šķērdēšana un negatīvi ietekmē jūras bioloģisko resursu un jūras ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, un zvejniecību finansiālo dzīvotspēju. Būtu jāievieš un pakāpeniski jāsteno pienākums izkraut visas to sugu nozvejas ("nozvejas izkraušanas pienākums"), uz ko attiecas nozvejas kvotas, kā arī Vidusjūrā nozvejas, uz ko attiecas noteikumi par minimālo izmēru, kuras iegūtas zvejas darbības Savienības ūdeņos, vai kuras ieguvuši Savienības zvejas kuģi, un noteikumus, ar kuriem līdz šim zvejniekiem bija uzlikts pienākums nozvejoto izvest, būtu jāatceļ.

(27) Nozvejas izkraušanas pienākums būtu jāievieš katrā zvejniecībā atsevišķi. Zvejniekiem būtu jāļauj arī turpmāk veikt to sugu izmetumus, kurām saskaņā ar labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem ir augsts izdzīvošanas rādītājs, ja tās tiek izvestas atpakaļ jūrā.

(28) Lai nozvejas izkraušanas pienākums būtu izpildāms un lai mazinātu ietekmi, ko rada ikgadējās izmaiņas nozvejas sastāvā, dalībvalstīm būtu jāatļauj konkrētu kvotas procentuālo daļu pārcelt no viena gada uz citu.

(29) Pārvaldot nozvejas izkraušanas pienākumu, dalībvalstīm ir jādara viss iespējams, lai samazinātu nevēlamo nozveju. Šajā nolūkā ļoti svarīgai ir jābūt selektīvu zvejas paņēmienu uzlabošanai, lai izvairītos no nevēlamas nozvejas un cik vien iespējams to samazinātu. Ir būtiski, lai dalībvalstis sadalītu kvotas starp kuģiem tādā kombinācijā, kura pēc iespējas labāk atspoguļo sagaidāmo sugu sastāvu zvejniecībā. Ja ir neatbilstība starp pieejamām kvotām un faktisko zivsaimniecības praksi, dalībvalstīm būtu jāapsver pielāgojumi, izmantojot kvotu apmaiņu ar citām dalībvalstīm, tostarp ar pastāvīgu apmaiņu. Dalībvalstīm būtu arī jāapsver atvieglojumi kuģu īpašniekiem atsevišķu kvotu apvienošanai, piemēram, ražotāju organizācijās vai kuģu īpašnieku grupās. Visbeidzot, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja piezvejas sugu atskaitīt no mērķsugas kvotas, atkarībā no piezvejas sugas saglabāšanas statusa.

(30) Attiecībā uz tādu zivju izkrāvumiem, kuras ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru,

būtu jāierobežo šādu nozveju galamērķis un tās būtu jāaizliedz pārdot lietošanai pārtikā.

(31) Lai ņemtu vērā nevēlamas nozvejas, kas ir neizbēgamas, pat piemērojot pasākumus to samazināšanai, būtu jāizveido daži *de minimis* izņēmumi no nozvejas izkraušanas pienākuma tām zvejniecībām, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, galvenokārt izmantojot daudzgadu plānus.

(32) Ņemot vērā zinātniskos ieteikumus un neapdraudot ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saistīto mērķu sasniegšanu, vai nepalielinot zivju mirstību, ja darbojas nozvejas izkraušanas pienākums, ietverot nozvejas dokumentāciju, vajadzētu būt iespējamam saistītu zvejas iespēju palielinājumam, lai ņemtu vērā faktu, ka zivis, ko iepriekš izmeta, tagad izkraus.

(33) Piekļuvi zvejniecībai vajadzētu balstīt uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem, tostarp kritērijiem, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku. Dalībvalstīm būtu jāveicina atbildīga zveja, sniedzot stimulu tiem operatoriem, kas zvejo, nodarot vismazāko kaitējumu videi un sniedzot vislielākos ieguvumus sabiedrībai.

(34) Attiecībā uz krājumiem, par kuriem nav izveidots daudzgadu plāns, būtu jānodrošina, ka tie tiek izmantoti maksimālajā ilgtspējīgas ieguves apjomā, nosakot nozvejas vai zvejas piepūles limitus. Ja pieejamie dati nav pietiekami, zvejniecību pārvaldībā būtu jāizmanto aptuvenie parametri.

(35) Ņemot vērā zvejas nozares nestabilo ekonomisko stāvokli un konkrētu piekrastes kopienų atkarību no zvejas, ir jānodrošina relatīva zvejas darbību stabilitāte, sadalot zvejas iespējas starp dalībvalstīm, pamatojoties uz prognozējamu krājumu daļu katrai dalībvalstij.

(36) Šādai zvejas darbību relatīvai stabilitātei, ņemot vērā krājumu pagaidu bioloģisko stāvokli, būtu jānodrošina un pilnībā jāņem vērā to reģionu konkrētās vajadzības, kurās vietējās kopienas ir īpaši atkarīgas no zvejniecības un saistītām darbībām, kā to nolēmusi Padome savā 1976. gada 3. novembra Rezolūcijā⁽¹⁾, un jo īpaši tās VII pielikumā.

⁽¹⁾ Padomes Rezolūcija (1976. gada 3. novembris) par dažiem ārējiem aspektiem 200 jūdžu zvejas zonas izveidē Kopienā, kas stājas spēkā no 1977. gada 1. janvāra (OV C 105, 7.5.1981., 1. lpp.).

- (37) Tāpēc jēdziens par relatīvo stabilitāti būtu jāizprot šādā nozīmē.
- (38) Komisijai būtu jāatļauj pieņemt pagaidu pasākumus, ja attiecībā uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu vai jūras ekosistēmu pastāv nopietni zvejas darbību radīti draudi, kas prasa tūlītēju rīcību. Minētie pasākumi būtu jāievieš noteiktajos termiņos, un tie būtu jāīsteno ierobežotā laikposmā.
- (39) Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas reģionālā līmenī, lai pieņemtu kopīgus ieteikumus un citus instrumentus, lai pilnveidotu un īstenotu saglabāšanas pasākumus un pasākumus, kas ietekmē zvejas darbību zonās, kuras ir aizsargātas ar vides tiesību aktiem. Saistībā ar reģionālo sadarbību, Komisijai saglabāšanas pasākumi būtu jāpieņem tikai izmantojot īstenošanas aktus vai deleģētos aktus, ja visas kāda reģiona attiecīgās dalībvalstis vienojas par kopīgu ieteikumu. Ja kopīga ieteikuma nav, Komisijai būtu jānāk klajā ar likumdošanas priekšlikumu attiecībā uz atbilstīgajiem pasākumiem, ievērojot Līgumu.
- (40) Dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarotām pieņemt saglabāšanas un pārvaldības pasākumus krājumiem Savienības ūdeņos, kuri piemērojami tikai tiem Savienības zvejas kuģiem, kas kuģo ar to karogu.
- (41) Dalībvalstīm attiecībā uz savu 12 jūras jūdžu zonu vajadzētu būt pilnvarotām pieņemt saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas piemērojami visiem Savienības zvejas kuģiem, ar noteikumu, ka tad, ja šādi pasākumi attiecas uz Savienības zvejas kuģiem no citām dalībvalstīm, pieņemtie pasākumi nav diskriminējoši, ir notikusi iepriekšēja apspriešanās ar citām attiecīgajām dalībvalstīm un Savienība nav pieņēmusi pasākumus, kuri īpaši attiecas uz saglabāšanu un pārvaldību attiecīgajā 12 jūras jūdžu zonā.
- (42) Dalībvalstīm vajadzētu spēt ieviest nododamu zvejas koncesiju sistēmu.
- (43) Dalībvalstīm vajadzētu veikt īpašus pasākumus, lai Savienības zvejas kuģu skaitu pielīdzinātu pieejamajiem resursiem, pamatojoties uz to izvērtējumiem par līdzsvaru starp to flotes zvejas kapacitāti un tām pieejamajām zvejas iespējām. Minētie izvērtējumi būtu jāveic atbilstīgi Komisijas pamatnostādņem un jānorāda gada ziņojumā, ko nosūta Komisijai. Minētie ziņojumi būtu jāpublisko. Ikvienai dalībvalstij būtu jānodrošina iespēja izraudzīties pasākumus un instrumentus, kādus tā vēlas pieņemt, lai samazinātu zvejas kapacitātes pārpalikumu.
- (44) Papildus minētajam – zvejas kapacitātes pārvaldības un koriģēšanas nolūkiem vajadzētu saglabāt obligāto maksimāli pieļaujamo flotes kapacitāti un valstu iekļaušanas/izslēgšanas režīmu attiecībā uz finansējumu kuģu ekspluatācijas pārtraukšanai.
- (45) Dalībvalstīm būtu jāreģistrē minimālā informācija par to Savienības zvejas kuģu parametriem un darbībām, kuri kuģo ar to karogu. Šie reģistrētie dati būtu jādara pieejami Komisijai, lai tā uzraudzītu dalībvalstu flotu apjomu.
- (46) Zvejniecību pārvaldībā, kas balstīta uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, ir vajadzīgas saskaņotas, uzticamas un precīzas datu kopas. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāvāc dati par flotēm un to zvejas darbībām, jo īpaši bioloģiskie dati par nozvejām, tostarp izmetumiem, un apsekojumu dati par zivju krājumiem un par zvejas darbību potenciālo ietekmi uz jūras ekosistēmām no vides viedokļa. Dalībvalstīm būtu jāpārvalda savākie dati un tie jādara pieejami tiešajiem lietotājiem un citām ieinteresētajām personām. Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas savstarpēji un ar Komisiju, lai koordinētu datu vākšanas darbības. Vajadzības gadījumā dalībvalstīm attiecībā uz datu vākšanu būtu arī jāsadarbojas ar trešām valstīm. Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Komisijai izvērtējumam gada ziņojums par datu vākšanas darbībām, ko pēc tam publisko.
- (47) Datu vākšanā būtu jāiekļauj dati, kas atvieglo ekonomisku izvērtējumu veikšanu par zvejniecības nozarē, akvakultūrā un zvejas un akvakultūras produktu apstrādē aktīvajiem uzņēmumiem un nodarbinātības tendencēm minētajās nozarēs.
- (48) Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK), kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 93/619/EK⁽¹⁾, var sniegt konsultācijas par jautājumiem, kas attiecas uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un pārvaldību, lai nodrošinātu vajadzīgo augsti kvalificēta zinātniskā personāla palīdzību, jo īpaši piemērojot bioloģiskos, ekonomiskos, vides, sociālos vai tehniskos apsvērumus.
- (49) Būtu jānostiprina uz politiku orientēta zinātne zvejniecības jomā, izmantojot valsts mērogā pieņemtu zinātnisko zvejniecības datu vākšanu, pētniecību un īstenojot inovācijas programmas koordinācijā ar citām dalībvalstīm un saskaņā ar Savienības pētniecības un inovācijas sistēmām. Būtu arī jāveicina ciešāka sadarbība starp nozari un zinātniekiem.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 93/619/EK (1993. gada 19. novembris), ar ko izveido Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju (OV L 297, 2.12.1993., 25. lpp.).

- (50) Savienībai būtu jāpopularizē KZP mērķi starptautiskā mērogā, nodrošinot, ka Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem ir balstītas uz tiem pašiem principiem un standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības un trešo valstu operatoriem. Šajā nolūkā Savienībai vajadzētu censties vadīt reģionālu un starptautisku organizāciju darbības stiprināšanas procesu, lai tās varētu labāk saglabāt un pārvaldīt jūras dzīvības resursus, kas ietilpst to darbības jomā, tostarp cīnīties pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju. Savienībai vajadzētu sadarboties ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām ar mērķi uzlabot atbilstību starptautiskiem pasākumiem, tostarp cīnīties ar NNN. Savienības nostāju vajadzētu balstīt uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem.
- (51) Ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, kuri noslēgti ar trešām valstīm, būtu jānodrošina, lai Savienības zvejas darbības trešo valstu ūdeņos būtu balstītas uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem un attiecīgas informācijas apmaiņu, nodrošinot jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu, pārredzamību attiecībā uz pārpalikuma noteikšanu un, tādējādi, resursu pārvaldību, kas ir saskaņā ar KZP mērķiem. Šiem nolīgumiem, kuros paredz piekļuvi resursiem proporcionāli Savienības flotes interesēm un apmaiņā pret Savienības finansiālu ieguldījumu, būtu jāpalīdz izveidot kvalitatīvu pārvaldes sistēmu, lai jo īpaši nodrošinātu efektīvus datu vākšanas, uzraudzības, kontroles un pārraudzības pasākumus.
- (52) Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citos attiecīgos starptautiskos cilvēktiesību dokumentos noteikto demokrātijas principu un cilvēktiesību, kā arī tiesiskuma principa ievērošanai vajadzētu būt būtiskam elementam ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos, kuros vajadzētu būt īpašai cilvēktiesību klauzulai. Cilvēktiesību klauzulas ieviešanai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos būtu pilnībā jāatbilst vispārējiem Savienības attīstības politikas mērķiem.
- (53) Akvakultūrai ilgtspējīgi būtu jāpalīdz saglabāt pārtikas ražošanas potenciāls visā Savienībā, lai Savienības iedzīvotājiem ilgtermiņā garantētu pārtikas nodrošinājumu, tostarp pārtikas pieejamību, kā arī izaugsmi un nodarbinātību, un lai dotu ieguldījumu pasaulē arvien pieaugošā pieprasījuma pēc ūdens cilmes produktiem apmierināšanā.
- (54) Komisijas 2009. gadā pieņemtajā Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, kuru atzinīgi novērtēja un apstiprināja Padome un atzinīgi novērtēja Eiropas Parlaments, norādīts, ka jārada un jāveicina vienlīdzīgi konkurences apstākļi akvakultūras jomā kā pamats tās ilgtspējīgai attīstībai.
- (55) Akvakultūras darbības Savienībā ietekmē dažādi apstākļi, kas sniedzas pāri valstu robežām, tostarp attiecībā uz operatoriem izsniegtajām atļaujām. Tāpēc būtu jāizstrādā Savienības stratēģiskas pamatnostādnes valstu stratēģiskajiem plāniem, lai uzlabotu akvakultūras nozares konkurētspēju, veicinot tās attīstību un inovāciju un rosinot saimnieciskās darbības, dažādošanu un uzlabojot dzīves kvalitāti piekrastes un iekšzemes reģionos. Turklāt starp dalībvalstīm būtu jāievieš mehānismi, lai apmainītos ar informāciju un paraugpraksi, izmantojot atvērto koordinācijas metodi valsts pasākumiem attiecībā uz darījumu darbības drošību, piekļuvi Savienības ūdeņiem un teritorijai un atļauju piešķiršanas procedūru vienkāršošanu.
- (56) Akvakultūras īpatnību dēļ ir vajadzīga konsultatīvā padome, kurā ieinteresētās personas varētu apspriest Savienības politikas virzienu elementus, kas varētu ietekmēt akvakultūru.
- (57) Ir jāstiprina Savienības zvejniecības un akvakultūras nozares konkurētspēja un tā jāvienkāršo, lai uzlabotu tās ražošanas un tirdzniecības darbību pārvaldību. Zvejas un akvakultūras produktu tirgus kopīgai organizācijai būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi visiem Savienībā tirgotajiem zvejas un akvakultūras produktiem neatkarīgi no to izcelsmes, jāsniedz iespējas patērētājiem izdarīt labāk pamatotu izvēli un jāatbalsta atbildīgs patēriņš un būtu jāuzlabo ekonomiskās zināšanas un informētība par Savienības tirgiem visā piegādes ķēdē.
- (58) Tirgus kopīgā organizācija būtu jāsteno atbilstīgi Savienības starptautiskajām saistībām, jo īpaši ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus.
- (59) Lai nodrošinātu atbilstību KZP noteikumiem, būtu jāizveido efektīva kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēma, kas ietvertu cīņu pret NNN zvejas darbībām.
- (60) Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmā būtu jāveicina modernu un efektīvu tehnoloģiju izmantošana. Dalībvalstīm un Komisijai vajadzētu būt iespējām veikt izmēģinājuma projektus par jaunām kontroles tehnoloģijām vai datu pārvaldības sistēmām.
- (61) Lai nodrošinātu, ka dažādās dalībvalstīs kontroles un izpildes noteikumu piemērošanas nosacījumi ir salīdzināmi, būtu jāveicina dalībvalstu sadarbība, apzinot iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas.

- (62) Lai nodrošinātu operatoru iesaistīšanos Savienības datu ievākšanā un Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējām pieprasīt saviem operatoriem segt proporcionālu daļu no attiecīgajām darbības izmaksām.
- (63) Dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami labi sasniegt KZP mērķus, ņemot vērā problēmas, kas konstatētas zvejas nozares attīstībā un tās pārvaldībā, un dalībvalstu ierobežotos finansiālos resursus. Tāpēc, lai palīdzētu sasniegt šos mērķus, būtu jāpiešķir Savienības daudzgadu finansiālā palīdzība, kas vērsta uz KZP prioritātēm un pielāgota katras dalībvalsts zvejas nozares īpatnībām.
- (64) Savienības finansiālā palīdzība būtu jāpiešķir ar nosacījumu, ka dalībvalstis un operatori, tostarp kuģu īpašnieki, ievēro KZP noteikumus. Saskaņā ar īpašiem noteikumiem, ko paredzēts pieņemt, Savienības finansiālās palīdzības sniegšana būtu jāpārtrauc, jāaptur vai jākorrigē gadījumos, kad dalībvalsts neievēro konkrētu KZP pienākumu vai kad operators izdara nopietnus šo noteikumu pārkāpumus.
- (65) Dialogs ar ieinteresētajām personām ir bijis nozīmīgs, lai sasniegtu KZP mērķus. Ņemot vērā dažādos apstākļus Savienības ūdeņos un lielāku KZP reģionalizāciju, konsultatīvajām padomēm būtu jādod KZP iespēja gūt labumu no visu ieinteresēto personu zināšanām un pieredzes.
- (66) Ņemot vērā tālāko reģionu, akvakultūras, tirgu un Melnās jūras īpatnības, ir lietderīgi, izveidot jaunu konsultatīvo padomi katrā no minētajām jomām.
- (67) Pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai saistībā ar saglabāšanas pasākumu, kas saistīti ar konkrētām dalībvalstu saistībām vides jomā, nozvejas izkraušanas pienākuma koriģēšana ar nolūku ievērot Savienības starptautiskās saistības pieņemšanu, nozvejas izkraušanas pienākuma plašāku piemērošanu, ar reģionalizācijas procesa starpniecību tajā iekļaujot citas sugas, konkrētu izmetumu plānu pieņemšanu, izmantojot reģionalizācijas procesu, *de minimis* atbrīvojumu no nozvejas izkraušanas pienākuma, ja nav pieņemts neviens cits minētā pienākuma īstenošanas pasākums, pieņemšanu un detalizētu konsultatīvo padomju darbības noteikumu noteikšanu.
- (68) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī.
- (69) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (70) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz pagaidu pasākumiem nolūkā samazināt nopietnus draudus jūras bioloģisko resursu saglabāšanai, uz iekļaušanas/izslēgšanas režīma īstenošanu flotes pārvaldībā un uz datu pierakstīšanu, formatēšanu un nosūtīšanu Savienības zvejas flotes reģistra vajadzībām, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (71) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti vienīgi tādi pasākumi, kas ir vajadzīgi tās mērķu sasniegšanai.
- (72) Stājoties spēkā attiecīgajiem noteikumiem saskaņā ar šo regulu, būtu jāatceļ Padomes Lēmums Nr. 2004/585/EK⁽²⁾.
- (73) Ņemot vērā izdarāmo grozījumu daudzumu un svarīgumu, Regula (EK) Nr. 2371/2002 būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Kopējā zivsaimniecības politika (KZP) aptver:

- jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un to zvejniecību un flotu pārvaldību, kuras šādus resursus izmanto;
- saistībā ar pasākumiem tirgū un finanšu pasākumiem KZP īstenošanas atbalstam - saldūdeņu bioloģiskos resursus, akvakultūru un zvejas un akvakultūras produktu apstrādi un tirdzniecību.

2. KZP attiecas uz 1. punktā minētajām darbībām, ja tās veic:

- to dalībvalstu teritorijā, kuras ir Līguma darbības jomā,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums Nr. 2004/585/EK (2004. gada 19. jūlijs), ar ko izveido reģionālās konsultatīvās padomes atbilstīgi kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 256, 3.8.2004., 17. lpp.).

- b) Savienības ūdeņos, arī tad, ja tās veic zvejas kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu un ir reģistrēti trešā valstī,
- c) Savienības zvejas kuģi ārpus Savienības ūdeņiem, vai
- d) dalībvalstu valstspiederīgie, neskarot karoga valsts primāro atbildību.

2. pants

Mērķi

1. KZP garantē to, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā ir ekoloģiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību.

2. KZP tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībai, un tās mērķis ir nodrošināt to, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā iegūto sugu populācijas tiktu atjaunotas un uzturētas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.

Lai panāktu mērķipakāpeniski atjaunot un uzturēt zivju krājumu populācijas tādā biomasas līmenī, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saistībā ar izmantošanas pakāpi, ja iespējams, sasniedz līdz 2015. gadam, un pakāpeniski pieaugošā veidā – vēlākais līdz 2020. gadam attiecībā uz visiem krājumiem.

3. KZP īsteno ekosistēmas pieeju zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību negatīvā ietekme uz jūras ekosistēmu, un cenšas nodrošināt, ka akvakultūras un zvejas darbības neveicina jūras vides degradāciju.

4. KZP veicina zinātnisko datu vākšanu.

5. Ar KZP jo īpaši:

- a) pakāpeniski izskauž izmetumus – katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, izvairoties no nevēlamas piezvejas un samazinot to cik vien iespējams, un pakāpeniski nodrošinot to, ka nozvejas tiek izkrautas;
- b) vajadzības gadījumā visoptimālākajā veidā izmanto nevēlamu nozveju, neradot tirgu tādai šā veida nozvejai, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru;
- c) nodrošina apstākļus, lai ekonomiski dzīvotspējīgāku un konkurētspējīgāku padarītu zvejas un pārstrādes nozari un darbības uz sauszemes, kas saistītas zvejniecību;
- d) paredz pasākumus ar mērķi flotu zvejas kapacitāti pielāgot zvejas iespēju līmenim atbilstīgi 2. punktam, lai bez

pārmērīgas jūras bioloģisko resursu izmantošanas izveidotu ekonomiski dzīvotspējīgas flotes;

- e) veicina ilgtspējīgu Savienības akvakultūras darbību attīstību, lai sekmētu pārtikas pieejamību un nodrošinājumu un nodarbinātību;
- f) palīdz nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām, ievērojot piekrastes zvejniecību un sociāli ekonomiskos aspektus;
- g) palīdz izveidot efektīvu un pārredzamu zvejniecības un akvakultūras produktu iekšējo tirgu un palīdz nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus Savienības tirgū laistiem zvejniecības un akvakultūras produktiem;
- h) ņem vērā gan patērētāju, gan ražotāju intereses;
- i) veicina piekrastes zvejas darbības, ņemot vērā to sociāli ekonomiskos aspektus;
- j) nodrošina atbilstību Savienības tiesību aktiem vides jomā, jo īpaši mērķim sasniegt labu vides stāvokli līdz 2020. gadam, kā tas izklāstīts Direktīvas 2008/56/EK 1. panta 1. punktā, kā arī citiem Savienības politikas virzieniem.

3. pants

Labas pārvaldības principi

KZP ievēro šādus labas pārvaldības principus:

- a) skaidri noteikta pienākumu sadale Savienības, reģionālā, valsts un vietējā līmenī;
- b) reģiona īpatnību ievērošana, izmantojot reģionalizētu pieeju;
- c) pasākumu ieviešana saskaņā ar labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu;
- d) ilgtermiņa perspektīva;
- e) administratīvo izmaksu efektivitāte;
- f) atbilstīga ieinteresēto aprindu, jo īpaši konsultatīvo padomju, iesaistīšana visos posmos no pasākumu izstrādes līdz īstenošanai;
- g) karoga valsts primārā atbildība;
- h) saskaņība ar citām Savienības politikas jomām;
- i) ietekmes novērtējumu izmantošana vajadzības gadījumā;
- j) samērs starp KZP iekšējo un ārējo dimensiju;

k) datu apstrādes pārredzamība atbilstīgi spēkā esošajām juridiskajām prasībām, nodrošinot pienācīgu privātās dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību un konfidencialitātes noteikumus; dati ir pieejami attiecīgajām zinātniskajām struktūrām, citām struktūrām, kam ir zinātniska vai pārvaldības ievirze, un citiem noteiktiem galalietotājiem.

4. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "Savienības ūdeņi" ir ūdeņi, kas ir dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā, izņemot Līguma II pielikumā minētajām teritorijām piegulošos ūdeņus;
- 2) "jūras bioloģiskie resursi" ir iegūstamās un pieejamās jūras ūdeņu dzīvo organismu sugas, ietverot anadromās un katadromās sugas laikposmā, ko tās pavada jūrā;
- 3) "saldūdeņu bioloģiskie resursi" ir iegūstamās un pieejamās saldūdeņu dzīvo organismu sugas;
- 4) "zvejas kuģis" ir jebkurš kuģis, kas aprīkots jūras bioloģisko resursu komerciālai izmantošanai vai zilo tunzivju krātīņveida lamatas;
- 5) "Savienības zvejas kuģis" ir zvejas kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu un ir reģistrēts Savienībā;
- 6) "iekļaušana zvejas flotē" ir zvejas kuģa reģistrēšana dalībvalsts zvejas kuģu reģistrā;
- 7) "maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms" ir lielākais teorētiskais līdzsvarotas ieguves apjoms, kuru pastāvīgi caurmērā var iegūt no krājuma pašreizējos caurmēra vides apstākļos, būtiski neietekmējot ataudzēšanas procesu;
- 8) "piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā", kā minēts ANO Nolikuma par zivju krājumiem 6. pantā, ir pieeja, saskaņā ar kuru atbilstīgas zinātniskās informācijas trūkumu nebūtu jāizmanto par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērksugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi;
- 9) "ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā" ir integrēta pieeja zvejniecības pārvaldībā ekoloģiski jēgpilnās robežās, kas ir vērsta uz to, lai pārvaldītu dabas resursu izmantošanu, ņemot vērā zvejas un citas cilvēku darbības, vienlaikus saglabājot gan bioloģisko bagātību, gan bioloģiskos procesus, kas nepieciešami, lai aizsargātu skartās ekosistēmas dzīvotņu sastāvu, struktūru un funkcionēšanu, ņemot vērā zināšanas un neskaidrības par ekosistēmas biotiskajiem, abiotiskajiem un ar cilvēku saistītajiem komponentiem;
- 10) "izmetumi" ir nozveja, kuru palaiž atpakaļ jūrā;
- 11) "mazietekmējoša zveja" ir tādu selektīvu zvejas paņēmieni izmantošana, kuru nelabvēlīgā ietekme uz jūras ekosistēmām ir minimāla vai kuri rada zemu degvielas emisiju, vai abi minētie gadījumi;
- 12) "selektīvā zveja" ir tādu zvejas paņēmieni vai zvejas rīku izmantošana, ar kuriem, veicot zvejas darbības, zvejo mērķorganismus atbilstīgi to izmēram un sugai un ļauj izvairīties no piezvejas sugu nozvejas vai arī ļauj tās neskartas izmest atpakaļ jūrā;
- 13) "zvejas izraisīta zivju mirstība" ir rādītājs, kas liecina, ka zināmā laikposmā zvejas darbību rezultātā biomasa un sugu īpatņi ir izņemti no krājuma;
- 14) "krājums" ir konkrētā pārvaldības apgabalā sastopami jūras bioloģiskie resursi;
- 15) "nozvejas limits" ir, attiecīgi, vai nu tāda zivju krājuma vai zivju krājumu grupas nozvejas daudzuma kvantitatīvs ierobežojums konkrētā laikposmā, uz kuriem attiecas izkraušanas pienākums –, vai tāda zivju krājuma vai zivju krājumu grupas izkrāvumu daudzuma kvantitatīvs ierobežojums konkrētā laikposmā, uz kuriem izkraušanas pienākums neattiecas;
- 16) "saglabāšanas references rādītājs" ir zivju krājuma populācijas parametru vērtības (tādas kā biomasa vai zvejas izraisīta zivju mirstība), ko izmanto zvejniecības pārvaldībā, piemēram, attiecībā uz pieņemamu bioloģiskā riska līmeni vai vēlamo ieguves apjomu;
- 17) "minimālais saglabāšanas references izmērs" ir Savienības tiesību aktos noteikts jūras ūdeņu dzīvo organismu sugu izmērs, ņemot vērā briedumu, par kuru mazākiem izmēram piemēro ierobežojumus vai stimulus ar mērķi novērst nozvejošanu, kas veikta ar zvejas darbībām; šāds izmērs attiecīgā gadījumā aizstāj minimālo izkraušanas izmēru;
- 18) "krājums drošās bioloģiskās robežās" ir krājums, par kuru pastāv liela ticamība, ka nārsta bara biomasa, kāda krājumam aplēsta iepriekšējā gada beigās, ir augstāka nekā biomasas limita references rādītājs (Blim), un krājumam aplēstais zvejas izraisītas zivju mirstības rādītājs iepriekšējā gadā ir zemāks par zvejas izraisītas zivju mirstības limita references rādītāju (Flim);
- 19) "aizsardzības pasākums" ir piesardzības nolūkos veikts pasākums ar mērķi izvairīties no kāda nevēlama notikuma;
- 20) "tehniskie pasākumi" ir pasākumi, kuri, paredzot zvejas rīku izmantošanas un konstrukcijas nosacījumus un ierobežojot piekļuvi zvejas apgabaliem, regulē nozveju sastāvu pēc sugām un zivju izmēra un zvejas darbību ietekmi uz ekosistēmu komponentiem;

- 21) "zvejas piepūle" ir zvejas kuģa kapacitātes un aktivitātes reizinājums; zvejas kuģu grupai tā ir visu grupas kuģu zvejas piepūles summa;
- 22) "dalībvalsts, kurai ir tieša ieinteresētība pārvaldībā" ir dalībvalsts, kurai ir ieinteresētība, kuras pamatā ir vai nu zvejas iespējas vai zveja, kas tiek veikta attiecīgās dalībvalsts ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, vai –Vidusjūrā – tradicionālā zveja atklātā jūrā;
- 23) "nododamas zvejas koncesijas" ir atsaucamas tiesības izmantot noteiktu daļu no zvejas iespējām, kas iedalītas dalībvalstij vai noteiktas pārvaldības plānos, kurus dalībvalsts pieņēmusi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 ⁽¹⁾ 19. pantu, un turētājs tās var nodot;
- 24) "zvejas kapacitāte" ir kuģa tilpība bruto tonnās (GT) un tā dzinēja jauda kilovatos (kW) saskaņā ar definīcijām Padomes Regulas (EEK) Nr. 2930/86 ⁽²⁾ 4. un 5. pantā;
- 25) "akvakultūra" ir ūdens organismu audzēšana vai kultivēšana, izmantojot metodes, kas paredzētas attiecīgo organismu produkcijas palielināšanai, pārsniedzot vides dabiskās spējas; ūdens organismi paliek fiziskas vai juridiskas personas īpašumā visu audzēšanas un kultivēšanas laiku līdz pat iegūšanai, kā arī tās laikā;
- 26) "zvejas licence" ir licence, kā definēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 10. punktā ⁽³⁾;
- 27) "zvejas atļauja" ir atļauja, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 10. punktā;
- 28) "zvejas darbība" ir zivju meklēšana, zvejas rīku iemešana, ievietošana, vilkšana un pacelšana, nozvejas izcelšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī, paturēšana uz kuģa, apstrāde uz kuģa, zivju un zvejas produktu pārvietošana, ievietošana sprostos, nobarošana un izkraušana;
- 29) "zvejas produkti" ir jebkādā zvejas darbībā iegūti ūdens organismi vai no tiem iegūti produkti;
- 30) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks jebkuram uzņēmumam, kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akvakultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā;
- 31) "smags pārkāpums" ir pārkāpums, kas definēts kā tāds attiecīgos Savienības tiesību aktos, tostarp Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 ⁽⁴⁾ 42. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. panta 1. punktā;
- 32) "zinātnisko datu galalietotājs" ir struktūra, kas pētniecības vai pārvaldības nolūkos ir ieinteresēta zivsaimniecības nozares datu zinātniskā analizē;
- 33) "pieļaujamās nozvejas pārpalikums" ir tā pieļaujamās nozvejas daļa, kuru piekrastes valsts nevar iegūt, kā rezultātā atsevišķu zivju krājumu kopējais izmantošanas rādītājs ir zem līmeņa, kas spēj nodrošināt krājumu atjaunošanos, un nozvejoto sugu populāciju saglabāšanas rādītājs ir virs vēlamā līmeņa, balstoties uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem;
- 34) "akvakultūras produkti" ir jebkādā akvakultūras darbībā iegūti ūdens organismi jebkurā to dzīves cikla posmā vai no tiem iegūti produkti;
- 35) "nārsta bara biomasa" ir to konkrēta krājuma zivju masas novērtējums, kuras vairojas noteiktā laikā, ietverot abus dzimumus un dzīvdzemdētājas zivis;
- 36) "jaukta dažādu sugu zveja" ir zveja, kurā zvejo vairāk nekā vienu sugu un kurā vienā zvejas darbībā, visticamāk, tiks nozvejotas dažādas sugas;
- 37) "ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi" ir starptautiski nolīgumi, kas noslēgti ar trešo valsti, lai iegūtu piekļuvi ūdeņiem un resursiem nolūkā ilgtspējīgi izmantot daļu no jūras bioloģisko resursu pārpalikumiem, apmaiņā pret Savienības sniegtu finansiālu kompensāciju, kurā var ietilpt atbalsts nozarei.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1967/2006 (2006. gada 21. decembris), kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un Regulu (EK) Nr. 973/2001, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 1626/94 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2930/86 (1986. gada 22. septembris), kas nosaka zvejas kuģu īpašības (OV L 274, 25.9.1986., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

2. Šajā regulā piemēro šādas ģeogrāfisko apgabalu ģeogrāfiskās definīcijas:

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

- a) "Ziemeļjūra" ir ICES IV un IIIa zona ⁽¹⁾;
- b) "Baltijas jūra" ir ICES IIIb, IIIc un III d zona;
- c) "ziemeļrietumu ūdeņi" ir ICES V zona (izņemot Va zonu, un tikai Savienības ūdeņi – Vb zonā), VI un VII zona;
- d) "dienvidrietumu ūdeņi" ir ICES VIII, IX un X zona (ūdeņi ap Azoru salām), un CECAF ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 un 34.2.0 zona (ūdeņi ap Madeiru un Kanāriju salām);
- e) "Vidusjūras ūdeņi" ir Vidusjūras ūdeņi uz austrumiem no līnijas 5°36' W;
- f) "Melnā jūra" ir GFCM teritorijas ģeogrāfiskais apakšapgabalas atbilstīgi definīcijai rezolūcijā GFCM/33/2009/2;

II DAĻA

PIEKĻUVE ŪDEŅIEM

5. pants

Vispārīgi noteikumi par piekļuvi ūdeņiem

1. Ievērojot saskaņā ar III daļu pieņemtos pasākumus, Savienības zvejas kuģiem ir vienlīdzīga piekļuve ūdeņiem un resursiem visos Savienības ūdeņos, izņemot tos, kuri minēti 2. un 3. punktā.
2. Dalībvalstīm ir atļauts no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos ne vairāk kā 12 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijām, ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai zvejas kuģiem, kuri no blakus piekrastē esošām ostām tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, neskarot kārtību, kas saskaņā ar pastāvošajām kaimiņattiecībām starp dalībvalstīm noteikta Savienības zvejas kuģiem, kuri kuģo ar citu dalībvalstu karogiem, un kārtību, kas izklāstīta I pielikumā, kurā katrai dalībvalstij ir noteiktas ģeogrāfiskās zonas citu dalībvalstu piekrastes joslās, kurās tiek veiktas zvejas darbības, un attiecīgās sugas. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.
3. Ūdeņos, kas atrodas ne vairāk kā 100 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijām Savienības tālākajos reģionos, kuri minēti Līguma 349. panta 1. punkta pirmajā daļā, attiecīgajām dalībvalstīm līdz 2022. gada 31. decembrim ir atļauts ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai šo teritoriju ostās reģistrētiem kuģiem. Šādi ierobežojumi neattiecas uz Savienības kuģiem, kuri tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, ciktāl šādi kuģi nepārsniedz

tradicionāli īstenoto zvejas piepūli. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.

4. Pasākumus, kas jāpiemēro pēc tam, kad vairs nebūs spēkā kārtība, kas izklāstīta 2. un 3. punktā, pieņem līdz 2022. gada 31. decembrim.

III DAĻA

JŪRAS BIOLĒGISKO RESURSU SAGLABĀŠANAS UN ILGTSPĒJĪGAS IZMANTOŠANAS PASĀKUMI

I SADAĻA

Saglabāšanas pasākumi

6. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Lai sasniegtu KZP mērķus attiecībā uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, kā noteikts 2. pantā, Savienība pieņem 7. pantā izklāstītos saglabāšanas pasākumus.
2. Piemērojot šo regulu, Komisija apspriežas ar attiecīgajām konsultatīvajām struktūrām un attiecīgajām zinātniskajām struktūrām. Saglabāšanas pasākumus pieņem, ņemot vērā pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus, atbilstīgā gadījumā ietverot ziņojumus, ko sagatavojusi ZZTEK un citas konsultatīvās struktūras, ieteikumi, ko sniegušas konsultatīvās padomes, un kopīgi ieteikumi, ko dalībvalstis sniegušas, ievērojot 18. pantu.
3. Dalībvalstis var sadarboties cita ar citu, lai pieņemtu pasākumus, ievērojot 11., 15. un 18. pantu.
4. Pirms valsts mēroga pasākumu pieņemšanas dalībvalstis saskaņo savu rīcību, ievērojot 20. panta 2. punktu.
5. Konkrētos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz Vidusjūras reģionu, dalībvalstis var tikt pilnvarotas pieņemt juridiski saistošus aktus, tostarp saglabāšanas pasākumus, KZP jomā. Vajadzības gadījumā piemēro 18. pantu.

7. pants

Saglabāšanas pasākumu veidi

1. Jūras bioloģisko resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas pasākumi *inter alia* var būt šādi:
- a) daudzgadu plāni saskaņā ar 9. un 10. pantu;
- b) krājumu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas mērķapjomu un saistīti pasākumi, ar ko līdz minimumam mazināt zvejas ietekmi uz jūras vidi;
- c) pasākumi, lai pielāgotu zvejas kuģu zvejas kapacitāti pieejamajām zvejas iespējām;

⁽¹⁾ ICES (Starptautiskā Jūras pētniecības padome) zonas, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 218/2009 (2009. gada 11. marts) par to dalībvalstu nominālās nozvejas statistikas iesniegšanu, kuras zvejo Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā (OV L 87, 31.3.2009., 70. lpp.).

⁽²⁾ CECAF (Vidusatlantijas austrumu daļa vai FAO 34. galvenā zvejas zona) zonas, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 216/2009 (2009. gada 11. marts) par to, kā dalībvalstis, kas zvejo apgabalos ārpus Ziemeļatlantijas, iesniedz nominālās nozvejas statistiku (OV L 87, 31.3.2009., 1. lpp.).

- d) stimuli, tostarp ekonomiski stimuli, piemēram, zvejas iespējas, lai veicinātu zvejas paņēmienus, ar kuriem palīdz nodrošināt selektīvāku zveju, nevēlamas nozvejas nepieļaušanu un samazināšanu, cik vien tas iespējams, un zveju, kurai ir maza ietekme uz jūras ekosistēmu un zvejas resursiem;
- e) pasākumi saistībā ar zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu;
- f) pasākumi, lai sasniegtu 15. pantā noteiktos mērķus;
- g) minimālais saglabāšanas references izmērs;
- h) izmēģinājuma projekti saistībā ar alternatīvām zvejniecības pārvaldības metodēm un rīkiem, kas palielina selektivitāti vai samazina zvejas darbību negatīvo ietekmi uz jūras vidi;
- i) pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību Savienības vides tiesību aktos noteiktajiem pienākumiem, ievērojot 11. pantu;
- j) tehniski pasākumi, kā minēts 2. punktā.

2. Tehniskie pasākumi *inter alia* var būt šādi:

- a) zvejas rīku raksturlielumi un noteikumi par to izmantošanu;
- b) zvejas rīku konstrukcijas specifikācijas, tostarp:
 - i) pārveidojumi vai palīgierīces, lai uzlabotu selektivitāti vai līdz minimumam samazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz ekosistēmu,
 - ii) pārveidojumi vai palīgierīces, lai samazinātu apdraudētu, izzūdošu un aizsargājamo sugu nejaušu nozveju, kā arī samazinātu cita veida nevēlamu nozveju;
- c) konkrētu zvejas rīku izmantošanas ierobežojumi vai aizliegšana un zvejas darbību ierobežojumi noteiktos apgabalos vai laikposmos;
- d) prasības zvejas kuģiem uz noteiktu minimālu laikposmu pārtraukt darbību noteiktā apgabalā, lai aizsargātu apdraudētās sugas, nārstojošas zivis, zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru un citus jutīgus jūras resursus, kuri uz laiku koncentrējušies attiecīgajā apgabalā;
- e) īpaši pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu zvejas darbību nelabvēlīgo ietekmi uz jūras bioloģisko daudzveidību un jūras ekosistēmām, tostarp pasākumi, lai pēc iespējas novērstu un samazinātu nevēlamu nozveju.

8. pants

Zivju krājumu atjaunošanas apgabalu izveide

1. Savienība, pienācīgi ņemot vērā esošās aizsargājamās teritorijas, cenšas izveidot aizsargājamās teritorijas, pamatojoties uz to bioloģisko jutīgumu, tostarp teritorijas, attiecībā uz kurām ir nepārprotami pierādījumi, ka tajās lielā koncentrācijā ir zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas atsaucis izmēru, un nārsta vietas. Šādās teritorijās zvejas darbības var būt ierobežotas vai aizliegtas, lai veicinātu ūdeņu dzīvo resursu un jūras ekosistēmu saglabāšanu. Savienība turpinās nodrošināt papildu aizsardzību esošajos bioloģiski jutīgajos apgabalos.

2. Minētajos nolūkos dalībvalstis, kad tas ir iespējams, apzina piemērotus apgabalus, kas var ietilpt vienotā tīklā, un attiecīgā gadījumā saskaņā ar 18. panta 7. punktu sagatavo kopīgus ieteikumus, lai Komisija iesniegtu priekšlikumu saskaņā ar Līgumu.

3. Komisija daudzgadu plānā var būt pilnvarota izveidot šādas bioloģiski jutīgas aizsargājamās teritorijas; piemēro 18. panta 1. līdz 6. punktu. Komisija par aizsargājamām teritorijām regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

II SADAĻA

Īpaši pasākumi

9. pants

Daudzgadu plānu principi un mērķi

1. Daudzgadu plānus prioritārā kārtā pieņem, balstoties uz zinātniskiem, tehniskiem un ekonomiskiem ieteikumiem, un tajos ietver saglabāšanas pasākumus, lai atjaunotu un uzturētu zivju krājumus virs līmeņiem, kas spēj nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu saskaņā ar 2. panta 2. punktu.

2. Ja datu trūkuma dēļ nevar noteikt mērķus saistībā ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, kā minēts 2. panta 2. punktā, daudzgadu plānos paredz pasākumus, kas balstīti uz piesardzīgu pieeju, nodrošinot vismaz līdzvērtīgu saglabāšanas pakāpi attiecīgajiem krājumiem.

3. Daudzgadu plāni attiecas vai nu:

- a) uz vienu sugu, vai
- b) jauktas dažādu sugu zvejas gadījumā vai gadījumos, kad krājumu dinamika ir savstarpēji saistīta - uz zvejniecībām, kas attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā izmanto vairākus krājumus, ņemot vērā pieejamās ziņas par zivju krājumu, zvejniecības un jūras ekosistēmu mijiedarbību.

4. Daudzgadu plānos iekļaujамie pasākumi un to īstenošanas kalendārs ir samērīgi ar izvirzītajiem uzdevumiem un mērķiem un paredzēto laika grafiku. Pirms pasākumi tiek iekļauti daudzgadu plānos, ņem vērā to iespējamo ekonomisko un sociālo ietekmi.

5. Daudzgaļu plānos varētu tikt ietverti īpaši saglabāšanas mērķi un pasākumi, kas balstīti uz ekosistēmas pieeju, lai risinātu jauktas dažādu sugu zvejas specifiskās problēmas saistībā ar 2. panta 2. punktā noteikto mērķu sasniegšanu attiecībā uz plānā ietvertiem dažādu zivju krājumiem, gadījumos, kad zinātniskajos ieteikumos ir norādīts, ka nav iespējams panākt lielāku selektivitāti. Vajadzības gadījumā, pamatojoties uz ekosistēmas pieeju, daudzgaļu plānā ietver īpašus alternatīvus saglabāšanas pasākumus attiecībā uz dažiem tajā ietvertajiem krājumiem.

10. pants

Daudzgaļu plānu saturs

1. vajadzības gadījumā un neskarot Līgumā noteiktās atbildīgās kompetences, daudzgaļu plānā ietver:

- a) darbības jomu, proti, krājumus, zvejniecību un apgabalu, kam piemēro daudzgaļu plānu;
- b) mērķus, kas ir saskaņā ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un attiecīgajiem 6. un 9. panta noteikumiem;
- c) kvantitatīvi nosakāmus mērķapjomus, piemēram, zvejas izraisītu zivju mirstību un/vai nārsta bara biomasu;
- d) skaidrus termiņus, kuros jāsasniedz kvantitatīvi nosakāmie mērķapjomi;
- e) saglabāšanas references rādītājus, kas ir saskaņā ar 2. pantā noteiktajiem mērķiem;
- f) mērķus attiecībā uz saglabāšanas un tehniskiem pasākumiem, kas jāveic, lai sasniegtu 15. pantā noteiktos mērķus, un pasākumus, kuri izstrādāti, lai, cik iespējams, izvairītos no nevēlamas nozvejas un to samazinātu;
- g) aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu kvantitatīvi nosakāmo mērķapjomu sasniegšanu, kā arī vajadzības gadījumā koriģējošas darbības, tostarp situācijām, kad datu kvalitātes pasliktināšanās vai nepieejamība pakļauj riskam krājumu ilgtspēju.

2. Daudzgaļu plānā var ietvert arī:

- a) citus saglabāšanas pasākumus, jo īpaši pasākumus, lai pakāpeniski izskaustu izmetumus, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus, vai līdz minimumam samazinātu zvejas negatīvo ietekmi uz ekosistēmu, kas vajadzības gadījumā jāprecizē sīkāk saskaņā ar 18. pantu;
- b) kvantitatīvi nosakāmus rādītājus, lai periodiski uzraudzītu un novērtētu daudzgaļu plāna mērķapjomu izpildē paveikto;
- c) vajadzības gadījumā īpašus mērķus, kas attiecas uz anadromo un katadromo sugu dzīves cikla daļu, kuru tās pavada saldūdenī;

3. Daudzgaļu plānā paredz tā pārskatīšanu pēc sākotnējā ekspozitīvā izvērtējuma, jo īpaši ņemot vērā izmaiņas zinātniskajos ieteikumos.

11. pants

Saglabāšanas pasākumi, kas nepieciešami, lai izpildītu pienākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vides jomā

1. Dalībvalstis ir pilnvarotas pieņemt saglabāšanas pasākumus, kuri neietekmē citu dalībvalstu zvejas kuģus un kurus piemēro to suverenitātē vai jurisdikcijā esošos ūdeņos un kuri ir vajadzīgi, lai izpildītu dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2008/56/EK 13. panta 4. punktu, Direktīvas 2009/147/EK 4. pantu vai Direktīvas 92/43/EEK 6. pantu, ar noteikumu, ka minētie pasākumi nodrošina saderību ar šīs regulas 2. pantā izklāstītajiem mērķiem, izpilda tā attiecīgā Savienības tiesību akta mērķus, kuru tās paredz īstenot, un nav mazāk stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Ja dalībvalsts ("ierosinātāja dalībvalsts") uzskata, ka pasākumi ir jāpieņem, lai nodrošinātu 1. punktā minēto pienākumu izpildi, un citām dalībvalstīm ir tieša ieinteresētība zvejniecības pārvaldībā s, kuru šādi pasākumi skartu, Komisija ir pilnvarota pieņemt šādus pasākumus pēc pieprasījuma, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu. Šajā nolūkā 18. panta 1. līdz 4. punktu un 6. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

3. Dalībvalsts, kas izsaka ierosinājumu, Komisijai un citām dalībvalstīm, kurām ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, sniedz būtisku informāciju par vajadzīgajiem pasākumiem, tostarp to pamatojumu, atbalstošus zinātniskus pierādījumus un detalizētu informāciju par to praktisku īstenošanu un izpildi. Dalībvalsts, kas izsaka ierosinājumu, un citas dalībvalstis ar tiešu ieinteresētību pārvaldībā sešu mēnešu laikā no pietiekamas informācijas nosūtīšanas brīža var iesniegt kopīgo ieteikumu, kā minēts 18. panta 1. punktā. Komisija, ņemot vērā visus pieejamos zinātniskos ieteikumus, pieņem pasākumus trīs mēnešos pēc pilnīga lūguma saņemšanas.

Ja ne visas dalībvalstīm izdodas vienoties par kopīgu ieteikumu, kas jāiesniedz saskaņā ar pirmo daļu tur noteiktajā termiņā vai ja uzskata, ka kopīgais ieteikums nav saderīgs ar 1. punktā minētajām prasībām, Komisija var iesniegt priekšlikumu saskaņā ar Līgumu.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, ja nav iesniegts 3. punktā minētais kopīgais ieteikums, steidzamības gadījumos Komisija pieņem pasākumus. Pasākumi, kas jāpieņem steidzamības gadījumā, ietver tikai tos pasākumus, kuru neveikšana apdraudētu tādu mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar saglabāšanas pasākumu izveidošanu saskaņā ar direktīvām, kas minētas 1. punktā, un dalībvalstu nolūkiem.

5. Pasākumus, kas minēti 4. punkta, piemēro ilgākais 12 mēnešu laikposmā, kas var tikt pagarināts uz ne vairāk kā 12 mēnešus ilgu laikposmu, ja turpina pastāvēt minētajā punktā paredzētie nosacījumi.

6. Komisija veicina sadarbību starp attiecīgajām dalībvalstīm un citām dalībvalstīm, kurām ir tieša ieinteresētība zvejniecības pārvaldībā saistībā ar to pasākumu īstenošanas un izpildes procesu, kas pieņemti saskaņā ar 2., 3. un 4.punktu.

12. pants

Komisijas pasākumi jūras bioloģisko resursu nopietna apdraudējuma gadījumā

1. Pienācīgi pamatotu, novēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar jūras bioloģisko resursu saglabāšanas vai jūras ekosistēmas nopietnu apdraudējumu, kas pamatots ar pierādījumiem, Komisija pēc dalībvalsts pamatota lūguma vai pēc savas ierosmes, lai mazinātu šo apdraudējumu, pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus, kas piemērojami ne ilgāk kā sešu mēnešu laikposmā, saskaņā ar 47. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minēto lūgumu dalībvalsts nosūta vienlaikus Komisijai, citām dalībvalstīm un attiecīgajām konsultatīvajām padomēm. Pārējās dalībvalstis un konsultatīvās padomes var iesniegt rakstiskus komentārus septiņu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas. Komisija pieņem lēmumu 15 darbdienu laikā pēc 1. punktā minētā lūguma saņemšanas.

3. Pirms nekavējoties piemērojamo īstenošanas aktu piemērošanas laikposma beigām, kas minēts 1. punktā, Komisija gadījumos, kad ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, pieņem nekavējoties piemērojamus īstenošanas aktus, pagarinot šāda ārkārtas pasākuma piemērošanas termiņu uz ne vairāk kā sešu mēnešu laikposmu, šiem aktiem nekavējoties stājoties spēkā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 47. panta 3. punktā.

13. pants

Dalībvalstu ārkārtas pasākumi

1. Ja ir pierādījumi, ka saistībā ar zvejas darbībām ūdeņos, uz kuriem attiecas dalībvalsts suverenitāte vai jurisdikcija, jūras bioloģisko resursu saglabāšana vai jūras ekosistēma ir nopietni apdraudēta un ir vajadzīga tūlītēja rīcība, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt ārkārtas pasākumus, lai mazinātu apdraudējumu. Šādi pasākumi ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un nav mazāk stingri kā tie, kas paredzēti Savienības tiesību aktos. Šādus pasākumus piemēro ne ilgāk kā trīs mēnešu laikposmā.

2. Ja ārkārtas pasākumi, kas jāpieņem dalībvalstij, var ietekmēt citu dalībvalstu zvejas kuģus, šādus pasākumus pieņem tikai pēc tam, kad ar Komisiju, attiecīgajām dalībvalstīm un attiecīgajām konsultatīvajām padomēm ir notikusi apspriešanās par pasākumu projektu, kam pievienots paskaidrojuma raksts. Dalībvalsts, kas apspriežas, var noteikt pamatotu apspriešanās termiņu, kas tomēr nav mazāks par vienu mēnesi.

3. Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar šo pantu pieņemtais pasākums neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, tā, sniedzot atbilstīgus pamatojumus, lūdz, lai attiecīgā dalībvalsts grozītu vai atceltu minēto pasākumu.

14. pants

Nevēlamas nozvejas nepieļaušana un tās samazināšana līdz minimumam

1. Lai vieglāk ieviestu pienākumu attiecīgajā zvejniecībā izkraut visu nozveju saskaņā ar 15. pantu ("nozvejas izkraušanas

pienākums"), dalībvalstis var īstenot izmēģinājuma projektus, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un ņemot vērā attiecīgo konsultatīvo padomju atzinumus, lai pilnībā izmēģinātu visas izmantojamās metodes nolūkā nepieļaut, līdz minimumam samazināt un izskaust nevēlamu nozveju attiecīgajā zvejniecībā.

2. Dalībvalstis var izstrādāt izmetumu karti, norādot izmetumu līmeni katrā no zvejniecībām, uz kurām attiecas 15. panta 1. punkts.

15. pants

Izkraušanas pienākums

1. Visas to sugu nozvejas, uz kurām attiecas nozvejas limiti, un Vidusjūrā – arī to sugu nozvejas, uz kurām attiecas minimālais izmērs, kā definēts Regulas (EK) Nr. 1967/2006 III pielikumā, kas iegūtas zvejas darbībās Savienības ūdeņos vai ko Savienības zvejas kuģi ieguvuši ārpus Savienības ūdeņiem, ūdeņos, kas nav trešo valstu suverenitātē vai jurisdikcijā, turpmāk minētajās zvejas vietās un ģeogrāfiskajos apgabalos, tiek paceltas un paturētas uz zvejas kuģiem, reģistrētas, izkrautas un attiecīgā gadījumā atskaitītas no kvotas, izņemot gadījumus, kad tās izmanto kā dzīvu ēsmu, saskaņā ar šādiem grafikiem:

a) ne vēlāk kā no 2015. gada 1. janvāra:

— maza pelaģiskā zveja (t. i., šādu zivju zveja: makrele, silķe, stavrida, putasu, kaproīdas, anšovs, argentīna, sardīne, brētliņa),

— liela pelaģiskā zveja (t. i., šādu zivju zveja: zilā tunzivs, zobenzivs, garspuru tunzivs, lielacu tunzivs, zilais marlins),

— rūpnieciskā zveja (*inter alia* šādu zivju zveja: moiva, tūbīte un Esmarka menca),

— laša zveja Baltijas jūrā.

b) Ne vēlāk kā no 2015. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2017. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām tādu a) punktā neiekļautu sugu zveja Savienības ūdeņos Baltijas jūrā, uz kurām attiecas nozvejas limiti.

c) Ne vēlāk kā no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2019. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām:

i) Ziemeļjūra:

— mencas, pikšas, merlanga, saidas zveja,

— Norvēģijas omāra zveja,

— parastās jūras mēles un jūras zeltplekstes zveja,

- heka zveja,
- ziemeļu garneles zveja;
- ii) Ziemeļrietumu ūdeņi:
- mencas, pikšas, merlanga, saidas zveja,
- Norvēģijas omāra zveja,
- parastās jūrasmeles un jūras zeltplekstes zveja,
- heka zveja;
- iii) Dienvidrietumu ūdeņi:
- Norvēģijas omāra zveja,
- parastās jūrasmeles un jūras zeltplekstes zveja,
- heka zveja;
- iv) citu sugu zveja, uz kurām attiecas nozvejas limiti.
- d) Ne vēlāk kā no 2017. gada 1. janvāra attiecībā uz zvejniecības galvenajām sugām un ne vēlāk kā no 2019. gada 1. janvāra attiecībā uz visām pārējām sugām zveja, kas nav minēta a) apakšpunktā, Vidusjūrā, Melnajā jūrā un visos pārējos Savienības ūdeņos un ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, uz kuriem neattiecas trešo valstu suverenitāte vai jurisdikcija.
2. Šā panta 1. punkts neskar Savienības starptautiskās saistības. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, lai šādas starptautiskas saistības ieviestu Savienības tiesību aktos, tostarp jo īpaši atkāpes no nozvejas izkraušanas pienākuma saskaņā ar šo pantu.
3. Ja visas dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība konkrētas zvejas pārvaldībā, vienojas, ka nozvejas izkraušanas pienākumam būtu jāattiecas uz sugām, kas nav 1. punktā uzskaitītās sugas, tās var iesniegt kopīgu ieteikumu, lai nozvejas izkraušanas pienākuma piemērošanu attiecinātu arī uz šādām citām sugām. Šajā nolūkā 18. panta 1. līdz 6. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Ja tiek iesniegts šāds kopīgs ieteikums, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, kuri satur šādus pasākumus.
4. Šā panta 1. punktā minēto nozvejas izkraušanas pienākumu nepiemēro:
- a) sugām, kuru zveja ir aizliegta un kas kā tādas ir noteiktas Savienības tiesību aktā, kas pieņemts KZP jomā;
- b) sugām, attiecībā uz kurām pieejamie zinātniskie pierādījumi uzrāda augstus izdzīvošanas rādītājus, ņemot vērā zvejas rīku, zvejas prakses un ekosistēmas īpatnības;
- c) nozvejām, uz kurām attiecas *de minimis* izņēmumi.
5. Sīkus noteikumus par to, kā īstenot nozvejas izkraušanas pienākumu, kas minēts 1. punktā, ietver daudzgadu plānos, kas minēti 9. un 10. pantā, un attiecīgā gadījumā tos sīkāk precizē saskaņā ar 18. pantu, ietverot:
- a) īpašus noteikumus attiecībā uz zveju vai sugām, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, kas minēts 1. punktā;
- b) specifikācijas par izņēmumiem no nozvejas izkraušanas pienākuma attiecībā uz 2. punkta b) apakšpunktā minētajām sugām;
- c) noteikumus par *de minimis* izņēmumiem līdz 5 % no visu sugu gada kopējās nozvejas, uz kurām attiecas 1. punktā minētais nozvejas izkraušanas pienākums. *De minimis* izņēmumu piemēro šādos gadījumos:
- i) ja zinātniskie ieteikumi liecina, ka ir ļoti grūti panākt lielāku selektivitāti, vai
- ii) lai izvairītos no neproporcionālām nevēlamas nozvejas apstrādes izmaksām attiecībā uz tiem zvejas rīkiem, kuriem nevēlamā nozveja no katra zvejas rīka nav vairāk kā noteikta procentuāla daļa – ko nosaka daudzgadu plānā – no šā rīka kopējās gada nozvejas.
- Saskaņā ar šo apakšpunktā minētajiem noteikumiem veiktās nozvejas neatskaita no attiecīgajām kvotām, tomēr visas šādas nozvejas pilnībā reģistrē.
- Pārejas laikā četru gadu garumā šajā apakšpunktā minētās gada kopējās nozvejas procents palielinās:
- i) par diviem procenta punktiem pirmajos divos nozvejas izkraušanas pienākuma piemērošanas gados; un
- ii) par vienu procenta punktu turpmākajos divos gados;
- d) noteikumi par nozvejas dokumentēšanu;
- e) minimālo saglabāšanas references izmēru noteikšana, ja vajadzīgs, saskaņā ar 10. punktu.

6. Ja par attiecīgo zveju nav pieņemts daudzgadu plāns vai pārvaldības plāns saskaņā ar 18. pantu Regulā (EK) Nr. 1967/2006, Komisija saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, nosakot uz laiku un uz laikposmu, kas nav ilgāks par trim gadiem, īpašu nozvejas izkraušanas pienākuma plānu, kas satur šā panta 5. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētās specifikācijas. Dalībvalstis var sadarboties šāda plāna izstrādē saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, lai sekmētu to, ka Komisija pieņem šādus aktus vai iesniedz priekšlikumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

7. Ja daudzgadu plānā saskaņā ar 5. punktu vai īpašajā nozvejas izkraušanas pienākuma plānā saskaņā ar 6. punktu nav pieņemti pasākumi, lai noteiktu *de minimis* izņēmumu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu, nosakot *de minimis* izņēmumu, kas minēts 4. punkta c) apakšpunktā, kas, ievērojot 5. punkta c) apakšpunkta i) vai ii) punktā izklāstītos nosacījumus, nav lielāks par 5 % no visu sugu gada kopējās nozvejas, uz kurām attiecas 1. punktā minētais nozvejas izkraušanas pienākums. Minēto *de minimis* izņēmumu pieņem, lai to piemērotu no dienas, kad piemēro attiecīgo nozvejas izkraušanas pienākumu.

8. Atkāpjoties no pienākuma atskaitīt nozveju no attiecīgajām kvotām saskaņā ar 1. punktu, to sugu nozveju, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums un kuras zvejo, pārsniedzot attiecīgo krājumu kvotas, vai to sugu nozveju, attiecībā uz kurām dalībvalstij nav kvotu, var atskaitīt no mērķsugas kvotas, ar noteikumu, ka tās nepārsniedz 9 % no mērķsugas kvotas. Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja nemērķa sugu krājumi ir drošās bioloģiskās robežās.

9. Krājumiem, uz ko attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, dalībvalstis var izmantot ikgadējo elastību, nepārsniedzot 10 % no atļautajiem izkrāvumiem. Šajā nolūkā dalībvalsts var atļaut izkraut krājuma papildu daudzumus, uz kuru attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, ar noteikumu, ka šādi daudzumi nepārsniedz 10 % no minētajai dalībvalstij piešķirtās kvotas. Piemēro Regulas (EK) Nr. 1224/2009 105. pantu.

10. Lai nodrošinātu jūras organismu mazuļu aizsardzību, var noteikt minimālo saglabāšanas references izmēru.

11. Attiecībā uz sugām, uz ko attiecas nozvejas izkraušanas pienākums, ka noteikts 1. punktā, ierobežo to, kā izmanto sugu nozveju, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru, pieļaujot tikai izmantošanu mērķiem, kas nav tieši cilvēku patēriņš, cita starpā zivju barībai, zivju eļļai, lolojumdzīvnieku barībai, pārtikas piedevām, farmācijas produktiem un kosmētikas līdzekļiem.

12. Attiecībā uz sugām, uz kurām neattiecas nozvejas izkraušanas pienākums, kā noteikts 1. punktā, nozveju, kas ir mazāka

par minimālo saglabāšanas references izmēru, nepatur uz kuģa, bet gan nekavējoties izmet atpakaļ jūrā.

13. Lai pārbaudzītu to, vai tiek pildīts nozvejas izkraušanas pienākums, dalībvalstis nodrošina detalizētu un precīzu dokumentāciju par visiem zvejas reisiem, kā arī pietiekamas spējas un līdzekļus, piemēram, novērotājus, videonovērošanas sistēmas (CCTV) un citus. To darot, dalībvalstis ievēro efektivitātes un proporcionalitātes principu.

16. pants

Zvejas iespējas

1. Dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas nodrošina ikvienai dalībvalstij ar katru zivju krājumu vai zvejniecību saistīto zvejas darbību relatīvu stabilitāti. Iedalot jaunus zvejas iespējas, ņem vērā katras dalībvalsts intereses.

2. Ieviešot nozvejas izkraušanas pienākumu attiecībā uz zivju krājumu, zvejas iespējas nosaka, ņemot vērā pāreju no zvejas iespēju noteikšanas, lai atspoguļotu izkraušanu, uz zvejas iespēju noteikšanu, lai atspoguļotu nozveju, balstoties uz faktu, ka pirmajā un nākamajos gados minētā krājuma izmetumi vairs netiks pieļauti.

3. Ja jauni zinātniskie pierādījumi liecina, ka pastāv būtiska neatbilstība starp konkrētam krājumam noteiktajām zvejas iespējām un minētā krājuma faktisko stāvokli, tās dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, var iesniegt Komisijai pamatotu lūgumu, lai tā iesniedz priekšlikumu nolūkā mazināt minēto neatbilstību, vienlaikus ievērojot 2. panta 2. punktā noteiktos mērķus.

4. Zvejas iespējas nosaka saskaņā ar 2. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem, un atbilstīgi kvantitatīvi nosakāmiem mērķapjomiem, termiņiem un ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 10. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

5. Pasākumus, ar ko nosaka un iedala trešām valstīm pieejamās zvejas iespējas Savienības ūdeņos, nosaka saskaņā ar Līgumu.

6. Katra dalībvalsts nolemj, kādā veidā zvejas iespējas, kuras tai iedalītas un uz kurām neattiecas nododamu zvejas koncesiju sistēma, var sadalīt kuģiem, kas kuģo ar tās karogu (piemēram, izveidojot individuālas zvejas iespējas). Tā informē Komisiju par sadales metodi.

7. Sadalot zvejas iespējas, kas attiecas uz jauktu dažādu sugu zveju, dalībvalstis ņem vērā šādā zvejā iesaistīto kuģu potenciālo nozveju sastāvu.

8. Pēc paziņošanas Komisijai dalībvalstis var apmainīties ar visām iedalītajām zvejas iespējām vai to daļu.

17. pants

Dalībvalstu zvejas iespēju piešķiršanas kritēriji

Piešķirot zvejas iespējas, kas dalībvalstīm pieejamas, kā noteikts 16. pantā, tās piemēro pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp kritērijus, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku. Izmantotie kritēriji var ietvert *inter alia* zvejniecības ietekmi uz vidi, līdzšinējo prasību ievērošanu, devumu vietējai ekonomikai un vēsturisko nozvejas līmeni. Dalībvalstīm tām iedalīto zvejas iespēju robežās būtu jācenšas paredzēt arī stimulus zvejas kuģiem, kuri izmanto selektīvus zvejas rīkus vai zvejas paņēmienus ar samazinātu ietekmi uz vidi, piemēram, mazāku enerģijas patēriņu vai kaitējumu biotopam.

III SADAĻA

Reģionalizācija

18. pants

Reģionāla sadarbība saistībā ar saglabāšanas pasākumiem

1. Ja Komisijai ir piešķirtas pilnvaras, tostarp daudzgadu plānā, kas sagatavots saskaņā ar 9. un 10. pantu, kā arī gadījumos, kas paredzēti 11. pantā un 15. panta 6. punktā, pieņemt pasākumus, izmantojot deleģētos vai īstenošanas aktus attiecībā uz Savienības saglabāšanas pasākumu, ko piemēro attiecīgajai ģeogrāfiskajai teritorijai. Dalībvalstis, kam ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, ko skar minētie pasākumi var konkrētā termiņā, ko noteiks attiecīgajā saglabāšanas pasākumā un/vai daudzgadu plānā, vienoties iesniegt kopīgus ieteikumus, kuru mērķis ir sasniegt attiecīgo Savienības saglabāšanas pasākumu, daudzgadu plānu vai īpašu izkraušanas plānu mērķus. Komisija nepieņem šādus deleģētos vai īstenošanas aktus, pirms ir beidzies termiņš dalībvalstu kopīgu ieteikumu iesniegšanai.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām attiecīgās dalībvalstis, kam ir tieša ieinteresētība pārvaldībā, kuru ietekmē 1. punktā minētie pasākumi, sadarbojas cita ar citu, lai formulētu kopīgos ieteikumus. Tās konsultējas arī ar attiecīgo(-ajām) konsultatīvo(-ajām) padomi(-ēm). Komisija veicina dalībvalstu sadarbību, tostarp vajadzības gadījumā nodrošinot, ka no attiecīgajām zinātniskajām struktūrām ir saņemts zinātnisks atbalsts.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu ir iesniegts kopīgs ieteikums, Komisija var pieņemt minētos pasākumus, izmantojot deleģētos vai īstenošanas aktus, ar noteikumu, ka šāds ieteikums atbilst attiecīgajam saglabāšanas pasākumam un/vai daudzgadu plānam.

4. Ja saglabāšanas pasākums attiecas uz konkrētu zivju krājumiem, ko dala ar trešām valstīm un ko pārvalda daudzpusējas zivsaimniecības organizācijas vai tos pārvalda ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, Savienība cenšas vienoties ar attiecīgajiem partneriem par vajadzīgajiem pasākumiem, lai panāktu 2. pantā izklāstītos mērķus.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai kopīgie ieteikumi par saglabāšanas pasākumiem, kas jāpieņem atbilstīgi 1. punktam, ir balstīti uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un atbilst visām turpmāk norādītajām prasībām:

a) tie ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem;

b) tie ir saderīgi ar atbilstīga saglabāšanas pasākuma darbības jomu un mērķiem;

c) tie atbilst attiecīgā daudzgadu plāna darbības jomai un palīdz efektīvi sasniegt tā mērķus un kvantitatīvi nosakāmos mērķapjomus;

d) tie ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

6. Ja visām dalībvalstīm neizdodas noteiktajā termiņā panākt vienošanos attiecībā uz kopīgajiem ieteikumiem, kas saskaņā ar 1. punktu jāiesniedz Komisijai, vai ja kopīgie ieteikumi par saglabāšanas pasākumiem netiek uzskatīti par saderīgiem ar attiecīgo saglabāšanas pasākumu mērķiem un kvantitatīvi nosakāmajiem mērķapjomiem, Komisija var iesniegt priekšlikumu par piemērotiem pasākumiem saskaņā ar Līgumu.

7. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem dalībvalstis, kurām ir tieša ieinteresētība zvejas pārvaldībā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā, var arī iesniegt kopīgus vienotus ieteikumus Komisijai par pasākumiem, kurus Komisijai jāierosina vai jāpieņem.

8. Dalībvalstīm kā papildu vai alternatīvs reģionālās sadarbības veids attiecībā uz Savienības saglabāšanas pasākumu, ko piemēro attiecīgā ģeogrāfiskā apgabalā, tostarp attiecībā uz daudzgadu plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. un 10. pantam, būs dotas pilnvaras noteiktā termiņā pieņemt pasākumus, ar ko sīkāk nosaka minēto saglabāšanas pasākumu. Attiecīgās dalībvalstis cieši sadarbojas, lai šādus pasākumus pieņemtu. Šā panta 2., 4. un 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Komisiju iesaista šajā darbā un ņem vērā tās piezīmes. Dalībvalsts konkrētos valsts pasākumus pieņem tikai tad, ja par minēto pasākumu saturu ir panākta vienošanās ar visām attiecīgajām dalībvalstīm. Ja Komisija uzskata, ka kādas dalībvalsts pasākums neatbilst attiecīgajā saglabāšanas pasākumā izklāstītajiem nosacījumiem, sniedzot atbilstīgu pamatojumu, tā var lūgt attiecīgo dalībvalsti grozīt vai atcelt minēto pasākumu.

IV SADAĻA

Valstu pasākumi

19. pants

Dalībvalstu pasākumi, kas piemērojami zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu, vai personām, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā

1. Dalībvalsts var pieņemt pasākumus zivju krājumu saglabāšanai Savienības ūdeņos, ja minētie pasākumi atbilst visām turpmāk norādītajām prasībām:

- a) tie ir piemērojami tikai tiem zvejas kuģiem, kuri kuģo ar minētās dalībvalsts karogu, vai – attiecībā uz zvejas darbībām, ko neveic zvejas kuģis, – personām, kuras veic uzņēmējdarbību tajā teritorijas daļā, uz kuru attiecas Līgums;
- b) tie ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem;
- c) tie ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Dalībvalsts kontroles nolūkā informē citas attiecīgās dalībvalstis par noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstīga informācija par pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ir publiski pieejama.

20. pants

Dalībvalsts pasākumi 12 jūras jūdžu zonā

1. Dalībvalsts 12 jūras jūdžu zonā no savas bāzes līnijas var veikt nediskriminējošus zivju krājuma saglabāšanas un pārvaldības pasākumus un jūras ekosistēmu stāvokļa uzturēšanu vai uzlabošanu, ar noteikumu, ka Savienība nav pieņēmusi tieši minētajam apgabalam paredzētus saglabāšanas un pārvaldības pasākumus vai īpaši nerisina attiecīgās dalībvalsts noteikto problēmu. Dalībvalsts pasākumi ir saderīgi ar 2. pantā izklāstītajiem mērķiem un ir vismaz tikpat stingri kā pasākumi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

2. Ja saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, kas jāpieņem dalībvalstij, var ietekmēt citu dalībvalstu zvejas kuģus, šādus pasākumus pieņem tikai pēc tam, kad ar Komisiju, attiecīgajām dalībvalstīm un attiecīgajām konsultatīvajām padomēm ir notikušas konsultācijas par pasākumu projektu, kam pievienots paskaidrojuma raksts, kurš *inter alia* apliecina, ka šie pasākumi nav diskriminējoši. Šādu konsultāciju vajadzībām dalībvalsts, kura konsultējas, var noteikt pamatotu termiņu, kas tomēr nav mazāks par diviem mēnešiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstīga informācija par pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, ir publiski pieejama.

4. Ja Komisija uzskata, ka saskaņā ar šo pantu pieņemtais pasākums neatbilst šā panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, tā, sniedzot atbilstīgus pamatojumus, lūdz, lai attiecīgā dalībvalsts grozītu vai atceltu attiecīgo pasākumu.

IV DAĻA

ZVEJAS KAPACITĀTES PĀRVALDĪBA

21. pants

Nododamu zvejas koncesiju sistēmu izveide

Dalībvalstis var izveidot nododamu zvejas koncesiju sistēmu. Dalībvalstis, kurām ir šāda sistēma, izveido un uztur nododamu zvejas koncesiju reģistru.

22. pants

Zvejas kapacitātes koriģēšana un pārvaldība

1. Dalībvalstis laika gaitā paredz pasākumus, lai savu flotu zvejas kapacitāti pielāgotu savām paredzētajām zvejas iespējām, ņemot vērā tendences un pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, nolūkā panākt stabilu un ilgstošu līdzsvaru starp tām.

2. Lai panāktu 1. punktā minēto mērķi, dalībvalstis līdz katra gada 31. maijam nosūta Komisijai ziņojumu par līdzsvaru starp to flotes zvejas kapacitāti un to zvejas iespējām. Lai visā Savienībā veicinātu vienotu pieeju, minēto ziņojumu sagatavo saskaņā ar kopējām pamatnostādņēm, ko var izstrādāt Komisija un kurās ir norādīti atbilstīgi tehniskie, sociālie un ekonomiskie rādītāji.

Ziņojumā iekļauj katras dalībvalsts flotes un visu tās flotes segmentu gada kapacitātes izvērtējumu. Ziņojumā mēģina noteikt pārmērīgu strukturālo kapacitāti katram segmentam un tāpat katram segmentam novērtēt ilgtermiņa rentabilitāti. Šos ziņojumus dara publiski pieejamus.

3. Attiecībā uz 2. punkta otrajā daļā minēto izvērtējumu – dalībvalstis veic analīzi, pamatojoties uz līdzsvaru starp to flotu zvejas kapacitāti un to zvejas iespējām. Atsevišķus izvērtējumus sagatavo par flotēm, kas darbojas tālākos reģionos, un par kuģiem, kas darbojas vienīgi ārpus Savienības ūdeņiem.

4. Ja izvērtējums skaidri parāda, ka zvejas kapacitāte nav faktiskā līdzsvarā ar zvejas iespējām, dalībvalsts sagatavo un iekļauj savā ziņojumā rīcības plānu par tiem flotes segmentiem, kuros ir noteikta pārmērīga strukturālā kapacitāte. Rīcības plānā nosaka pielāgojuma mērķus, līdzekļus līdzsvara panākšanai un precīzu termiņu tā īstenošanai.

Komisija katru gadu sagatavo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par līdzsvaru starp dalībvalstu flotu zvejas kapacitāti un to zvejas iespējām saskaņā ar 2. punkta pirmajā daļā minētajām pamatnostādņēm. Ziņojumā iekļauj rīcības plānus, kas minēti šī punkta pirmajā daļā. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2015. gada 31. martam.

Ja 2. punktā minētais ziņojums netiek izstrādāts un/vai šā punkta pirmajā daļā minētais rīcības plāns netiek īstenots, var proporcionāli apturēt vai pārtraukt atbilstīgo Savienības finansiālo palīdzību saskaņā ar Savienības tiesību aktu, ko pieņems nākotnē un ar ko noteiks nosacījumus finansiālajai palīdzībai jūrlietu un zivsaimniecības politikai laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

5. Izslēgšana no flotes, izmantojot publisko atbalstu, nav atļauta, ja vien iepriekš netiek anulēta zvejas licence un zvejas atļaujas.

6. Netiek aizstāta zvejas kapacitāte, kas atbilst zvejas kuģiem, kuri ir izslēgti no flotes, izmantojot publisko atbalstu.

7. Dalībvalstis nodrošina, lai no ... (*) to flotu zvejas kapacitāte nevienā brīdī nebūtu lielāka par maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti, kas noteikta II pielikumā.

23. pants

Iekļaušanas/izslēgšanas režīms

1. Dalībvalstis pārvalda iekļaušanu to flotē un izslēgšanu no to flotes tā, ka jaunas kapacitātes iekļaušanu flotē bez publiska atbalsta kompensē, iepriekš veicot kapacitātes samazinājumu, par ko nepiešķir publisku atbalstu, vismaz tādā pašā apjomā.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, paredzot noteikumus šā panta piemērošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 47. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Ne vēlāk kā ... (***) Komisija izvērtē iekļaušanas/izslēgšanas režīmu, ņemot vērā mainīgo attiecību starp flotes zvejas kapacitāti un paredzētajām zvejas iespējām, un vajadzības gadījumā ierosina grozīt minēto režīmu.

24. pants

Zvejas flotes reģistri

1. Dalībvalstis reģistrē saskaņā ar šo regulu ieviesto pasākumu pārvaldībai vajadzīgo informāciju par to Savienības zvejas kuģu īpašumtiesībām, kuģu un rīku parametriem un darbību, kas kuģo ar to karogu.

2. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai 1. punktā minēto informāciju.

3. Komisija uztur Savienības zvejas flotes reģistru, kurā ir informācija, ko tā saņem atbilstīgi 2. punktam. Tā nodrošina publisku piekļuvi Savienības zvejas flotes reģistram, tajā pašā laikā nodrošinot personas datu pienācīgu aizsardzību.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot tehniskas darbības prasības, kas saistītas ar 1., 2. un 3. punktā minētās informācijas reģistrēšanu, formātu un nosūtīšanas kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 47. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V DAĻA

ZVEJNICĪBAS PĀRVALDĪBAS ZINĀTNISKĀ BĀZE

25. pants

Zvejniecības pārvaldībai vajadzīgie dati

1. Saskaņā ar datu vākšanas jomā pieņemtajiem noteikumiem dalībvalstis vāc bioloģiskos, vides, tehniskos un sociāli ekonomiskos datus, kas vajadzīgi zvejniecības pārvaldībai, pārvalda minētos datus un dara tos pieejamus galalietotājiem, tostarp Komisijas izraudzītām struktūrām. Šādu datu ieguvei un pārvaldībai noteikumiem ir tiesības pretendēt uz finansējumu, izmantojot Eiropas Jūras un zivsaimniecības fondu, saskaņā ar

Savienības tiesību aktu, ko pieņems nākotnē un ar ko noteiks nosacījumus finansiālajai palīdzībai jūrlietu un zivsaimniecības politikai laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam. Minētie dati jo īpaši nodrošina iespēju izvērtēt:

- izmantoto jūras bioloģisko resursu stāvokli;
- zvejas apjomu un zvejas darbību ietekmi uz jūras bioloģiskajiem resursiem un jūras ekosistēmām, un
- zvejniecības, akvakultūras un apstrādes nozares sociāli ekonomiskos darbības rādītājus Savienības ūdeņos un ārpus tiem.

2. Šādu datu vākšanas, pārvaldības un izmantošanas pamatā ir turpmāk minētie principi:

- pareizība un ticamība, un savlaicīga ievākšana;
- koordinēšanas mehānismu izmantošana, lai novērstu dubultu datu vākšanu dažādām vajadzībām;
- savākto datu droša glabāšana un aizsardzība datorizētās datubāzēs, un attiecīgos gadījumos – publiska piekļuve tiem, tostarp apkopotā līmenī, lai nodrošinātu konfidencialitāti;
- Komisijai vai tās izraudzītām struktūrām nodrošināta piekļuve valsts datubāzēm un sistēmām, kuras izmanto savākto datu apstrādei, nolūkā pārbaudīt datu esamību un kvalitāti;
- struktūrām, kas pētniecības vai pārvaldības nolūkos ir ieinteresētas zivsaimniecības nozares datu zinātniskā analizē, un visām ieinteresētajām personām laicīgi dara pieejamus būtiskus datus un attiecīgu metodoloģiju, ar kādu tie iegūti, izņemot gadījumos, kad saskaņā ar piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem ir prasīta to aizsardzība un konfidencialitāte.

3. Dalībvalstis ik gadu iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā tiek īstenotas to valsts datu vākšanas programmas, un dara ziņojumu publiski pieejamu.

Komisija novērtē gada ziņojumu par datu ievākšanu pēc apspriešanās ar tās zinātnisko konsultatīvo struktūru un – attiecīgā gadījumā – reģionālajām zvejniecības pārvaldības organizācijām (RZPO), kurās Savienība ir līgumslēdzēja puse vai novērotāja, un attiecīgām starptautiskām zinātniskām struktūrām.

4. Dalībvalstis nodrošina zvejniecības pārvaldībai vajadzīgo zinātnisko, tostarp sociālekonomisko, datu vākšanas un pārvaldības koordinēšanu valsts mērogā. Šim nolūkam tās izraugās valsts korespondentu un organizē ikgadēju valsts mēroga koordinācijas sanāksmi. Komisiju informē par valsts mēroga koordinēšanas pasākumiem un uzaicina uz koordinācijas sanāksmēm.

5. Dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Komisiju koordinē datu vākšanas darbības ar citu tā paša reģiona dalībvalstu darbībām un pēc iespējas cenšas savas darbības koordinēt ar trešām valstīm, kuru suverenitātē vai jurisdikcijā ir ūdeņi tajā pašā reģionā.

(*) Šīs regulas piemērošanas datums.

(**) Pieci gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

6. Datu vākšanu, pārvaldību un izmantošanu veic izmaksu ziņā izdevīgā veidā.

7. Ja dalībvalsts laikus neievāc un/vai nesniedz datus galalietotājiem, saskaņā ar Savienības tiesību aktu, ko pieņems nākotnē un ar ko noteiks nosacījumus finansiālajai palīdzībai jūrlietu un zivsaimniecības politikai laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, var proporcionāli apturēt vai pārtraukt atbilstīgo Savienības finansiālo palīdzību minētajai dalībvalstij.

26. pants

Apspriedes ar zinātniskajām struktūrām

Komisija apspriežas ar attiecīgām zinātniskajām struktūrām. ZZTEK attiecīgā gadījumā sniedz konsultācijas par jautājumiem, kas attiecas uz jūru dzīvo resursu saglabāšanu un pārvaldību, tostarp par bioloģiskiem, ekonomiskiem, vides, sociāliem vai tehniskiem apsvērumiem. Apspriedēs ar zinātniskajām struktūrām ņem vērā publiskā finansējuma atbilstīgu pārvaldību, lai izvairītos no darba dublēšanās šādās struktūrās.

27. pants

Pētniecība un zinātniskie ieteikumi

1. Dalībvalstis īsteno pētniecības un inovācijas programmas zivsaimniecības un akvakultūras nozarē. Tās ciešā sadarbībā ar Komisiju savas zivsaimniecības nozarē īsteno pētniecības, inovācijas un ar zinātniskajiem ieteikumiem saistītās programmas saskaņā ar citām dalībvalstīm Savienības pētniecības un inovācijas sistēmu kontekstā, vajadzības gadījumā iesaistot attiecīgas konsultatīvās padomes. Minētās darbības saskaņā ar attiecīgiem Savienības tiesību aktiem var pretendēt uz finansējumu no Savienības budžeta.

2. Dalībvalstis, iesaistot attiecīgas ieinteresētās personas, izmantojot *inter alia* pieejamos Savienības finanšu resursus un koordinējot darbības cita ar citu, nodrošina to, ka ir pieejamas zinātniskās konsultēšanās procesam vajadzīgās attiecīgās kompetences un cilvēkresursi.

VI DAĻA

ĀRPOLITIKA

28. pants

Mērķi

1. Lai nodrošinātu jūras bioloģisko resursu un jūras vides ilgtspējīgu izmantošanu, pārvaldību un saglabāšanu, Savienība ārējās attiecības zivsaimniecības jomā īsteno atbilstīgi starptautiskajām saistībām, politikas mērķiem, kā arī 2. un 3. pantā noteiktajiem mērķiem un principiem.

2. Savienība jo īpaši:

a) aktīvi atbalsta un sekmē zinātniskās informācijas un ieteikumu izstrādi;

b) uzlabo Savienības ierosmju politisko saskaņotību, jo īpaši ņemot vērā pasākumus vides, tirdzniecības un attīstības jomā, un stiprina to pasākumu konsekvensi, ko īsteno attīstības sadarbības un zinātniskās, tehniskās un ekonomiskās sadarbības kontekstā;

c) dod ieguldījumu ilgtspējīgās zvejas darbībās, kas ir ekonomiski dzīvotspējīgas, un veicina nodarbinātību Savienībā;

d) nodrošina, lai Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem balstītos uz tiem pašiem principiem un standartiem kā tie, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem KZP jomā, vienlaikus Savienības operatoriem nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar trešo valstu operatoriem;

e) visās starptautiskajās jomās veicina un atbalsta nepieciešamos pasākumus, ar kuriem izskauž NNN zveju;

f) veicina RZPO atbilstības komiteju izveidi un stiprināšanu, periodiskus neatkarīgus darbības pārskatus un atbilstīgus korektīvus pasākumus, tostarp iedarbīgas un atturošas sankcijas, kas jāpiemēro pārredzamā un nediskriminējošā veidā.

3. Šīs daļas noteikumi neskar īpašus starptautisko nolīgumu noteikumus, ko pieņem saskaņā ar Līguma 218. pantu.

I SADAĻA

Starptautiskas zvejniecības organizācijas

29. pants

Savienības darbība starptautiskās zvejniecības organizācijās

1. Savienība aktīvi atbalsta un sekmē zvejniecības jomā izveidotu starptautisku organizāciju, tostarp RZPO, darbības.

2. Savienības nostāja zvejniecības jomā izveidotās starptautiskās organizācijās un RZPO balstās uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, lai nodrošinātu to, ka zvejas resursi tiek pārvaldīti saskaņā ar 2. pantā noteiktajiem mērķiem, jo īpaši saskaņā ar tā 2. punktu un 4. punkta b) apakšpunktu. Savienība cenšas vadīt RZPO darbības stiprināšanas procesu, lai tās varētu labāk saglabāt un pārvaldīt jūras dzīvos resursus, kas ietilpst to darbības jomā.

3. Savienība aktīvi atbalsta piemērotu un pārredzamu mehānismu izstrādi, ar kuriem piešķir zvejas iespējas.

4. Savienība veicina RZPO sadarbību un to attiecīgā tiesiskā regulējuma saskaņotību un atbalsta zinātniskas informācijas un ieteikumu izstrādi, lai nodrošinātu, ka to ierosinājumu pamatā ir šādi zinātniski ieteikumi.

30. pants

Starptautisko noteikumu ievērošana

Savienība, tostarp ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras ("aģentūra") starpniecību, sadarbojas ar trešām valstīm un zvejniecības jomā izveidotām starptautiskām organizācijām, tostarp RZPO, lai veicinātu pasākumu ievērošanu, jo īpaši to pasākumu ievērošanu, ar kuriem vēršas pret NNN zveju, lai nodrošinātu, ka šādu starptautisku organizāciju pieņemti pasākumi tiek stingri ievēroti.

II SADAĻA

Ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerības nolīgumi

31. pants

Ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu principi un mērķi

1. Ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem ar trešām valstīm veido juridiskās, vides, ekonomiskās un sociālās pārvaldības sistēmu, kas regulē zvejas darbības, kuras Savienības zvejas kuģi veic trešo valstu ūdeņos.

Sistēmā var tikt ietverti šādi elementi:

- a) vajadzīgo zinātnisko un pētniecisko iestāžu izveide un atbalsts šīm iestādēm;
- b) uzraudzības, kontroles un pārraudzības spējas;
- c) citi veikspējas palielināšanas elementi, kas saistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības politikas izstrādi trešā valstī.

2. Lai nodrošinātu jūras bioloģisko resursu pārpalikumu ilgtspējīgu izmantošanu Savienība cenšas nodrošināt, lai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi ar trešām valstīm būtu savstarpēji izdevīgi gan Savienībai, gan attiecīgajai trešai valstij, tostarp tās vietējiem iedzīvotājiem un zvejniecības nozarei, un lai tie palīdzētu turpināt Eiropas flotu darbības un censtos panākt atbilstīgu pieejamā pārpalikuma daļu, kas būtu samērīga ar Eiropas flotu interesēm.

3. Lai nodrošinātu, ka Savienības kuģi, kas zvejo saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumiem, attiecīgā gadījumā darbojas saskaņā ar standartiem, kas ir līdzīgi tiem, kurus piemēro Savienības zvejas kuģiem, kas zvejo Savienības ūdeņos, Savienība cenšas ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos iekļaut atbilstīgus noteikumus par zivju un zvejas produktu izkraušanas pienākumiem.

4. Savienības zvejas kuģi iegūst tikai pieļaujamās nozvejas pārpalikumu, kā minēts UNCLOS 62. panta 2. un 3. punktā un kas noteikts skaidrā un pārredzamā veidā, pamatojoties uz labākajiem pieejamiem zinātniskiem ieteikumiem un attiecīgo informāciju, ar kuru apmainījušies Savienība un trešā valsts,

par attiecīgo krājumu kopējo zvejas piepūli visām flotēm. Lai noteiktu resursus, kas pieejami tranzonālos vai tālu migrējošo zivju krājumos, būtu pienācīgi jāņem vērā reģionālā līmenī veikti zinātniski izvērtējumi, kā arī attiecīgo reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju pieņemti saglabāšanas un pārvaldības pasākumi.

5. Savienības zvejas kuģi nezvejo tās trešās valsts ūdeņos, ar kuru ir spēkā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgums, izņemot, ja šiem kuģiem ir zvejas atļauja, kas izdota saskaņā ar minēto nolīgumu.

6. Savienība nodrošina, lai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā tiktu iekļauta klauzula, kas attiecas uz demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanu, un kas ir šādu nolīgumu būtisks elements.

Minētajos nolīgumos cik vien iespējams ietver arī:

- a) noteikumus, ar ko aizliedz citām flotēm, kas zvejo minētajos ūdeņos, piemērot labvēlīgākus nosacījumus par tiem, kurus piemēro Savienības uzņēmējiem, tostarp attiecībā uz resursu saglabāšanu, attīstību un pārvaldību, attiecībā uz finansiālu vienošanos un maksām un citām tiesībām, kas attiecas uz zvejas atļauju izsniegšanu;
- b) ekskluzivitātes klauzulu, kas saistīta ar 5. punktā paredzēto noteikumu.

7. Savienības līmenī ir jācenšas panākt, lai tiktu uzraudzītas to Savienības zvejas kuģu darbības, kas zvejo ārpus Savienības ūdeņos, uz kuriem neattiecas ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai Savienības zvejas kuģi, kas kuģo ar to karogu un darbojas ārpus Savienības ūdeņiem, varētu iesniegt detalizētu un precīzu dokumentāciju par visām zvejas un apstrādes darbībām.

9. Šā panta 5. punktā minētā zvejas atļauja tiek piešķirta kuģim, kas ir izslēgts no Savienības zvejas flotes reģistra un 24 mēnešu laikā atkal ierakstīts tajā, tikai ja minētā kuģa īpašnieks ir karoga dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedzis visus datus, kas vajadzīgi, lai konstatētu, ka minētajā laikposmā kuģis darbojas veidā, kas pilnībā atbilst standartiem, ko piemēro kuģiem, kuri kuģo ar Savienības karogu.

Ja valsts, ar kuras karogu kuģis kuģoja laikā, kad tas bija izslēgts no Savienības zvejas flotes reģistra, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tika atzīta par nesadarbīgu valsti attiecībā uz NNN zvejas nepieļaušanu, novēršanu un izskaušanu vai atzīta par valsti, kura dzīvos jūras resursus neizmanto ilgtspējīgā veidā, šādu zvejas atļauju piešķir tikai, ja ir konstatēts, ka kuģa zvejas darbības tika pārtrauktas un ka īpašnieks nekavējoties kuģi izslēdza no minētās valsts reģistra.

10. Komisija rīko neatkarīgus katra ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīguma protokola ex-ante un ex-post izvērtējumus un savlaicīgi dara tos pieejamus Eiropas Parlamentam un Padomei, pirms tā Padomei iesniedz ieteikumu atļaut sarunu sākšanu par pēctecīgu protokolu. Šādu izvērtējumu kopsavilkumu dara publiski pieejamu.

32. pants

Finansiāla palīdzība

1. Savienība, izmantojot ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumus, sniedz finansiālu palīdzību trešām valstīm, lai:

- a) segtu daļu no izmaksām par piekļuvi zvejas resursiem trešās valsts ūdeņos; daļu, ko Savienības kuģu īpašnieki sedz no izmaksām par piekļuvi zvejas resursiem, novērtē attiecībā uz katru ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu vai tā protokolu, un ir taisnīga, nediskriminējoša un samērīga ar ieguvumiem, ko sniedz piekļuves nosacījumi;
- b) izveidotu pārvaldības sistēmu, cita starpā izveidotu un uzturētu vajadzīgās zinātniskās un pētnieciskās iestādes, veicinātu apspriešanās procesus ar interešu grupām un uzraudzības, kontroles un pārraudzības spēju un citus spēju veidošanas elementus, kas saistīti ar ilgtspējīgas zivsaimniecības politikas izstrādi trešā valstī. Šādu finansiālo palīdzību piešķir ar nosacījumu, ka ir sasniegti konkrēti rezultāti, un tā papildina attiecīgajā trešā valstī īstenotos attīstības plānus un programmas un ir saskanīga ar tiem.

2. Katrā ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā finansiālā palīdzība par nozarei sniegto atbalstu tiek nošķirta no maksājumiem par piekļuvi zvejas resursiem. Kā nosacījumu maksājumu saņemšanai saskaņā ar finansiālo palīdzību Savienība pieprasa konkrētu rezultātu sasniegšanu un cieši uzrauga panākto progresu.

III SADAĻA

Kopējās interesēs esošu zivju krājumu pārvaldība

33. pants

Savienībai un trešām valstīm kopējās interesēs esošu zivju krājumu pārvaldības principi un mērķi un apmaiņas un kopīgas pārvaldības nolīgumi

1. Ja kopēju interešu krājumus izmanto arī trešās valstis, Savienība īsteno sadarbību ar minētajām trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka minētie krājumi tiek apsaimniekoti ilgtspējīgā veidā atbilstīgi šai regulai un jo īpaši ar mērķi, kas noteikts 2. panta 2. punktā. Ja nav panākts nekāds oficiāls nolīgums, Savienība pieliek visas pūles, lai vienotos par saskaņotu kārtību šādu krājumu zvejai, nolūkā padarīt iespējamu ilgtspējīgu pārvaldību, jo īpaši saistībā ar 2. panta 2. punktā noteikto mērķi, tādējādi sekmējot vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības operatoriem.

2. Lai nodrošinātu tādu krājumu ilgtspējīgu izmantošanu, kas ir kopīgi ar trešām valstīm, un lai garantētu savu zvejas flotu

zvejas darbību stabilitāti, Savienība ar trešām valstīm cenšas saskaņā ar UNCLoS izstrādāt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus krājumu kopīgai pārvaldībai, tostarp vajadzības gadījumā paredzot piekļuvi ūdeņiem un resursiem un šādas piekļuves nosacījumus, saglabāšanas pasākumu saskaņošanu un zvejas iespēju apmaiņu.

VII DAĻA

AKVAKULTŪRA

34. pants

Ilgtspējīgas akvakultūras veicināšana

1. Lai veicinātu ilgtspējību un sekmētu pārtikas pieejamību un piegādi, izaugsmi un nodarbinātību, Komisija izstrādā nesaisītošas Savienības stratēģiskās pamatnostādnes par kopējām prioritātēm un mērķiem ilgtspējīgas akvakultūras darbību attīstībā. Šādās stratēģiskās pamatnostādnēs ņem vērā relatīvo sākuma stāvokli un atšķirīgos apstākļus Savienībā, un tās veido valsts stratēģisko daudzgadu plānu pamatu un to mērķi ir šādi:

- a) uzlabot akvakultūras nozares konkurētspēju un atbalstīt tās attīstību un inovāciju;
- b) samazināt administratīvo slogu un padarīt Savienības tiesību aktu īstenošanu efektīvāku un atbilstīgāku iesaistīto personu vajadzībām;
- c) rosināt saimniecisko darbību;
- d) dažādot un uzlabot dzīves kvalitāti piekrastes un iekšzemes apvidos;
- e) integrēt akvakultūras darbības jūras, piekrastes un iekšzemes telpiskajā plānošanā.

2. Dalībvalstis līdz ... (*) izstrādā valsts stratēģisko daudzgadu plānu akvakultūras darbību attīstībai savā teritorijā.

3. Valsts stratēģiskajā daudzgadu plānā iekļauj dalībvalsts mērķus un to sasniegšanai vajadzīgos pasākumus un termiņus.

4. Valsts stratēģiskajos daudzgadu plānos ir ietverti jo īpaši šādi mērķi:

- a) administratīva vienkāršošana, jo īpaši saistībā ar izvērtējumiem un ietekmes novērtējumiem, un licencēm;
- b) pamatota noteiktība akvakultūras operatoriem attiecībā uz piekļuvi ūdeņiem un teritorijai;
- c) vides, ekonomiskās un sociālās ilgtspējības rādītāji;
- d) izvērtējums par citu iespējamu pārrobežu ietekmi, jo īpaši attiecībā uz jūras bioloģiskajiem resursiem un jūras ekosistēmām kaimiņos esošajās dalībvalstīs.

(*) Seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

- e) sinerģiju veidošana starp valsts pētniecības programmām un nozares un zinātnisko aprindu sadarbība;
 - f) ilgtspējīgas, kvalitatīvas pārtikas konkurences priekšrocību sekmēšana;
 - g) akvakultūras metožu un pētniecības sekmēšana, lai palielinātu pozitīvu ietekmi uz vidi un uz zivju resursiem un samazinātu negatīvo ietekmi, tostarp ietekmi uz zivju krājumiem, ko izmanto barības ražošanai, kā arī lai palielinātu resursu efektivitāti.
5. Dalībvalstis apmainās ar informāciju un paraugprakses piemēriem, valsts stratēģiskajos daudzgadu plānos iekļauto valsts pasākumu koordinēšanai izmantojot atvērto koordinācijas metodi.
6. Komisija mudina dalībvalstis veikt savstarpēju apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi un veicina valsts stratēģiskajā daudzgadu plānā paredzēto valsts pasākumu koordinēšanu.

VIII DAĻA

TIRGUS KOPĪGĀ ORGANIZĀCIJA

35. pants

Mērķi

1. Zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgu organizāciju (tirgus kopīga organizācija) izveido tādēļ, lai:
 - a) sekmētu 2. pantā noteikto mērķu sasniegšanu un jo īpaši dzīvo jūras bioloģisko resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
 - b) zvejniecības un akvakultūras nozare varētu pienācīgā mērā piemērot KZP;
 - c) nostiprinātu Savienības zvejniecības un akvakultūras nozares, jo īpaši ražotāju, konkurētspēju;
 - d) uzlabotu tirgu pārredzamību un stabilitāti, jo īpaši ekonomiskās zināšanas un izpratni par Savienības zvejas un akvakultūras produktu tirgiem visā piegādes ķēdē, nodrošinātu, ka pievienotās vērtības sadalījums nozares piegādes ķēdē ir līdzsvarotāks, uzlabotu patērētāju informētību un veicinātu izpratni, izmantojot norādes un etiķetes, kas sniedz visaptverošu informāciju;
 - e) palīdzētu nodrošināt godīgas konkurences nosacījumus visiem Savienībā tirgotajiem produktiem, veicinot zvejas resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
 - f) palīdzētu nodrošināt, ka patērētājiem tiek piegādāti daudzveidīgi zvejas un akvakultūras produkti,
 - g) patērētājiem nodrošinātu pārbaudāmu un precīzu informāciju par produkta izcelsmi un tā ražošanas veidu, jo īpaši ar marķēšanas un etiķetēšanas starpniecību.

2. Tirgus kopīgā organizācija aptver zvejas un akvakultūras produktus, kuri uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../2013⁽¹⁾ I pielikumā un kurus tirgo Savienībā.

3. Tirgus kopīgā organizācija ietver jo īpaši:

- a) nozares organizāciju, tostarp tirgus stabilizēšanas pasākumus;
- b) zivsaimniecības un akvakultūras ražotāju organizāciju ražošanas un tirdzniecības plānu;
- c) kopējus tirdzniecības standartus;
- d) informāciju patērētājiem.

IX DAĻA

KONTROLE UN NOTEIKUMU IZPILDE

36. pants

Mērķi

1. KZP noteikumu ievērošanu nodrošina ar efektīvu Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmu, ietverot cīņu pret NNN zveju.
2. KZP kontrole un īstenošana tiek jo īpaši balstīta un ietver šādus principus:
 - a) globālu, integrētu un kopēju pieeju;
 - b) sadarbību un koordināciju starp dalībvalstīm, Komisiju un aģentūru;
 - c) izmaksu efektivitāti un proporcionalitāti;
 - d) iedarbīgu kontroles tehnoloģiju izmantošanu zivsaimniecības datu pieejamības un kvalitātes nodrošināšanai;
 - e) Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmu;
 - f) uz risku balstītu stratēģiju, kurā galvenā uzmanība pievērsta sistemātiskām un automātiskām visu attiecīgo pieejamo datu kontrolpārbaudēm;
 - g) noteikumu ievērošanas kultūras un sadarbības attīstību visu operatoru un zvejnieku starpā.

Savienība pieņem piemērotus pasākumus attiecībā uz trešām valstīm, kuras atļauj tādu zveju, kas nav ilgtspējīga.

3. Dalībvalstis pieņem piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu tādu darbību kontroli, pārbaudi un izpildi, kuras veic saskaņā ar KZP darbības jomu, tostarp nosaka iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../2013 (... gada ...) par Eiropas par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (skatīt Padomes Nostāju pirmajā lasījumā (ES) Nr. 10/2013 šā Oficiālā Vēstneša 46. lappusē).

37. pants

Ekspertu grupa atbilstības jautājumos

1. Komisija izveido Ekspertu grupu atbilstības jautājumos, lai izvērtētu, sekmētu un nostiprinātu to, kā tiek pildītas un ievērotas saistības saskaņā ar Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmu.

2. Ekspertu grupas atbilstības jautājumos sastāvā ir Komisijas un dalībvalstu pārstāvji. Pēc Eiropas Parlamenta lūguma Komisija var uzaicināt Eiropas Parlamentu nosūtīt ekspertus apmeklēt ekspertu grupas sanāksmes. Aģentūra var novērotāja statusā piedalīties Ekspertu grupas atbilstības jautājumos sanāksmēs.

3. Ekspertu grupa jo īpaši:

- a) regulāri pārskata jautājumus, kas attiecas uz saistību ievērošanu un izpildi saskaņā ar Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmu, un identificē ar KZP noteikumu īstenošanu saistītās iespējamās grūtības, kas skar kopējas intereses;
- b) izstrādā ieteikumus par KZP noteikumu īstenošanu, tostarp prioritāšu noteikšanu saistībā ar Savienības finansiālo palīdzību; un
- c) apmainās ar informāciju par kontroles un pārbaudes darbībām, tostarp cīņu pret NNN zveju.

4. Ekspertu grupa regulāri pilnībā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par 3. punktā minētajām atbilstības nodrošināšanas darbībām.

38. pants

Jaunu kontroles tehnoloģiju un datu pārvaldības sistēmu izmēģinājuma projekti

Komisija un dalībvalstis var veikt jaunu kontroles tehnoloģiju un datu pārvaldības sistēmu izmēģinājuma projektus.

39. pants

Kontroles, inspekcijas, noteikumu izpildes un datu vākšanas izmaksu segšana

Dalībvalstis var pieprasīt, lai to operatori segtu proporcionālu daļu no Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmas īstenošanas darbības un datu vākšanas izmaksām.

X DAĻA

FINANŠU INSTRUMENTI

40. pants

Mērķi

Savienības finansiālo palīdzību var piešķirt, lai palīdzētu sasniegt 2. pantā izklāstītos mērķus.

41. pants

Nosacījumi par finansiālās palīdzības sniegšanu dalībvalstīm

1. Ievērojot nosacījumus, ko jāparedz piemērojamās Savienības tiesību aktos, Savienības finansiālo palīdzību dalībvalstīm piešķir ar nosacījumu, ka dalībvalstis izpilda KZP noteikumus.

2. Ja dalībvalstis neievēro KZP noteikumus, var tikt pārtraukti vai apturēti KZP paredzētās Savienības finansiālās palīdzības maksājumi, vai arī tiem var piemērot finanšu korekcijas. Šādi pasākumi ir samērīgi ar noteikumu neievērošanas būtību, smagumu, ilgumu un atkārtošanos.

42. pants

Nosacījumi par finansiālās palīdzības sniegšanu operatoriem

1. Ievērojot nosacījumus, ko jāprecizē piemērojamās Savienības tiesību aktos, Savienības finansiālo palīdzību operatoriem piešķir ar nosacījumu, ka operatori izpilda KZP noteikumus.

2. Ja operatori izdara smagus KZP noteikumu pārkāpumus, saskaņā ar īpašiem noteikumiem, ko paredzēts pieņemt, tiem uz laiku vai pastāvīgi var tikt liegta piekļuve Savienības finansiālajai palīdzībai un/vai var tikt piemēroti finanšu samazinājumi. Šādi dalībvalsts veikti pasākumi ir atturoši, iedarbīgi un samērīgi ar smago pārkāpumu veidu, nopietnību, ilgumu un atkārtošanos.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka Savienības finansiālo palīdzību piešķir tikai tad, ja attiecīgajam operatoram viena gada laikā pirms Savienības finansiālās palīdzības piemērošanas dienas nav piemērotas sankcijas par smagiem pārkāpumiem.

XI DAĻA

KONSULTATĪVĀS PADOMES

43. pants

Konsultatīvo padomju izveidošana

1. Lai veicinātu visu ieinteresēto personu līdzsvarotu pārstāvību saskaņā ar 45. panta 1. punktu un palīdzētu sasniegt 2. pantā izklāstītos mērķus, izveido konsultatīvo padomi katrā no III pielikumā minētajiem ģeogrāfiskajiem apgabaliem vai kompetences jomām.

2. Jo īpaši saskaņā ar III pielikumu tiek izveidotas šādas jaunas konsultatīvās padomes:

a) konsultatīvā padome tālāko reģionu jautājumos, kas iedalīta trīs nodaļās, kas attiecīgi ir atbildīgas par šādiem jūras baseiniem: Rietumatlantijas, Austrumatlantijas un Indijas okeāns;

b) akvakultūras konsultatīvā padome;

c) tirgu konsultatīvā padome;

d) Melnās jūras konsultatīvā padome.

3. Katra konsultatīvā padome pieņem savu reglamentu.

44. pants

Konsultatīvo padomju uzdevumi

1. Piemērojot šo regulu, Komisija attiecīgos gadījumos apspriežas ar konsultatīvajām padomēm.
2. Konsultatīvās padomes var:
 - a) iesniegt Komisijai un attiecīgajai dalībvalstij ieteikumus un ierosinājumus par jautājumiem, kas saistīti ar zvejniecības pārvaldību un zvejniecības un akvakultūras sociālekonomiskajiem un saglabāšanas aspektiem, un jo īpaši ieteikumus par to, kā vienkāršot ar zvejniecības pārvaldību saistītos noteikumus;
 - b) informēt Komisiju un dalībvalstis par problēmām, kas saistītas ar ar to attiecīgajā ģeogrāfiskajā apgabalā vai kompetences jomā esošo zvejniecību un vajadzības gadījumā akvakultūru pārvaldību un sociālekonomiskajiem un saglabāšanas aspektiem, un ierosināt minēto problēmu risinājumus;
 - c) ciešā sadarbībā ar zinātniekiem palīdzēt vākt, piegādāt un analizēt saglabāšanas pasākumu izstrādei vajadzīgos datus.

Ja kāds jautājums skar divu vai vairāku konsultatīvo padomju kopīgas intereses, tās saskaņo savas nostājas, lai šajā jautājumā pieņemtu kopīgus ieteikumus.

3. Ar konsultatīvajām padomēm apspriežas par kopīgiem ieteikumiem saskaņā ar 18. pantu. Komisija un dalībvalstis ar tām var apspriesties arī attiecībā uz citiem pasākumiem. To ieteikumus ņem vērā. Minētās apspriedes neskar apspriedes ar ZZTEK vai citām zinātniskajām struktūrām. Konsultatīvo padomju atzinumus var iesniegt visām attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai.
4. Komisija un vajadzības gadījumā attiecīgā dalībvalsts divu mēnešu laikā sniedz atbildi uz ikvienu ieteikumu, ierosinājumu vai informāciju, kas saņemta atbilstīgi 1. punktam. Ja pieņemtie galīgie pasākumi atšķiras no tiem, kas norādīti tajos konsultatīvo padomju atzinumos, ieteikumos un ierosinājumos, kas saņemti atbilstīgi 1. punktam, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts sniedz sīki izstrādātu paskaidrojumu par atšķirību iemesliem.

45. pants

Konsultatīvo padomju sastāvs, darbība un finansēšana

1. Konsultatīvo padomju sastāvā ietilpst:
 - a) organizācijas, kas pārstāv zvejniecības un attiecīgā gadījumā akvakultūras operatorus, un pārstrādes un tirdzniecības nozaru pārstāvjus;
 - b) citas interešu grupas, kuras skar KZP (piemēram, vides organizācijas un patērētāju grupas).

2. Katrai konsultatīvajai padomei ir pilnsapulce un izpildkomiteja, tostarp, vajadzības gadījumā ietverot sekretariātu un darba grupas, lai risinātu reģionālās sadarbības jautājumus, ievērojot 18. pantu, un tā pieņem savai darbībai vajadzīgos pasākumus.

3. Konsultatīvās padomes darbojas un saņem finansējumu, kā paredzēts III pielikumā.

4. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 46. pantu pieņemt deleģētos aktus, nosakot sīki izstrādātus noteikumus konsultatīvo padomju darbībai.

XII DAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

46. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 3. punktā, 15. panta 2., 3., 6. un 7. punktā un 45. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... (*). Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt to pilnvaru deleģēšanu, kas minētas 11. panta 3. punktā, 15. panta 2., 3., 6. un 7. punktā un 45. panta 4. punktā. Lēmums par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 11. panta 3. punktā, 15. panta 2., 3., 6. un 7. punktā un 45. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*). Šīs regulas spēkā stāšanās datums.

47. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu par projektu īstenošanas aktam, kas jāpieņem saskaņā ar 23. pantu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

XIII DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

48. pants

Atcelšana un grozījumi

1. Tiek atcelta Regula (EK) Nr. 2371/2002.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

2. Lēmumu 2004/585/EK atceļ no dienas, kurā stājas spēkā saskaņā ar šīs regulas 45. panta 4. punktu pieņemtie noteikumi.

3. Svītro Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 ⁽¹⁾ 5. pantu.

4. Tiek atcelta Padomes Regula (EK) Nr. 639/2004 ⁽²⁾.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

...

5. Regulas 1224/2009 105. pantā pievieno šādu punktu:

“3.a Atkāpjoties no šā panta 2. un 3. punkta, koeficientu nepiemēro nozvejām, uz kurām saskaņā ar 15. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. .../2013 (...) par kopējo zivsaimniecības politiku (*) attiecas izkraušanas pienākums, ar noteikumu, ka pārzvejas apjoms attiecībā pret atļauto izkrājumu apjomu nepārsniedz 10 %.

(*) OV L ...”.

49. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2022. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par KZP darbību.

50. pants

Gada ziņojums

Komisija pēc iespējas ātrāk pēc tam, kad ir pieņemta ikgadējā Padomes regula, ar ko nosaka zvejas iespējas Savienības ūdeņos un –attiecībā uz Savienības kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, reizi gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kādi panākumi gūti saistībā ar maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma sasniegšanu, un par situāciju saistībā ar zivju krājumiem.

51. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

...

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1954/2003 (2003. gada 4. novembris), kura attiecas uz zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem un ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulas (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 (OV L 289, 7.11.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 639/2004 (2004. gada 30. marts) par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flošu pārvaldību (OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp.).

I PIELIKUMS

PIEKĻUVE PIEKRASTES ŪDEŅIEM 5. PANTA 2. PUNKTA NOZĪMĒ

1. Apvienotās karalistes piekrastes ūdeņi

A. Francijas piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed Uz austrumiem no Coquet Island	Silķe	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Flamborough Head Uz austrumiem no Spurn Head	Silķe	Neierobežota
3. Uz austrumiem no Lowestoft Uz dienvidiem no Lyme Regis	Visas sugas	Neierobežota
4. Uz dienvidiem no Lyme Regis Uz dienvidiem no Eddystone	Bentiskās sugas	Neierobežota
5. Uz dienvidiem no Eddystone Uz dienvidrietumiem no Longships	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Ķemnišgliemenes	Neierobežota
	Omāri	Neierobežota
	Langusti	Neierobežota
6. Uz dienvidrietumiem no Longships Uz ziemeļrietumiem no Hartland Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Langusti	Neierobežota
	Omāri	Neierobežota
7. No Hartland Point līdz līnijai, kas novilkta no Lundy Island ziemeļiem	Bentiskās sugas	Neierobežota
8. No līnijas, kas novilkta uz rietumiem no Lundy Island līdz Cardigan Harbour	Visas sugas	Neierobežota
9. Uz ziemeļiem no Point Lynas Uz austrumiem no Morecambe signālkūga	Visas sugas	Neierobežota
10. County Down	Bentiskās sugas	Neierobežota
11. Uz ziemeļaustrumiem no New Island Uz dienvidrietumiem no Sanda Island	Visas sugas	Neierobežota
12. Uz ziemeļiem no Port Stewart Uz rietumiem no Barra Head	Visas sugas	Neierobežota
13. 57°40' ziemeļu platums Uz rietumiem no Butt of Lewis	Visas sugas, izņemot gliemjus, vēžveidīgos un adatā- daiņus	Neierobežota
14. St. Kilda, Flannan Islands	Visas sugas	Neierobežota
15. Uz rietumiem no līnijas, kas savieno Butt of Lewis bāku ar punktu, kura koordinātas ir 59°30'N, 5°45'W	Visas sugas	Neierobežota

B. Īrijas piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz ziemeļiem no Point Lynas Uz dienvidiem no Mull of Galloway	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
2. Uz rietumiem no Mull of Oa Uz rietumiem no Barra Head	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota

C. Vācijas piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Shetlands un Fair Isle starp līnijām, kas novilkta uz dienvidaustrumiem no Sumburgh Head bākas, uz ziemeļaustrumiem no Skroo bākas un uz dienvidrietumiem no Skadan bākas	Silķe	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed, uz austrumiem no Whitby High bākas	Silķe	Neierobežota
3. Uz austrumiem no North Foreland bākas, uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas	Silķe	Neierobežota
4. Zona ap St. Kilda	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
5. No Butt of Lewis bākas uz rietumiem līdz līnijai, kas savieno Butt of Lewis bāku un punktu, kura koordinātas ir 59°30'N, 5°45'W	Silķe	Neierobežota
6. Zona ap North Rona un Sulisker (Sulasgeir)	Silķe	Neierobežota

D. Nīderlandes piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Shetlands un Fair Isle starp līnijām, kas novilkta uz dienvidaustrumiem no Sumburgh Head bākas, uz ziemeļaustrumiem no Skroo bākas un uz dienvidrietumiem no Skadan bākas	Silķe	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed, uz austrumiem no Flam-borough Head	Silķe	Neierobežota
3. Uz austrumiem no North Foreland, uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas	Silķe	Neierobežota

E. *Beļģijas piekļuve*

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Apvienotās Karalistes piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz austrumiem no Berwick-upon-Tweed Uz austrumiem no Coquet Island	Silķe	Neierobežota
2. Uz ziemeļiem no Cromer Uz austrumiem no North Foreland	Bentiskās sugas	Neierobežota
3. Uz austrumiem no North Foreland Uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
4. Uz dienvidiem no Dungeness jaunās bākas, uz dienvidiem no Selsey Bill	Bentiskās sugas	Neierobežota
5. Uz dienvidaustrumiem no Straight Point, uz ziemeļrietumiem no South Bishop	Bentiskās sugas	Neierobežota

2. **Īrijas piekrastes ūdeņi**A. *Francijas piekļuve*

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz ziemeļrietumiem no Erris Head Uz rietumiem no Sybil Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
2. Uz dienvidiem no Mizen Head Uz dienvidiem no Stags	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
3. Uz dienvidiem no Stags Uz dienvidiem no Cork	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
4. Uz dienvidiem no Cork, uz dienvidiem no Carnsore Point	Visas sugas	Neierobežota
5. Uz dienvidiem no Carnsore Point, uz dienvidaustrumiem no Haulbowline	Visas sugas, izņemot gliemjus, vēžveidīgos un adatādaiņus	Neierobežota

B. Apvienotās karalistes piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Mine Head Hook Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
2. Hook Point Carlingford Lough	Bentiskās sugas	Neierobežota
	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota
	Norvēģijas omāri	Neierobežota
	Ķemmīšgliemenes	Neierobežota

C. Nīderlandes piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Stags Uz dienvidiem no Carnsore Point	Silķe	Neierobežota
	Makrele	Neierobežota

D. Vācijas piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Old Head of Kinsale Uz dienvidiem no Carnsore Point	Silķe	Neierobežota
2. Uz dienvidiem no Cork Uz dienvidiem no Carnsore Point	Makrele	Neierobežota

E. Beļģijas piekļuve

Ģeogrāfiskais apgabals	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Īrijas piekraste (6-12 jūras jūdzes)		
1. Uz dienvidiem no Cork Uz dienvidiem no Carnsore Point	Bentiskās sugas	Neierobežota
2. Uz austrumiem no Wicklow Head Uz dienvidaustrumiem no Carlingford Lough	Bentiskās sugas	Neierobežota

3. Beļģijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
3-12 jūras jūdzes	Nīderlande	Visas sugas	Neierobežota
	Francija	Siļķe	Neierobežota

4. Dānijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
------------------------	-------------	------	-------------------------------

Ziemeļjūras piekraste (no Dānijas/Vācijas robežas līdz Hanstholm)

(6-12 jūras jūdzes)

No Dānijas/Vācijas robežas līdz Blāvands Huk	Vācija	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Garneles	Neierobežota
	Nīderlande	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Zivis, izņemot plektveidīgās zivis	Neierobežota
No Blāvands Huk līdz Bovbjerg	Beļģija	Menca	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
		Pikša	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
	Vācija	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
	Nīderlande	Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Jūras mēles	Neierobežota
	No Thyborøn līdz Hanstholm	Beļģija	Merlangi
Jūras zeltplekste			Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
Vācija		Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Menca	Neierobežota
		Saida	Neierobežota
		Pikša	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota
		Siļķe	Neierobežota
		Merlangi	Neierobežota

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
	Nīderlande	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Jūras mēles	Neierobežota
Skageraks (no Hanstholm līdz Skagen) (4-12 jūras jūdzes)	Beļģija	Jūras zeltplekste	Neierobežota tikai no 1. jūnija līdz 31. jūlijam
	Vācija	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Menca	Neierobežota
		Saida	Neierobežota
		Pikša	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota
		Sīļķe	Neierobežota
	Merlangs	Neierobežota	
	Nīderlande	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
Jūras mēles		Neierobežota	
Kategats (3-12 jūdzes)	Vācija	Menca	Neierobežota
		Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Norvēģijas omāri	Neierobežota
		Sīļķe	Neierobežota
Uz ziemeļiem no Zeeland līdz platuma paralēlei, kas šķērso Forsnæs bāku	Vācija	Brētliņa	Neierobežota
Baltijas jūra (tostarp Belts, Sound, Bornholm) (3-12 jūras jūdzes)	Vācija	Plektveidīgās zivis	Neierobežota
		Menca	Neierobežota
		Reņģe	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Zutis	Neierobežota
		Lasis	Neierobežota
		Merlangs	Neierobežota
Makrele	Neierobežota		

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Skageraks (4-12 jūdzes)	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota
Kategats (3 -12 jūdzes ⁽¹⁾)	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota
Baltijas jūra (3-12 jūdzes)	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota

(1) No krasta līnijas.

5. Vācijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Ziemeļjūras piekraste (3-12 jūras jūdzes) visas piekrastes	Dānija	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Tūbītes	Neierobežota
	Nīderlande	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Garneles	Neierobežota
No Dānijas/Vācijas robežas līdz Amrum ziemeļu ragam 54°43'N	Dānija	Garneles	Neierobežota
Zona ap Helgoland	Apvienotā Karaliste	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
Baltijas jūras piekraste (3-12 jūdzes)	Dānija	Menca	Neierobežota
		Jūras zeltplekste	Neierobežota
		Reņģe	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Zutis	Neierobežota
		Merlangs	Neierobežota
		Makrele	Neierobežota

6. Francijas un aizjūras departamentu piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
No Beļģijas/Francijas robežas līdz uz austrumiem no Manche departamenta (Vire-Grandcamp les Bains estuārs 49°23'30"N, 1°2'WNNE)	Beļģija	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Ķemmīšgliemenes	Neierobežota
	Nīderlande	Visas sugas	Neierobežota
No Dunkerque (2°20'E) līdz Cap d'Antifer (0°10'E)	Vācija	Siļķe	Neierobežota tikai no 1.oktobra līdz 31.decembrim
No Beļģijas/Francijas robežas līdz Cap d'Alprech rietumiem (50°42'30"N, 1°33'30"E)	Apvienotā Karaliste	Siļķe	Neierobežota
Atlantijas okeāna piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
No Spānijas/Francijas robežas līdz 46° 08' N	Spānija	Anšovi	Specializēta zveja, neierobežota tikai no 1. marta līdz 30. jūnijam Dzīvās ēsmas zveja tikai no 1. jūlija līdz 31. oktobrim
		Sardīnes	Neierobežota tikai no 1. janvāra līdz 28. februārim un no 1. jūlija līdz 31. decembrim Turklāt darbības attiecībā uz iepriekšminētajām sugām jāveic, ievērojot 1984. gadā veikto darbību limitus un nepārsniedzot tos
Vidusjūras piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
Spānijas robeža Cap Leucate	Spānija	Visas sugas	Neierobežota

7. Spānijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Atlantijas okeāna piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
No Francijas/Spānijas robežas līdz Cap Mayor bākai (3°47'W)	Francija	Pelaģiskās sugas	Neierobežota piekļuve, ievērojot 1984. gadā veikto darbību limitus un nepārsniedzot tos
Vidusjūras piekraste (6-12 jūras jūdzes)			
Francijas robeža/Cap Creus	Francija	Visas sugas	Neierobežota

8. Horvātijas piekrastes ūdeņi ⁽¹⁾

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Sugas	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
12 jūdzes, ko ierobežo Horvātijas suverenitātē esošs jūras apgabals uz ziemeļiem no 45 grādu un 10 minūšu ziemeļu platuma paralēles gar Istras rietumu krastu, sākot no Horvātijas teritoriālo jūras ūdeņu ārējās robežas tur, kur šī paralēle sasniedz sauszemi Istras rietumu piekrastē (Grgatov rt Funtana zemesrags)	Slovēnija	Bentiskās un mazās pelaģiskās sugas, tostarp sardīnes un anšovi	100 tonnas uz maksimāli 25 zvejas kuģiem, ietverot 5 zvejas kuģus, kuri aprīkoti ar traļu tīkliem

⁽¹⁾ Minēto režīmu piemēro no dienas, kad pilnībā tiek īstenots šķīrējtiesas nolēmums, kas izriet no Stokholmā 2009. gada 4. novembrī parakstītā Šķīrējtiesas nolīguma starp Slovēnijas Republikas valdību un Horvātijas Republikas valdību.

9. Nīderlandes piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
(3-12 jūras jūdzes) visa piekraste	Beļģija	Visas sugas	Neierobežota
	Dānija	Bentiskās sugas	Neierobežota
		Brētliņa	Neierobežota
		Tūbītes	Neierobežota
		Stavridas	Neierobežota
	Vācija	Menca	Neierobežota
		Garneles	Neierobežota
(6-12 jūras jūdzes) visa piekraste	Francija	Visas sugas	Neierobežota
Texel dienvidu rags, uz rietumiem līdz Nīderlandes/Vācijas robežai	Apvienotā Karaliste	Bentiskās sugas	Neierobežota

10. Slovēnijas piekrastes ūdeņi ⁽¹⁾

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Sugas	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
12 jūdzes, ko ierobežo Slovēnijas suverenitātē esošs jūras apgabals uz ziemeļiem no 45 grādu un 10 minūšu ziemeļu platuma paralēles gar Istras rietumu krastu, sākot no Horvātijas teritoriālo jūras ūdeņu ārējās robežas tur, kur šī paralēle sasniedz sauszemi Istras rietumu piekrastē (Grgatov rt Funtana zemesrags)	Horvātija	Bentiskās un mazās pelaģiskās sugas, tostarp sardīnes un anšovi	100 tonnas uz maksimāli 25 zvejas kuģiem, ietverot 5 zvejas kuģus, kuri aprīkoti ar traļu tīkliem

⁽¹⁾ Minēto režīmu piemēro no dienas, kad pilnībā tiek īstenots šķirējtiesas nolēmums, kas izriet no Stokholmā 2009. gada 4. novembrī parakstītā Šķirējtiesas nolīguma starp Slovēnijas Republikas valdību un Horvātijas Republikas valdību.

11. Somijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Baltijas jūra (4-12 jūdzes) ⁽¹⁾	Zviedrija	Visas sugas	Neierobežota

⁽¹⁾ 3-12 jūdzes ap Bogskār salām.

12. Zviedrijas piekrastes ūdeņi

Ģeogrāfiskais apgabals	Dalībvalsts	Suga	Nozīmīgums vai īpašas pazīmes
Skageraks (4-12 jūras jūdzes)	Dānija	Visas sugas	Neierobežota
Kategats (3-12 jūdzes ⁽¹⁾)	Dānija	Visas sugas	Neierobežota
Baltijas jūra (4-12 jūdzes)	Dānija	Visas sugas	Neierobežota
	Somija	Visas sugas	Neierobežota

⁽¹⁾ No krasta līnijas.

II PIELIKUMS

MAKSIMĀLI PIEĻAUJAMĀ ZVEJAS KAPACITĀTE

Dalībvalsts	Maksimāli pieļaujamā kapacitāte	
	GT	kW
Beļģija	18 962	51 586
Bulgārija	7 250	62 708
Dānija	88 762	313 333
Vācija	71 117	167 078
Igaunija	21 677	52 566
Īrija	77 568	210 083
Grieķija	84 123	469 061
Spānija (ietverot tālākos reģionus)	423 550	964 826
Francija (ietverot tālākos reģionus)	214 282	1 166 328
Horvātija	53 452	426 064
Itālija	173 506	1 070 028
Kipra	11 021	47 803
Latvija	46 418	58 496
Lietuva	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nīderlande	166 859	350 736
Polija	38 270	90 650
Portugāle (ietverot tālākos reģionus)	114 549	386 539
Rumānija	1 908	6 356
Slovēnija	675	8 867
Somija	18 066	181 717
Zviedrija	43 386	210 829
Apvienotā Karaliste	231 106	909 141

Savienības attālākie reģioni	Maksimāli pieļaujamā kapacitāte	
	GT	kW
Spānija		
Kanāriju salas: G ⁽¹⁾ < 12 m; Savienības ūdeņi	2 617	20 863
Kanāriju salas: G > 12 m; Savienības ūdeņi	3 059	10 364
Kanāriju salas: G > 12 m; starptautiskie ūdeņi un trešo valstu ūdeņi	28 823	45 593
Francija		
Reinjonas sala: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	1 050	19 320
Reinjonas sala: pelaģiskās sugas; G > 12 m	10 002	31 465
Francijas Gviāna: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	903	11 644
Francijas Gviāna: garneļu zvejas kuģi	7 560	19 726
Francijas Gviāna: pelaģiskās sugas; kuģi, kuri zvejo aiz piekrastes ūdeņiem.	3 500	5 000
Martinika: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	5 409	142 116
Martinika: pelaģiskās sugas; G > 12 m	1 046	3 294
Gvadelupa: bentiskās un pelaģiskās sugas; G < 12 m	6 188	162 590
Gvadelupa: pelaģiskās sugas; G > 12 m	500	1 750
Portugāle		
Madeira: bentiskās sugas; G < 12 m	604	3 969
Madeira: bentiskās un pelaģiskās sugas; G > 12 m	4 114	12 734
Madeira: pelaģiskās sugas; riņķvadi; G > 12 m	181	777
Azoru salas: bentiskās sugas; G < 12 m	2 617	29 870
Azoru salas: bentiskās un pelaģiskās sugas; G > 12 m	12 979	25 721
⁽¹⁾ "G" ir kuģa lielākais garums.		

III PIELIKUMS

KONSULTATĪVĀS PADOMES

1. Konsultatīvo padomju nosaukums un kompetences joma

Nosaukums	Kompetences jomas
Baltijas jūra	ICES IIIb, IIIc un III d zona
Melnā jūra	GFCM teritorijas ģeogrāfiskais apakšapgabals atbilstīgi definīcijai rezolūcijā GFCM/33/2009/2
Vidusjūra	Vidusjūras ūdeņi uz austrumiem no līnijas 5°36' W
Ziemeļjūra	ICES IV un IIIa zona
Ziemeļrietumu ūdeņi	ICES V zona (izņemot Va zonu, tikai Savienības ūdeņi Vb zonā), VI un VII zona
Dienvidrietumu ūdeņi	ICES VIII, IX un X zona (ūdeņi ap Azoru salām) un CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. zona (ūdeņi ap Madeiru un Kanāriju salām)
Tālākie reģioni	Savienības ūdeņi ap tālākiem reģioniem, kā noteikts Līguma 349. panta pirmajā daļā un kas iedalīti trijos jūras baseinos: Rietumatlantijas, Austrumatlantijas un Indijas okeāns
Pelaģiskie krājumi (putasu, makrele, stavrida, siļķe, kaproīdas)	Visi ģeogrāfiskie apgabali, izņemot Baltijas jūru un Vidusjūru
Atklātās jūras/tāljūras flote	Visi ūdeņi, kas nav Savienības ūdeņi
Akvakultūra	Akvakultūra, kā definēts 5. pantā
Tirgi	Visas tirgus jomas

2. Konsultatīvo padomju darbība un finansējums

- Pilnsapulcē un izpildkomitejā 60 % vietu ir atvēlētas zvejnieku pārstāvjiem un akvakultūras konsultatīvajai padomei, akvakultūras operatoriem un pārstrādes un tirdzniecības nozaru pārstāvjiem, un 40 % vietu – pārstāvjiem no citām interešu grupām, ko ietekmē kopējā zivsaimniecības politika, piemēram, vides organizācijām un patērētāju grupām.
- Izpildkomitejā ir vismaz pa vienam zvejas apakšnozares pārstāvim no katras attiecīgās dalībvalsts; šis noteikums neattiecas uz akvakultūras konsultatīvo padomi un tirgu konsultatīvo padomi.
- Izpildkomitejas locekļi ieteikumus pieņem, pēc iespējas ievērojot konsensa principu. Ja konsensu nav iespējams panākt, locekļu atšķirīgos viedokļus iekļauj ieteikumos, kurus pieņem ar klātesošo locekļu balsu vairākumu.
- Katra konsultatīvā padome izraugās priekšsēdētāju, ievērojot konsensa principu. Priekšsēdētājs darbojas neatkarīgi.
- Katra konsultatīvā padome pieņem pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu pārredzamību un visu pausto viedokļu respektēšanu.
- Izpildkomitejas pieņemtos ieteikumus uzreiz nodod kopsapulces, Komisijas, attiecīgo dalībvalstu un, pēc attiecīga lūguma, jebkura sabiedrības locekļa rīcībā.
- Kopsapulces sanāksmes ir atklātas. Izpildkomitejas sanāksmes ir atklātas, ja vien – izņēmuma gadījumos – izpildkomitejas locekļu vairākums nenolemj citādi.
- Eiropas un valstu organizācijas, kas pārstāv zivsaimniecības nozari un citas interešu grupas, var ieteikt locekļus attiecīgajām dalībvalstīm. Minētās dalībvalstis vienojas par kopsapulces locekļiem.
- To valsts un reģionālo iestāžu pārstāvjiem, kuras ir ieinteresētas attiecīgajā zivsaimniecības jomā, un dalībvalstu zinātnisko un zivsaimniecības pētniecības institūtu pētniekiem un starptautisko zinātnisko institūtu pētniekiem, kas konsultē Komisiju, ir atļauts konsultatīvās padomes sanāksmēs piedalīties kā aktīviem novērotājiem. Var uzaicināt arī jebkuru citu kvalificētu zinātnieku.

- j) Komisijas un Eiropas Parlamenta pārstāvji var piedalīties konsultatīvās padomes sanāksmēs kā aktīvi novērotāji.
 - k) Pārstāvjus no trešo valstu zivsaimniecības nozares un citām interešu grupām, tostarp pārstāvjus no RZPO, kurām ir ieinteresētība zvejas apgabalā vai zivsaimniecības jomā, kas ir konsultatīvās padomes kompetencē, var uzaicināt piedalīties attiecīgās konsultatīvās padomes darbā kā aktīvus novērotājus, kad apspriež viņus interesējošus jautājumus.
 - l) Konsultatīvās padomes var pieteikties uz Savienības finansiālo palīdzību kā struktūras, kas tiecas sasniegt mērķi Eiropas vispārējās interesēs.
 - m) Komisija paraksta dotācijas nolīgumu ar katru konsultatīvo padomi, lai palīdzētu segt to darbības izmaksas, tostarp rakstiskās un mutiskās tulkošanas izmaksas.
 - n) Komisija var veikt jebkādas pārbaudes, kuras tā uzskata par nepieciešamām, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota atbilstība konsultatīvajām padomēm uzticētajiem uzdevumiem.
 - o) Katra konsultatīvā padome katru gadu Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm iesniedz budžetu un ziņojumu par savu darbību.
 - p) Komisija vai Revīzijas palāta var jebkurā laikā paredzēt revīziju, ko veic vai nu to izraudzīta ārēja iestāde, vai Komisijas, vai Revīzijas palātas departamenti.
 - q) Katra konsultatīvā padome ieceļ sertificētu auditoru uz laiku, kamēr tā saņem Savienības līdzekļus.
-

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

Eiropas Komisija 2011. gada 13. jūlijā pieņēma priekšlikumu jaunai pamatregulai par kopējo zivsaimniecības politiku (KZP).

- a) Pēc trīs politikas debatēm, kas notika 2012. gada martā, aprīlī un maijā, Lauksaimniecības un zivsaimniecības padome 2012. gada 12. jūnijā panāca daļēju vispārēju pieeju ⁽¹⁾, kas galīgā redakcijā tika izstrādāta Padomes 2013. gada 26. februāra sanāksmē, it īpaši attiecībā uz izmetumu aizlieguma un ar to saistītu noteikumu īstenošanu (15. un 16. pants) ⁽²⁾.

Eiropas Parlaments par nostāju pirmajā lasījumā balsoja 2013. gada 6. februārī ⁽³⁾.

Pēc Eiropas Parlamenta balsojuma, lai panāktu vienošanos par šo priekšlikumu, tika rīkotas sarunas, kurās piedalījās Eiropas Parlaments, Padome un Komisija. Noslēguma neoficiālas dialoga sanāksmes notika 2013. gada 28. un 29. maijā, un pēdējā neoficiālā tehniskā sanāksme tika organizēta 2013. gada 7. jūnijā. Pēc tam vienošanos apstiprināja Pastāvīgo pārstāvju komiteja (2013. gada 14. jūnijā), Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komiteja (2013. gada 18. jūnijā) un Padome (2013. gada 15. jūlijā).

Ņemot vērā minēto vienošanos un pēc tam, kad dokumentu būs pārskatījuši juristi lingvisti, Lauksaimniecības un zivsaimniecības padome ir aicināta 2013. gada 17. oktobra sanāksmē pieņemt Padomes nostāju pirmajā lasījumā saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 294. pantā.

Strādājot ar minēto dokumentu, Padome pienācīgi ņēma vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas atzinumus, kas tika sniegti attiecīgi 2012. gada 28. martā un 2012. gada 4. maijā ⁽⁴⁾.

II. MĒRĶIS

Priekšlikums ir daļa no 2011. gada jūlijā iesniegto reformu kopuma (tas ir saistīts ar priekšlikumu par jaunu tirgus kopīgo organizāciju un pārskatītu KZP ārējo dimensiju), un tas ir jāaplūko saistībā ar priekšlikumu par jaunu Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF), ko Komisija pieņēma 2011. gada 2. decembrī. Priekšlikuma vispārējais mērķis ir garantēt tādas zivsaimniecības un akvakultūras darbības, kas ilgtermiņā nodrošinātu noturīgus vides, ekonomiskos un sociālos apstākļus un palīdzētu nodrošināt pārtikas pieejamību.

Svarīgi Komisijas priekšlikuma jauni elementi ir šādi:

- krājumu pārvaldība maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjomā kā juridisks pienākums ("līdz 2015. gadam" attiecībā uz visiem krājumiem),
- dalībvalstu īstenošanas lēmumi reģionālā līmenī atbilstoši Savienības daudzgadu plāniem vai tehnisko pasākumu sistēmām,
- izmetumu aizliegums (izkraušanas pienākums neatkarīgi no kvotām un minimālā references izmēra, tādu darbību aizliegums, kurām ir nepietiekama kvota, attiecīgie tirdzniecības standarti nozvejām, kas pārsniedz kvotu),
- nododamas zvejas koncesijas, kas atbilst zvejas iespējām.

⁽¹⁾ Dok. 11322/12 PECHE 227 CODEC 1654.

⁽²⁾ Dok. 11322/1/12 PECHE 227 CODEC 1654 REV 1.

⁽³⁾ Dok. 5255/13 CODEC 61 PECHE 39 PE 7.

⁽⁴⁾ OV C 181, 21.6.2012., 183. lpp.; OV C 225, 27.7.2012., 20. lpp.

III. PADOMES PIRMĀ LASĪJUMA NOSTĀJAS ANALĪZE

A) Vispārīgi apsvērumi

Balstoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome ir risinājuši sarunas ar mērķi panākt vienošanos posmā, kad tiek apstiprināta Padomes nostāja pirmajā lasījumā. Padomes nostājas teksts pilnībā atbilst starp abiem likumdevējiem panāktajam kompromisam.

B) Svarīgākie jautājumi

Padomes nostājā pirmajā lasījumā iestrādātais kompromisa risinājums ietver turpmāk izklāstītos svarīgākos jautājumus.

a) Vispārīgi noteikumi

Eiropas Parlaments piekrita Padomes ierosinājumam apvienot vispārīgos un specifiskos mērķus vienā pantā (2. pants). Attiecībā uz mērķiem bija jārod kompromisi it īpaši par koncepciju, kā ieviest zivju krājumu pārvaldību saskaņā ar maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, un tās ieviešanas grafiku, par saistību ar jūras vides saglabāšanu kopumā, par izmetumu izskaušanu un par flotes zvejas kapacitātes pielāgošanu. Vissarežģītāk bija panākt kompromisu par maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Tajā ir uzsvērts šīs pārvaldības koncepcijas īstenošanas pakāpeniskais process, taču ir paredzēti arī konkrēti grafiki, un ir noteikts, ka galvenais pārvaldības parametrs ir zvejas rezultātā radītā krājumu izmantošanas pakāpe.

Attiecībā uz definīcijām kompromiss galvenokārt skāra "ekosistēmas pieeju zvejniecības pārvaldībā", "mazietekmējošu zveju", "minimālo saglabāšanas references izmēru", "pieļaujamās nozvejas pārpalikumu" un "ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumus". Parlaments pieņēma Padomes jaunās definīcijas jēdzieniem "izmetumi" un "dalībvalsts, kurai ir tieša ieinteresētība pārvaldībā", kas attiecas uz konkrētu dalībvalstu grupu, kuras ir iesaistītas t. s. "reģionalizācijā", un Padome pieņēma Parlamenta jaunās definīcijas jēdzieniem "krājums drošās bioloģiskās robežās", "mazietekmējoša zveja" (ar nelielu grozījumu), "selektīvā zveja" (ar nelielu grozījumu) un "iekļaušana zvejas flotē".

b) Piekļuve ūdeņiem

Eiropas Parlaments piekrita paplašināt preferenciālo attieksmi pret tālāko reģionu vietējām flotēm, to attiecinot uz visiem tālākajiem reģioniem (5. panta 3. punkts). Padome piekrita iekļaut īpašu atsauci uz esošajiem bioloģiski jutīgajiem apgabaliem; un paredzēt tiem papildu atbalstu, ko Parlaments uzskatīja par piekļuves nosacījumiem; šo noteikumu iekļāva saglabāšanas pasākumu daļā (8. pants).

c) Saglabāšanas pasākumi

Parlaments un Padome panāca kompromisu par papildu pantu, kurā ietvēra vispārīgus noteikumus par saglabāšanas pasākumiem, ko abas iestādes uzskatīja par lietderīgiem. Parlaments sekmīgi iekļāva vairākus sīkus noteikumus par saglabāšanas un tehnisko pasākumu sarakstiem, taču vienlaikus Padomei izdevās saglabāt savu nostāju par to, ka tehniski pasākumi būtu jāuzskata par saglabāšanas pasākumu apakšgrupu. Padome piekrita Parlamenta grozījumam par zivju krājumu atjaunošanas apgabaliem (8. pants), veicot tajā vairākus grozījumus. Tā vietā, lai pilnvarotu dalībvalstis izveidot minētos apgabalus, tika panākta vienošanās ieviest Savienības pasākumus, kas balstīti uz dalībvalstu reģionālu sadarbību; valsts līmeņa pasākumi joprojām ir iespējami saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas attiecas uz dalībvalstu pašu kuģiem un to 12 jūdžu zonu (19. un 20. pants).

Puses piekrita racionalizēt noteikumus par daudzgadu plāniem, piesaistot tos maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma jēdzienam ar īpašu noteikumu par "jauktu dažādu sugu zveju" un izmetumu aizliegumam.

Sarežģīts kompromiss tika panākts attiecībā uz jauno pantu par saglabāšanas pasākumiem, kas nepieciešami, lai izpildītu pienākumus saskaņā ar tiesību aktiem vides jomā (11. pants).

Parlaments sekmīgi atbalstīja Komisijas nostāju par to, ka ir jāievieš deleģētie akti, ja minētie pasākumi ir jāpieņem Savienības līmenī, un vienlaikus Padomei izdevās precizēt šā noteikuma darbības jomu un iekļaut procedūru, ar kuru nodrošina minēto pasākumu izstrādi ar reģionalizētās dalībvalstu sadarbības palīdzību gadījumos, kad tie attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti. Padome pieņēma Parlamenta grozījumu par to, ka dalībvalstīm joprojām ir pilnvaras pieņemt ārkārtas pasākumus (13. pants).

Vissarežģītākā kompromisa daļa attiecās uz 15. un 16. pantu par izkraušanas pienākumu un zvejas iespējām. Padomei bija jāpiekāpjas attiecībā uz elastības mehānismiem, kurus tā bija paredzējusi šā pienākuma izpildei, vai bija jāpadara stingrāki daži minēto mehānismu elementi, kamēr Parlaments lielā mērā piekrita Padomes nostājai par izkraušanas pienākuma darbības jomu un pakāpenisku ieviešanu zvejniecībā laikā no 2015. līdz 2019. gadam. Parlaments piekrita sīkāk noteikt īstenošanas procedūras, lai būtu izpildīta minimālā prasība – tā sauktajiem “izmetumu plāniem”, ko pieņem kā deleģētos aktus, ir jābūt ieviestiem, kad stājas spēkā izkraušanas pienākums, turpretī daudzgadu plāni parasti būs īstenošanas instruments. Kompromiss tika panākts arī par vispārīgiem noteikumiem attiecībā uz izmetumu aizlieguma kontroli. Ņemot vērā Padomes kompetenci saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu, Parlaments piekāpās attiecībā uz vairākiem grozījumiem, ko tas bija ierosinājis 16. pantā (zvejas iespējas). Tomēr Padomei bija jāpieņem, ka vispārīgus noteikumus par zvejas iespēju sadali dalībvalstīs nosaka ar regulu (17. pants).

Attiecībā uz reģionalizāciju (18. pants) Padomei izdevās pārliecināt Parlamentu piekrist tās koncepcijai un kodolīgākam formulējumam šajā daļā, vienlaikus saglabājot vairākas iespējas pieņemt Savienības vai dalībvalsts pasākumus. Šis jautājums bija īpaši svarīgs, lai panāktu kompromisu, jo dalībvalstis, kas jau ir iesaistītas reģionalizācijas procesos, uzskatīja, ka jaunajā regulā ir jāatspoguļo pastāvošā prakse.

d) Zvejas kapacitātes pārvaldība

Gan Parlaments, gan Padome iebilda pret zvejas koncesiju obligātas tirdzniecības ieviešanu, ko Komisija bija ierosinājusi, lai atrisinātu pārmērīgas zvejas kapacitātes problēmu. Parlaments piekrita, ka var iekļaut atsauci uz šādām koncesijām kā dalībvalstu pārvaldības sistēmu brīvprātīgu komponenti.

Padome daļēji pieņēma Parlamenta grozījumus, kuros paredzēta vispusīgāka kapacitātes ziņošanas sistēma, tostarp Komisijas pamatnostādnēs balstītu aprēķinu standartu ieviešana. Parlaments lielā mērā piekrita Padomes nostājai attiecībā uz finansiālu sankciju samērīgumu noteikumu neievērošanas gadījumos.

e) Zvejniecības pārvaldības zinātniskā bāze

Kompromiss šajā daļā galvenokārt attiecās uz datu vākšanu. Padome daļēji atbalstīja Parlamenta centienus panākt datu vākšanas darbību un ziņošanas lielāku pārredzamību un piekrita turpināt piemērot nozares regulu, ko Padome pieņēma 2008. gadā ⁽¹⁾.

f) Ārpolitika

Attiecībā uz ārpolitikas daļu gan Parlaments, gan Padome atbalstīja sīkākus noteikumus nekā priekšlikumā iekļautie, un Padome pamatoja savu nostāju ar Padomes 2012. gada marta secinājumiem ⁽²⁾. Parlaments piekāpās par precizitātes pakāpi attiecībā uz obligātiem noteikumiem ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumos un to protokolos, kā arī attiecībā uz licenču piešķiršanas nosacījumiem šajā jomā. Parlaments arī piekrita vienā pantā (33. pants) apvienot politikas elementus, kas attiecas uz krājumiem, ko izmanto kopā ar trešām valstīm, vai uz krājumu kopīgu pārvaldību ar trešām valstīm.

⁽¹⁾ Regula (EK) Nr. 199/2008.

⁽²⁾ Dok. 7086/12 PECHÉ 66.

g) *Akvakultūra*

Akvakultūras daļā Padome piekrita Parlamenta lūgumam valstu stratēģiskajos daudzgadu plānos papildu uzmanību pievērst vides un resursu efektivitātes jautājumiem.

h) *Kontrole un noteikumu izpilde*

Attiecībā uz kontroli un noteikumu izpildi tika panākts kompromiss par kontroles principiem, un Padome piekrita izveidot ekspertu grupu atbilstības jautājumos. Pēc Padomes lūguma tās pienākumi tika paplašināti, papildus Savienības zivsaimniecības kontroles sistēmas atbilstības un īstenošanas jautājumu pārskatīšanas pienākumam tajos iekļaujot konsultatīvo funkciju.

i) *Finanšu instrumenti*

Parlaments piekāpās attiecībā uz grozījumiem, kuru mērķis bija panākt precīzāku savstarpēju atbilstību starp finanšu instrumentiem un pienākumiem saskaņā ar KZP un tiesību aktiem vides jomā. Padome deva priekšroku šo jautājumu izskatīšanai, risinot sarunas par EJZF regulu, bet piekrita KZP regulā iekļaut vispārīgus savstarpējas atbilstības principus.

j) *Konsultatīvās padomes*

Gan Parlaments, gan Padome atbalstīja konsultatīvo padomju skaita palielināšanu un to darbības noteikumu sīku izklāstīšanu regulā. Bija jāpanāk kompromiss par nozares interešu un plašākas sabiedrības interešu grupu pārstāvniecības jautājumu (III pielikums), un Padome piekrita Parlamenta lūgumam izveidot tirgu konsultatīvo padomi.

k) *Pilnvaru deleģēšana*

Komisijas īstenošanas pilnvaru procedūra un darbības joma bija viens no kompromisa sarežģītākajiem jautājumiem. Attiecībā uz deleģētajiem aktiem Parlaments lielākoties atbalstīja Komisijas priekšlikumu, kurā bija paredzēti 12 deleģēto aktu pilnvaru gadījumi. Lai gan Padomes vispārējā pieejā pieci no tiem jau bija apstiprināti, galīgais kompromiss ietvēra sešus pilnvaru deleģēšanas gadījumus. Lielākā to daļa (četri) attiecas uz izmetumu aizlieguma īstenošanu.

IV. NOBEIGUMS

Padomes nostāja pirmajā lasījumā pilnībā atbilst kompromisam, kas panākts Padomes un Eiropas Parlamenta sarunās, kuras sekmēja Komisija. Šis kompromiss ir apstiprināts Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komitejas (PECH) priekšsēdētāja vēstulē Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājam (2013. gada 20. jūnijs) ⁽¹⁾. Minētajā vēstulē PECH priekšsēdētājs norādīja, ka viņš ieteiks PECH komitejas locekļiem un pēc tam plenārsēdei Eiropas Parlamenta otrajā lasījumā bez grozījumiem pieņemt Padomes nostāju pirmajā lasījumā, ar noteikumu, ka to būs pārbaudījuši abu iestāžu juristi lingvisti. Pieņemot Regulu par kopējo zivsaimniecības politiku, Eiropas Savienība nodrošina būtisku KZP reformas izpildes daļu. Vēl nav panākta vienošanās par finanšu pīlāru reformas atbalstam (EJZF).

⁽¹⁾ Vēstule Nr. 310831, IPOL-COM.PECH D(2013)32913.

PADOMES PAZIŅOJUMS PAR DAUDZGADU PLĀNIEM

Padome ir apņēmusies strādāt ar Eiropas Parlamentu un Komisiju, lai risinātu starpiestāžu jautājumus un vienotos par turpmāko darbu, kas būtu saskaņā gan ar Parlamenta, gan Padomes juridisko nostāju, ar mērķi sekmēt daudzgadu plānu attīstīšanu un ieviešanu prioritārā kārtā saskaņā ar kopējās zivsaimniecības politikas nosacījumiem.

Padome turklāt ierosina izveidot starpiestāžu darba grupu, lai palīdzētu rast vispiemērotāko turpmāko virzību.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES PAZIŅOJUMS PAR DATU VĀKŠANU

Eiropas Parlaments un Padome lūdz Komisiju paātrināti virzīt uz priekšu priekšlikuma pieņemšanu par ES Regulas Nr. 199/2008 grozījumiem, lai cik drīz vien iespējams varētu praktiski ieviest datu vākšanas principus un mērķus, kas ir būtiski reformētās kopējās zivsaimniecības politikas atbalstam un kas izklāstīti jaunajā KZP reformas regulā.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMI

Par 18. pantu

(Par 1. un 3. punktu.) Komisija uzsver, ka Komisijai piešķirtais pilnvarojums ar īstenošanas vai deleģētiem aktiem pieņemt pasākumus, kas izklāstīti dalībvalstu kopīgajos ieteikumos, nevar ietekmēt Komisijas brīvu izvēli pieņemt šādus aktus.

(Par 7. punktu.) Dalībvalstu, kurām ir tiešas pārvaldības intereses, spēja izstrādāt kopīgus vienotus ieteikumus nevar ietekmēt Komisijas ekskluzīvās iniciatīvas tiesības iesniegt priekšlikumus kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

(Par 8. punktu.) Ņemot vērā LESD 2. panta 1. punktu, 8. punktu nevar interpretēt tā, ka, tas dalībvalstīm automātiski piešķir pilnvarojumu pieņemt juridiski saistošus aktus Savienības ekskluzīvās kompetences jomā, ja nav pieņemti turpmāki Savienības tiesību akti. Gadījumā, ja Komisija uzskata, ka šādi akti nesaskan ar kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem, dalībvalstīm būtu jārikojas saskaņā ar lojālas sadarbības principu, lai novērstu jebkādu neatbilstību Savienības tiesībām.

Par VI daļu un jo īpaši par 28. panta 3. punktu

VI daļas noteikumi par ārpolitiku nevar ietekmēt Padomes lēmumu, sarunu norāžu, kuras Padome saskaņā ar LESD 218. pantu sniegusi Komisijai, vai nolīgumu, kuri saskaņā ar LESD 218. pantu noslēgti ar trešām valstīm vai organizācijām, spēkā esamību.

Par 47. panta 2. punkta otro daļu

Komisija uzsver, ka sistemātiski izmantot Regulas Nr. 182/2011 (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.) 5. panta 4. punkta otrās daļas b) apakšpunktu ir pretrunā minētās regulas burtam un garam. Šo normu izmanto, ja ir īpaša vajadzība atkāpties no pamatprincipa, saskaņā ar kuru tad, ja atzinums nav sniegts, Komisija drīkst pieņemt īstenošanas akta projektu. Tā kā 5. panta 4. punkta otrās daļas b) apakšpunkts ir 5. panta 4. punktā paredzētā vispārīgā noteikuma izņēmums, to nedrīkst uzskatīt par tādu, par kura izmantošanu likumdevējs var izšķirties pēc saviem ieskatiem; tas jāinterpretē ierobežoti un tāpēc tā izmantošana ir jāpamato.

PADOMES NOSTĀJA (ES) Nr. 10/2013 PIRMAJĀ LASĪJUMĀ,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000

Padome pieņēmusi 2013. gada 17. oktobrī

(2013/C 351 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu...,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopējās zivsaimniecības politikas ("KZP") joma aptver pasākumus saistībā ar Savienības zvejas un akvakultūras produktu tirgiem. Zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgā organizācija ("TKO") ir KZP neatņemama sastāvdaļa, un tai būtu jāveicina tās mērķu sasniegšana. Tā kā KZP tiek pārskatīta, attiecīgi būtu jāpielāgo arī TKO.
- (2) Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 ⁽³⁾ ir jāpārskata, lai ņemtu vērā patlaban spēkā esošo noteikumu piemērošanā atklātos trūkumus, jaunākās pārmaiņas Savienības un pasaules tirgos un zvejas un akvakultūras darbību attīstību.
- (3) Zvejniecībai ir īpaši svarīga nozīme Savienības piekrastes reģionu, tostarp tālāko reģionu, ekonomikā. Ņemot vērā

⁽¹⁾ OV C 225, 25.7.2012., 20. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. septembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 17. oktobra nostāja pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta ... nostāja un Padomes ... lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 104/2000 (1999. gada 17. decembris) par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.).

to, ka tā nodrošina iztikas līdzekļus šo reģionu zvejniekiem, būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu tirgus stabilitāti un ciešāku atbilstību starp pieprasījumu un piedāvājumu.

- (4) TKO noteikumi būtu jāīsteno saskaņā ar Savienības starptautiskajām saistībām, jo īpaši ņemot vērā tās saistības, kas ir saskaņā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem. Būtu jānodrošina godīgas konkurences nosacījumi zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecībā ar trešām valstīm, jo īpaši ievērojot ilgtspējību un piemērojot sociālos standartus, kas ir līdzvērtīgi Savienības produktiem piemērotajiem.

- (5) Ir svarīgi, lai TKO pārvaldība notiktu saskaņā ar KZP labas pārvaldības principiem.

- (6) Lai TKO būtu veiksmīga, ir ļoti būtiski ar reklāmas un izglītošanas kampaņām informēt patērētājus par labumu, ko sniedz zivju lietošana uzturā, un pieejamo sugu daudzveidību, kā arī to, cik svarīgi ir saprast marķējuma sniegto informāciju.

- (7) Zvejas produktu ražotāju organizācijas un akvakultūras produktu ražotāju organizācijas ("ražotāju organizācijas") ir galvenie dalībnieki, no kuriem ir atkarīga KZP mērķu sasniegšana un TKO pareizas pārvaldības nodrošināšana. Tādēļ ir nepieciešams pastiprināt šo organizāciju atbildību un sniegt vajadzīgo finansiālo atbalstu, lai tās, ievērojot KZP mērķos noteikto sistēmu, varētu uzņemties nozīmīgākus uzdevumus zivsaimniecības ikdienas pārvaldībā. Ir arī jānodrošina, lai šo organizāciju locekļi zvejas un akvakultūras darbības veiktu ilgtspējīgi, lai tie uzlabotu produktu laišanu tirgū, vāktu informāciju par akvakultūru un gūtu lielākus ienākumus. Sasniedzot minētos mērķus, ražotāju organizācijām būtu jāņem vērā atšķirīgie apstākļi, kas Savienībā, tostarp tālākajos reģionos, valda zvejniecības un akvakultūras jomā, un jo īpaši mazapjoma zvejas un ekstensīvas akvakultūras specifiskās īpatnības. Kompetentām valstu iestādēm vajadzētu būt iespējai uzņemties atbildību par minēto mērķu īstenošanu, cieši sadarbojoties ar ražotāju organizācijām pārvaldības jautājumos, vajadzības gadījumā arī par kvotu piešķiršanu un zvejas piepūles pārvaldību, atkarībā no katras konkrētās zivsaimniecības vajadzības.

- (8) Būtu jāveic pasākumi, lai veicinātu mazapjoma ražotāju atbilstīgu un reprezentatīvu dalību minētajās organizācijās.

- (9) Lai stiprinātu ražotāju organizāciju konkurētspēju un dzīvotspēju, būtu skaidri jānosaka pienācīgi kritēriji to izveidei.
- (10) Starpnozaru organizācijas, kas sastāv no dažādām tirgus dalībnieku kategorijām zvejas un akvakultūras nozarē, ir spējīgas palīdzēt uzlabot tirdzniecības pasākumu koordinēšanu piegādes ķēdē un izstrādāt pasākumus visas nozares interesēs.
- (11) Ir lietderīgi paredzēt vienotus nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis atzīst ražotāju organizācijas un starpnozaru organizācijas, tiek paplašināti ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju pieņemtie noteikumi un segtas no šādas paplašināšanas izrietošās izmaksas. Noteikumu paplašināšanai būtu vajadzīga Komisijas atļauja.
- (12) Tā kā zivju krājumi ir kopīgi izmantojami resursi, to ilgtspējīgu un efektīvu izmantošanu dažos gadījumos var labāk sasniegt organizācijas, kurās darbojas locekļi no dažādām dalībvalstīm un dažādiem reģioniem. Tādēļ ir arī jāveicina ražotāju organizāciju un ražotāju organizāciju apvienību izveidošana valsts un transnacionālā līmenī, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz bioģeogrāfiskiem reģioniem. Šādām organizācijām vajadzētu būt partnerībām, kas tiecas noteikt kopīgus saistošus noteikumus, un būtu jānodrošina visām zivsaimniecībā iesaistītajām personām vienlīdzīgi konkurences apstākļi. Šādu organizāciju izveidē ir jānodrošina, lai uz tām attiektos šajā regulā paredzētie konkurences noteikumi un lai ņemtu vērā to, ka ir jāsauglabā atsevišķu piekrastes kopienų saikne ar zvejniecību un ūdeņiem, ko tās gadiem ilgi ir izmantojušas.
- (13) Komisijai būtu jārosina atbalsta pasākumi, lai veicinātu sieviešu dalību akvakultūras produktu ražotāju organizācijās.
- (14) Lai tās spētu pievērst savus locekļus ilgtspējīgām zvejas un akvakultūras darbībām, ražotāju organizācijām būtu jāizstrādā un jāiesniedz to dalībvalstu kompetentajām iestādēm ražošanas un tirdzniecības plāns, kurš satur to mērķu sasniegšanai vajadzīgos pasākumus.
- (15) Lai sasniegtu KZP mērķus attiecībā uz izmetumiem, jāveic plašāka selektīvu zvejas rīku izmantošana, kas novērsīs mazizmēra zivju nozveju.
- (16) Zvejas darbību neparedzamības dēļ ir lietderīgi izveidot mehānismu lietošanai pārtikā paredzētu zvejas produktu uzglabāšanai ar mērķi veicināt lielāku tirgus stabilitāti un palielināt ienākumus no produktiem, jo īpaši, radot pievienoto vērtību. Minētajam mehānismam būtu jāveicina Savienības vietējo tirgu stabilizācija un konverģence, lai sasniegtu iekšējā tirgus mērķus.
- (17) Lai ņemtu vērā cenu dažādību Savienībā, katrai zvejas produktu ražotāju organizācijai vajadzētu būt tiesībām ierosināt cenu, kas "iedarbina" uzglabāšanas mehānismu. Minētā sliekšņa cena būtu jānosaka tā, lai starp tirgus dalībniekiem ir saglabāta godīga konkurence.
- (18) Kopēju tirdzniecības standartu noteikšanai un piemērošanai būtu jādod iespēja piegādāt tirgum ilgtspējīgus produktus un pilnībā apgūt zvejas un akvakultūras produktu iekšējā tirgus potenciālu un būtu jāveicina tirdzniecības darbības, kas balstītas uz godīgu konkurenci, tādējādi palīdzot uzlabot ražošanas rentabilitāti. Šajā nolūkā joprojām būtu jāpiemēro spēkā esošie tirdzniecības standarti.
- (19) Ir jānodrošina, lai Savienības tirgū importētie produkti atbilstu tādām pašām prasībām un tirdzniecības standartiem, kādi ir jāievēro Savienības ražotājiem.
- (20) Lai garantētu cilvēku veselības aizsardzību augstā līmenī, Savienības tirgū laistiem zvejas un akvakultūras produktiem neatkarīgi no to izcelsmes būtu jāatbilst noteikumiem, kurus piemēro attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu un higiēnu.
- (21) Lai patērētāji spētu izdarīt apzinātu izvēli, tiem ir jāsniedz skaidra un vispusīga informācija, *inter alia* par produktu izcelsmi un ražošanas metodi.
- (22) Ar zvejas un akvakultūras produktu ekomarķējumu neatkarīgi no tā, vai tiem ir Savienības vai trešo valstu izcelsme, var sniegt skaidru informāciju par šādu produktu ekoloģisko ilgtspēju. Tādēļ Komisijai ir jāizskata iespēja izstrādāt un noteikt minimālos kritērijus Savienības ekomarķējuma izveidei zvejas un akvakultūras produktiem.
- (23) Lai aizsargātu patērētājus, kompetentajām valstu iestādēm, kas ir atbildīgas par šajā regulā noteikto pienākumu uzraudzību un izpildi, būtu pilnībā jāizmanto pieejamās tehnoloģijas, tostarp DNS testi, lai novērstu gadījumus, kad tirgus dalībnieki nozveju marķē nepareizi.

- (24) Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 101. pantā minētie noteikumi par konkurenci saistībā ar nolīgumiem, lēmumiem un darbībām būtu jāpieņem zvejas un akvakultūras produktu ražošanai vai tirdzniecībai tiktāl, ciktāl to piemērošana nekavē TKO darbību un neapdraud LESD 39. pantā noteikto mērķu sasniegšanu.
- (25) Ir lietderīgi paredzēt konkurences noteikumus, kuri piemērojami zvejas un akvakultūras produktu ražošanai un tirdzniecībai, ņemot vērā zvejniecības un akvakultūras specifiskās īpatnības, tostarp nozares sadrumstalotību, to, ka zivis ir kopīgi izmantojams resurss, un lielo importa apjomu, kam būtu jāpieņem tādi paši noteikumi, kādus piemēro Savienības zvejas un akvakultūras produktiem. Vienkāršošanas labad attiecīgie noteikumi, kuri paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 1184/2006 ⁽¹⁾, būtu jāiestrādā šajā regulā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 1184/2006 vairs nebūtu jāpieņem zvejas un akvakultūras produktiem.
- (26) Ir jāuzlabo ekonomiskās informācijas par zvejas un akvakultūras produktu tirgiem Savienībā vākšana, apstrādāšana un izplatīšana.
- (27) Lai nodrošinātu vienādus apstākļus šīs regulas noteikumu īstenošanai attiecībā uz termiņiem, kārtību un pieteikuma veidlapu ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanai un par šādas atzīšanas atsaukšanu; formu, termiņiem un kārtību, kas dalībvalstīm jāpieņem, lai ziņotu Komisijai par lēmumiem piešķirt vai atsaukt atzīšanu; paziņošanas formu un kārtību, kas dalībvalstīm jāpieņem, lai ziņotu par noteikumiem, kas ir saistoši visiem ražotājiem vai tirgus dalībniekiem; ražošanas un tirdzniecības plāna formu un struktūru, kā arī attiecībā uz kārtību un termiņiem, to iesniegšanai un apstiprināšanai; sliekšņa cenu publicēšanas formu dalībvalstīm, īstenošanas pilnvaras būtu jāuztic Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (28) Regula (EK) Nr. 104/2000 būtu jāatceļ. Tomēr, lai nodrošinātu nepārtrauktību patērētāju informācijas sniegšanā, tās 4. pantu būtu jāturpina piemērot līdz 2014. gada 12. decembrim.
- (29) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopējās organizācijas izveidi, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs tāpēc, ka zvejas un akvakultūras produktu tirgus ir kopīgs tirgus, un tā kā tā mēroga un iedarbības dēļ ir sakarā ar to, ka ir vajadzīga kopīga rīcība, šo mērķi var labāk

sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

- (30) Tādēļ Regulas (EK) Nr. 1184/2006 and (EK) Nr. 1224/2009 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Tiek izveidota zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgā organizācija ("TKO").
2. TKO aptver šādus elementus:
 - a) profesionālās organizācijas;
 - b) tirdzniecības standartus;
 - c) informāciju patērētājiem;
 - d) konkurences noteikumus;
 - e) tirgus izpēti.
3. TKO attiecībā uz ārējiem aspektiem papildina ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1220/2012 ⁽³⁾, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1026/2012 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1220/2012 (2012. gada 3. decembris) par tirdzniecības pasākumiem, lai no 2013. līdz 2015. gadam nodrošinātu konkrētu zvejas produktu piegādi Savienības pārstrādātājiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 104/2000 un Regulu (ES) Nr. 1344/2011 (OV L 349, 19.12.2012., 4. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1026/2012 (2012. gada 25. oktobris) par konkrētiem pasākumiem zivju krājumu saglabāšanas jomā attiecībā uz valstīm, kuras atļauj neilgtspējīgu zveju (OV L 316, 14.11.2012., 34. lpp.).

4. TKO īstenošanas nolūkā ir tiesības saņemt Savienības finansiālu atbalstu saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu, ar ko noteiks nosacījumus jūras un zivsaimniecības politikas finansiālam atbalstam laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

2. pants

Darbības joma

TKO attiecas uz šīs regulas I pielikumā minētajiem zvejas un akvakultūras produktiem, kurus tirgo Savienībā.

3. pants

Mērķi

TKO mērķi ir izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. .../2013 ⁽¹⁾ 35. pantā.

4. pants

Principi

TKO balstās uz labas pārvaldības principiem, kas izklāstīti Regulas (ES) Nr. .../2013 3. pantā.

5. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro definīcijas, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. .../2013 4. pantā, kā arī definīcijas, kas noteiktas Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 ⁽²⁾ 4. pantā, 2. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1169/2011 ⁽³⁾, 2. un 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁴⁾ un 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1333/2008 ⁽⁵⁾. Piemēro arī šādas definīcijas:

a) "zvejas produkti" ir jebkādā zvejas darbībā iegūti ūdens organismi vai no tiem iegūti produkti, kas norādīti I pielikumā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../2013 (... gada ...) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu (EK) Nr. 2004/585 (OV L ...).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām (OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.).

b) "akvakultūras produkti" ir jebkādā akvakultūras darbībā iegūti ūdens organismi jebkurā to dzīves cikla posmā vai no tiem iegūti produkti, kas norādīti I pielikumā;

c) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas izmanto ražošanas līdzekļus, lai iegūtu zvejas vai akvakultūras produktus ar mērķi tos laist tirgū;

d) "zvejniecības un akvakultūras nozare" ir ekonomikas nozare, kas ietver visas zvejas vai akvakultūras produktu ražošanas, apstrādes un tirdzniecības darbības;

e) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē, veicot komercdarbību, par samaksu vai par brīvu piegādāt zvejas vai akvakultūras produktus izplatīšanai, patēriņam vai lietošanai Savienības tirgū;

f) "laišana tirgū" ir pirmā reize, kad zvejas vai akvakultūras produkti tiek darīti pieejami Savienības tirgū;

g) "mazumtirdzniecība" ir manipulācijas ar pārtiku un/vai tās apstrāde, un tās uzglabāšana tirdzniecības vietā vai piegāde galapatērētājam, ietverot izplatīšanas vietas, sabiedriskās ēdināšanas darbības, rūpnīcu ēdnīcas, iestāžu sabiedrisko ēdināšanu, restorānus un citus līdzīgus ēdināšanas pakalpojumu uzņēmumus, veikalus, lielveikalu izplatīšanas centrus un vairumtirdzniecības punktus;

h) "fasēts zvejas un akvakultūras produkts" ir zvejas un akvakultūras produkti, kas ir "fasēta pārtika", kā minēts 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā Regulā (EK) Nr. 1169/2011.

II NODAĻA

PROFESIONĀLĀS ORGANIZĀCIJAS

I IEDAĻA

Dibināšana, mērķi un pasākumi

6. pants

Zvejas produktu ražotāju organizāciju un akvakultūras produktu ražotāju organizāciju dibināšana

1. Zvejas produktu ražotāju organizāciju un akvakultūras produktu ražotāju organizāciju ("ražotāju organizācijas") var nodibināt vienā vai vairākās dalībvalstīs pēc zvejas vai akvakultūras produktu ražotāju iniciatīvas un atzīt saskaņā ar II iedaļu.

2. Lai dibinātu zvejas un akvakultūras produktu ražotāju organizācijas, vajadzības gadījumā ir jāņem vērā mazapjoma ražotāju īpašā situācija.

3. Ražotāju organizāciju, kas pārstāv gan zvejniecības, gan akvakultūras darbības, var dibināt kā kopīgu zvejas un akvakultūras produktu ražotāju organizāciju.

7. pants

Ražotāju organizāciju mērķi

1. Zvejas produktu ražotāju organizācijām ir šādi mērķi:

- a) veicināt stabilas un ilgtspējīgas to locekļu darbības zvejas jomā pilnībā atbilstīgi saglabāšanas politikai, kas jo īpaši izklāstīta Regulā (ES) Nr. .../2013 un vides tiesību aktos, vienlaikus ņemot vērā sociālo politiku un, ja attiecīgā dalībvalsts tā paredz, piedaloties jūras bioloģisko resursu pārvaldībā;
- b) saskaņā ar 15. pantu Regulā (ES) Nr. .../2013, cik vien iespējams, novērst un samazināt nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem un vajadzības gadījumā vislabākajā veidā to izmantot, neradot noieta tirgu tādai nozvejai, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru;
- c) palīdzēt nodrošināt zvejas produktu izsekojamību un patērētāju piekļuvi skaidrai un visaptverošai informācijai;
- d) palīdzēt izskaust nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju.

2. Akvakultūras produktu ražotāju organizācijām ir šādi mērķi:

- a) veicināt ilgtspējīgas locekļu darbības akvakultūras jomā, paredzot iespējas tās pilnveidot pilnībā atbilstīgi jo īpaši noteikts Regulai (ES) Nr. .../2013 un vides tiesību aktiem, vienlaikus ņemot vērā sociālo politiku;
- b) pārliecināties, vai locekļu darbības atbilst valstu stratēģiskajiem plāniem, kas minēti 34. pantā Regulā (ES) Nr. .../2013;
- c) censties nodrošināt, lai zivju izcelsmes barība, ko izmanto akvakultūrā, tiktu iegūta ilgtspējīgi pārvaldītās zivsaimniecībās.

3. Ražotāju organizācijām papildus 1. un 2. punktā noteiktajiem mērķiem ir šādi mērķi:

- a) uzlabot nosacījumus organizācijas locekļu saražoto zvejas un akvakultūras produktu laišanai tirgū;
- b) uzlabot ekonomisko atdevi;

c) stabilizēt tirgus;

d) palīdzēt nodrošināt pārtikas piegādi un veicināt to, ka tiek ievēroti augsti pārtikas kvalitātes un nekaitīguma standarti, vienlaikus veicinot nodarbinātību piekrastes un lauku apvidos;

e) samazināt zvejas ietekmi uz vidi, tostarp izmantojot pasākumus, ar ko uzlabo zvejas rīku selektivitāti.

4. Ražotāju organizācijas var īstenot citus papildu mērķus.

8.pants

Ražotāju organizāciju veicamie pasākumi

1. Lai sasniegtu 7. pantā izklāstītos mērķus, ražotāju organizācijas var, *inter alia*, izmantot šādus pasākumus:

a) pielāgot ražošanu tirgus prasībām;

b) virzīt organizācijas locekļu produktu piedāvājumu un tirdzniecību;

c) nediskriminējošā veidā veicināt organizācijas locekļu saražoto Savienības zvejas un akvakultūras produktu noietu, piemēram, izmantojot produktu sertifikāciju, un jo īpaši cilmes vietas nosaukumiem, kvalitātes zīmēm, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, garantētām tradicionālo īpatnību norādēm un ilgtspējības apliecinājumiem;

d) kontrolēt un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka locekļu darbības atbilst attiecīgās ražotāju organizācijas paredzētajiem noteikumiem;

e) popularizēt arodmācību un sadarbības programmas, ar kurām jauniešus mudina iesaistīties minētajā nozarē;

f) mazināt zvejas ietekmi uz vidi, tostarp izmantojot pasākumus, ar ko uzlabo zvejas rīku selektivitāti;

g) veicināt informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu, lai uzlabotu tirdzniecību un cenas;

h) veicināt patērētāju piekļuvi informācijai par zvejas un akvakultūras produktiem.

2. Zvejas produktu ražotāju organizācijas var izmantot arī šādus pasākumus:

- a) kolektīvi plānot un pārvaldīt organizāciju locekļu zvejas darbības, kas norit saskaņā ar dalībvalstu jūras bioloģisko resursu pārvaldības organizāciju, tostarp izstrādāt un īstenot pasākumus, kas zvejas darbības padarītu selektīvākas, un konsultēt kompetentās iestādes;

b) iesaistoties tehnisku pasākumu izstrādē un piemērošanā, novērst un samazināt nevēlamu nozveju un saskaņā ar 15. panta 11. punktu Regulā (ES) Nr. .../2013 un attiecīgajā gadījumā saskaņā ar šīs regulas 34. panta 2. punktu vislabākajā veidā izmantot nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem, neradot noieta tirgu minētajai nozvejai, kas ir mazāka par minimālo saglabāšanas references izmēru;

c) pārvaldīt zvejas produktu pagaidu uzglabāšanu saskaņā ar šīs regulas 30. un 31. pantu.

3. Akvakultūras produktu ražotāju organizācijas var izmantot arī šādus pasākumus:

a) veicināt ilgtspējīgas darbības akvakultūras jomā, galvenokārt dabas aizsardzības, dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības ziņā;

b) vākt informāciju par tirgotajiem produktiem, tostarp ekonomisku informāciju par pirmo pārdošanu, un par ražošanas prognozēm;

c) vākt informāciju par vides stāvokli;

d) plānot to darbību pārvaldību, kuras organizāciju locekļi veic akvakultūras jomā;

e) atbalstīt speciālistiem paredzētas programmas, ar ko popularizē ilgtspējīgus akvakultūras produktus.

9. pants

Ražotāju organizāciju apvienību dibināšana

1. Ražotāju organizāciju apvienību var nodibināt pēc vienā vai vairākās dalībvalstīs atzītu ražotāju organizāciju iniciatīvas.

2. Šīs regulas noteikumus, kas piemērojami ražotāju organizācijām, piemēro arī ražotāju organizāciju apvienībām, ja vien nav norādīts citādi.

10. pants

Ražotāju organizāciju apvienību mērķi

1. Ražotāju organizāciju apvienībām ir šādi mērķi:

a) efektīvākā un ilgtspējīgākā veidā īstenot jebkuru no 7. pantā izklāstītajiem to ražotāju organizāciju mērķiem, kuras ir attiecīgās apvienības locekles;

b) koordinēt un izstrādāt pasākumus, kas ir to ražotāju organizāciju kopīgās interesēs, kuras ir attiecīgās apvienības locekles.

2. Ražotāju organizāciju apvienības ir tiesīgas saņemt finanšu atbalstu saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu, ar ko

noteiks nosacījumus jūras un zivsaimniecības politikas finansēšanai atbalstam laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

11. pants

Starpnozaru organizāciju dibināšana

Starpnozaru organizācijas var dibināt pēc zvejas un akvakultūras produktu tirgus dalībnieku iniciatīvas vienā vai vairākās dalībvalstīs un atzīt saskaņā ar II iedaļu.

12. pants

Starpnozaru organizāciju mērķi

Starpnozaru organizācijas uzlabo koordināciju un apstākļus tam, lai zvejas un akvakultūras produktus darītu pieejamus Savienības tirgū.

13. pants

Starpnozaru organizāciju veicamie pasākumi

Lai sasniegtu 12. pantā izklāstītos mērķus, starpnozaru organizācijas var veikt šādus pasākumus:

a) izstrādāt standartlīgumus, kuri ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem;

b) nediskriminējošā veidā veicināt Savienības zvejas un akvakultūras produktu noieta, piemēram, izmantojot produktu sertifikāciju, un jo īpaši cilmes vietas nosaukumiem, kvalitātes zīmēm, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, garantētām tradicionālo īpatnību norādēm un ilgtspējības apliecinājumiem;

c) noteikt zvejas un akvakultūras produktu ražošanas un tirdzniecības noteikumus, kuri ir stingrāki par Savienības vai valsts tiesību aktu noteikumiem;

d) uzlabot produkcijas un tirgus kvalitāti un pārredzamību un attiecīgās zināšanas, kā arī veikt darbības profesionālās apmācības un arodmācību jomā, piemēram, attiecībā uz kvalitātes un izsekojamības jautājumiem un pārtikas nekaitīgumu, un lai veicinātu ierosmes pētniecības jomā;

e) veikt pētījumus un tirgus izpēti un izstrādāt metodes, ar ko optimizē tirgus darbību, tostarp izmantojot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, kā arī vākt sociālekonomiskos datus;

f) sniegt informāciju un veikt pētījumus, kas vajadzīgi, lai panāktu ilgtspējīgas piegādes tādā daudzumā, kvalitātē un par tādu cenu, kas atbilst tirgus prasībām un patērētāju vēlmēm;

- g) mudināt patērētājus lietot zivju sugas, kas ir iegūtas no ilgtspējīgiem krājumiem, kuriem ir augsta uzturvērtība un kuri netiek plaši patērēti;
- h) kontrolēt un veikt pasākumus, lai locekļu darbības notiktu saskaņā ar attiecīgās starpnozaru organizācijas paredzētajiem noteikumiem.

II IEDAĻA

Atzīšana

14. pants

Ražotāju organizāciju atzīšana

1. Dalībvalstis par ražotāju organizācijām var atzīt visas grupas, kas izveidotas pēc zvejas vai akvakultūras produktu ražotāju iniciatīvas un kas iesniedz pieteikumu šādas atzīšanas saņemšanai, ar noteikumu, ka:

- a) tās atbilst 17. pantā noteiktajiem principiem un to piemērošanai pieņemtajiem noteikumiem;
- b) tās attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai tās daļā ir pietiekami ekonomiski aktīvas, jo īpaši attiecībā uz locekļu skaitu vai tirgojamās produkcijas apjomu;
- c) tām ir tiesībspēja saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, tās veic uzņēmējdarbību un to oficiālā mītne atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
- d) tās spēj sasniegt 7. pantā izklāstītos mērķus;
- e) tās ievēro V nodaļā minētos konkurences noteikumus;
- f) tās ļaunprātīgi neizmanto dominējošu stāvokli konkrētā tirgū; un
- g) tās sniedz attiecīgu informāciju par saviem locekļiem, pārvaldību un finansējuma avotiem.

2. Ražotāju organizācijas, kas ir atzītas pirms ... (*), uzskata par ražotāju organizācijām šīs regulas piemērošanas vajadzībām, un tām ir saistoši tās noteikumi.

15. pants

Finansiālais atbalsts ražotāju organizācijām vai ražotāju organizāciju apvienībām

Zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības pasākumus, kuru mērķis ir izveidot vai pārstrukturēt ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības, var finansiāli atbalstīt saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu, ar ko noteiks nosacījumus jūras un zivsaimniecības politikas finansiālam atbalstam laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās datums.

16. pants

Starpnozaru organizāciju mērķi

1. Dalībvalstis par starpnozaru organizācijām var atzīt to teritorijā nodibinātas tirgus dalībnieku grupas, kuras iesniedz attiecīgu pieteikumu šādi atzīšanai, ar noteikumu, ka:

- a) tās atbilst 17. pantā noteiktajiem principiem un to piemērošanai pieņemtajiem noteikumiem;
- b) tās konkrētā apgabalā vai apgabalos pārstāv būtisku ražošanas daļu un vai nu vienu vai abas šādas darbības: zvejas un akvakultūras produktu vai no zvejas un akvakultūras produktiem iegūtu produktu apstrāde un tirdzniecība;
- c) tās pašas nav iesaistītas zvejas un akvakultūras produktu vai no zvejas un akvakultūras produktiem iegūtu produktu ražošanā, apstrādē vai tirdzniecībā;
- d) tām ir juridiskas personas statuss atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, tās tur ir nodibinātas un to oficiālā mītne atrodas šīs dalībvalsts teritorijā;
- e) tās var sasniegt 12. pantā izklāstītos mērķus;
- f) tās ņem vērā patērētāju intereses;
- g) tās nekavē TKO pienācīgu darbību; un
- h) atbilst V nodaļā minētajiem konkurences noteikumiem.

2. Organizācijas, kas dibinātas pirms ... (*), var tikt atzītas par starpnozaru organizācijām šīs regulas piemērošanas vajadzībām ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir apmierināta, ka tās ievēro šajā regulā minētos noteikumus par starpnozaru organizācijām.

3. Starpnozaru organizācijas, kas atzītas pirms ... (*), uzskata par atzītām starpnozaru organizācijām šīs regulas piemērošanas vajadzībām, un tām ir saistoši tās noteikumi.

17. pants

Ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju iekšējā darbība

Regulas 14. un 16. pantā minēto ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju iekšējā darbība notiek saskaņā ar šādiem principiem:

- a) organizāciju locekļi ievēro noteikumus, ko organizācijas ir pieņēmušas attiecībā uz zvejas izmantošanu, ražošanu un tirdzniecību;
- b) locekļu vidū nepieļauj diskrimināciju, jo īpaši valstspiederības vai uzņēmējdarbības vietas dēļ;

- c) organizācijas darbības finansēšanai no locekļiem iekasē dalības maksu;
- d) organizācija darbojas demokrātiski, tādējādi ļaujot locekļiem rūpīgi pārbaudīt tās struktūru un lēmumus;
- e) atbilstīgi attiecīgās organizācijas iekšējiem noteikumiem piemēro iedarbīgas, atturošas un samērīgas sankcijas par saistību neievērošanu, jo īpaši dalības maksas nemaksāšanas gadījumā;
- f) ir paredzēti noteikumi attiecībā uz jaunu locekļu uzņemšanu un locekļu izslēgšanu no organizācijas;
- g) ir paredzēti organizācijas pārvaldībai nepieciešamie noteikumi attiecībā uz grāmatvedību un budžetu.

18. pants

Atzišanas pārbaude un atsaukšana, ko veic dalībvalstis

1. Dalībvalstis veic regulāras pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotāju organizācijas un starpnozaru organizācijas ievēro attiecīgi 14. un 16. pantā noteiktos atzišanas nosacījumus. Neatbilstības konstatēšanas rezultātā atzišanu var atsaukt.

2. Dalībvalsts, kurā atrodas oficiālā mītne ražotāju organizācijai vai starpnozaru organizācijai, kuras locekļi ir no dažādām dalībvalstīm, vai citās dalībvalstīs atzītu ražotāju organizāciju apvienības oficiālā mītne, kopā ar citām attiecīgajām dalībvalstīm izveido administratīvu sadarbību, kas vajadzīga, lai veiktu attiecīgās organizācijas vai apvienības darbību pārbaudes.

19. pants

Zvejas iespēju iedalīšana

Veicot savus uzdevumus, ražotāju organizācija, kuras locekļi ir dažādu dalībvalstu valsts piederīgie, vai dažādās dalībvalstīs atzītu ražotāju organizāciju apvienība ievēro noteikumus, kas reglamentē zvejas iespēju sadali starp dalībvalstīm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. .../2013 16. pantu.

20. pants

Komisijas veiktas pārbaudes

1. Lai nodrošinātu to, ka tiek ievēroti attiecīgi 14. un 16. pantā paredzētie nosacījumi ražotāju organizāciju vai starpnozaru organizāciju atzīšanai, Komisija var veikt pārbaudes, un attiecīgajā gadījumā tā dalībvalstīm prasa atsaukt ražotāju organizāciju vai starpnozaru organizāciju atzīšanu.

2. Dalībvalstis elektroniski paziņo Komisijai ikvienu lēmumu piešķirt vai atsaukt atzīšanu. Komisija publiski paziņo visu minēto informāciju.

21. pants

Īstenošanas akti

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus par:

- a) termiņiem, kārtību un pieteikuma veidlapu ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanai, ievērojot attiecīgi 14. un 16. pantu, vai šādas atzīšanas atsaukšanai, ievērojot 18. pantu;
- b) formu, termiņiem un kārtību, kas dalībvalstīm jāpiemēro, ievērojot 20. panta 2. punktu, lai ziņotu Komisijai par ikvienu lēmumu piešķirt vai atsaukt atzīšanu.

Saskaņā ar a) apakšpunktu pieņemtos īstenošanas aktus vajadzības gadījumā pielāgo mazapjoma zvejas un akvakultūras īpašajām raksturīgajām pazīmēm.

2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III IEDAĻA

Noteikumu paplašināšana

22. pants

Ražotāju organizāciju noteikumu paplašināšana

1. Noteikumus, par kuriem vienojusies ražotāju organizācija, dalībvalsts var padarīt saistošus ražotājiem, kas nav šīs organizācijas locekļi un kas tirgo jebkurus produktus apgalbā, kura reprezentatīvs pārstāvis ir ražotāju organizācija, ar noteikumu, ka:

- a) ražotāju organizācija ir nodibināta vismaz uz vienu gadu un tiek uzskatīta par ražošanas un tirdzniecības, tostarp vajadzības gadījumā mazapjoma un nerūpnieciskās nozares, reprezentatīvu pārstāvi vienā dalībvalstī un iesniedz pieteikumu kompetentajām valsts iestādēm;
- b) paplašināmie noteikumi attiecas uz jebkuru no 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, 8. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā un 8. panta 3. punkta a) līdz e) apakšpunktā paredzētajiem ražotāju organizāciju pasākumiem;
- c) tiek ievēroti V nodaļā minētie konkurences noteikumi.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām zvejas produktu ražotāju organizāciju uzskata par reprezentatīvu pārstāvi, ja tās ražotāji saražo vismaz 55 % no attiecīgā produkta iepriekšējā gadā pārdotā daudzuma apgabalā, kurā ierosināta noteikumu paplašināšana.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām akvakultūras produktu ražotāju organizāciju uzskata par reprezentatīvu pārstāvi, ja tās ražotāji saražo vismaz par 40 % no attiecīgā produkta iepriekšējā gadā pārdotā daudzuma apgabalā, kurā ierosināta noteikumu paplašināšana.

4. Noteikumus, kas jāattiecinā arī uz ražotājiem, kuri nav organizācijas locekļi, piemēro laikposmā no 60 dienām līdz 12 mēnešiem.

23. pants

Starpnozaru organizāciju noteikumu paplašināšana

1. Dažus nolīgumus, lēmumus vai saskaņotas darbības, par kuriem vienojusies starpnozaru organizācija, dalībvalsts var konkrētā apgabalā vai konkrētos apgabalos padarīt saistošus citiem tirgus dalībniekiem, kas nav minētās organizācijas locekļi, ar noteikumu, ka:

- a) starpnozaru organizācija atbild vismaz par 65 % no katras no vismaz divām šādām darbībām: attiecīgā produkta ražošana, apstrāde vai tirdzniecība iepriekšējā gada laikā dalībvalsts attiecīgajā apgabalā vai apgabalos, un iesniedz pieteikumu kompetentajām valsts iestādēm; un
- b) noteikumi, kas jāattiecinā arī uz citiem tirgus dalībniekiem, ir saistīti ar jebkuru no 13. panta a) līdz g) apakšpunktā minētajiem starpnozaru organizācijas pasākumiem un nerada kaitējumu citiem tirgus dalībniekiem attiecīgajā dalībvalstī vai Savienībā.

2. Noteikumu paplašināšana var būt saistoša ne ilgāk kā trīs gadus, neskarot 25. panta 4. punktu.

24. pants

Saistības

Ja noteikumus saskaņā ar 22. un 23. pantu attiecinā arī uz tiem tirgus dalībniekiem, kas nav organizācijas locekļi, attiecīgā dalībvalsts var nolemt, ka tirgus dalībniekiem, kuri nav organizācijas locekļi, ir jāsedz ražotāju organizācijai vai starpnozaru organizācijai visas izmaksas vai daļa izmaksu, kuras to locekļiem radušās to noteikumu piemērošanas dēļ, kas attiecināti uz tiem tirgus dalībniekiem, kas nav organizācijas locekļi.

25. pants

Komisijas atļauja

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai noteikumus, ko tās plāno darīt saistošus visiem ražotājiem vai tirgus dalībniekiem konkrētā apgabalā vai apgabalos, ievērojot 22. un 23. pantu.

2. Komisija pieņem lēmumu, ar kuru atļauj 1. punktā minēto noteikumu paplašināšanu, ar noteikumu, ka:

- a) ir ievēroti 22. un 23. panta noteikumi;
- b) ir ievēroti V nodaļā minētie konkurences noteikumi;
- c) paplašināšana neapdraud brīvo tirdzniecību; un
- d) nav apdraudēta LESD 39. panta mērķu sasniegšana.

3. Viena mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas Komisija pieņem lēmumu, ar kuru atļauj vai noraida noteikumu paplašināšanu, un informē par to dalībvalstis. Ja viena mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas Komisija nav pieņēmusi lēmumu, uzskata, ka Komisija noteikumu paplašināšanu ir atļāvusi.

4. Noteikumu atļautu paplašināšanu var turpināt piemērot pēc sākotnējā laikposma beigām, tostarp izmantojot klusējot sniegtu piekrišanu, atļauju tieši neatjaunojot, ja attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai vismaz mēnesi pirms šāda sākotnējā laikposma beigām par papildu piemērošanas laikposmu un Komisija vai nu ir atļāvusi šādu turpmāku piemērošanu, vai arī nav iebildusi pret to viena mēneša laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas.

26. pants

Atļaujas atsaukšana

Komisija var veikt pārbaudes un atsaukt noteikumu paplašināšanas atļauju, ja tā konstatē, ka kāda no šīs atļaujas prasībām nav izpildīta. Komisija par šādu atsaukšanu informē dalībvalstis.

27. pants

Īstenošanas akti

Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz 25. panta 1. punktā paredzētās paziņošanas formu un kārtību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV IEDAĻA

Ražošanas un tirdzniecības plānošana

28. pants

Ražošanas un tirdzniecības plāns

1. Katra ražotāju organizācija savām kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai iesniedz ražošanas un tirdzniecības plānu vismaz attiecībā uz galvenajām sugām, ko tā tirgo. Šādi ražošanas un tirdzniecības plāni ir paredzēti, lai īstenotu 3. un 7. pantā izklāstītos mērķus.

2. Ražošanas un tirdzniecības plānā iekļauj:

V IEDAĻA

Tirgu stabilizēšana

- a) nozvejoto vai izaudzēto sugu ražošanas programmu;
- b) tirdzniecības stratēģiju, lai piedāvājuma kvantitāti, kvalitāti un sagatavošanas veidu pielāgotu tirgus prasībām;
- c) pasākumus, kas jāveic ražotāju organizācijai, lai veicinātu 7. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanu;
- d) īpašus sagatavošanas pasākumus, lai pielāgotu tādu sugu piedāvājumu, kuru realizācija parasti gada laikā rada grūtības;
- e) sankcijas, kas piemērojamas locekļiem, kuri pārkāpj lēmumus, kas pieņemti ar mērķi īstenot attiecīgo plānu.

30. pants

Uzglabāšanas mehānisms

Zvejas produktu ražotāju organizācijas var saņemt finansiālu atbalstu II pielikumā minēto zvejas produktu uzglabāšanai – ar noteikumu, ka:

3. Kompetentās valsts iestādes apstiprina ražošanas un tirdzniecības plānu. Kad plāns ir apstiprināts, ražotāju organizācija to nekavējoties īsteno.

4. Ražotāju organizācijas var pārskatīt ražošanas un tirdzniecības plānu, un šādā gadījumā tās to iesniedz apstiprināšanai kompetentajām valsts iestādēm.

5. Ražotāju organizācija sagatavo gada ziņojumu par savām darbībām saskaņā ar ražošanas un tirdzniecības plānu un iesniedz to kompetentajām valsts iestādēm apstiprināšanai.

6. Lai izstrādātu un īstenotu ražošanas un tirdzniecības plānus, ražotāju organizācijas var saņemt finansiālu atbalstu saskaņā ar turpmāku Savienības tiesību aktu, ar ko noteiks nosacījumus jūras un zivsaimniecības politikas finansiālam atbalstam laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam.

7. Dalībvalstis veic pārbaudes, lai pārliecinātos par to, ka katra ražotāju organizācija izpilda šajā pantā noteiktos pienākumus. Neatbilstības konstatēšanas rezultātā atzīšanu var atsaukt.

a) ir izpildīti nosacījumi atbalstam uzglabāšanai, kuri noteikti turpmākā Savienības tiesību aktā, ar ko noteiks nosacījumus jūras un zivsaimniecības politikas finansiālam atbalstam laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam;

b) zvejas produktu ražotāju organizācijas ir laidošas tirgū attiecīgus produktus un par 31. pantā minēto sliekšņa cenu tiem nav atrasts pircējs;

c) produkti atbilst kopējiem tirdzniecības standartiem, kas noteikti saskaņā ar 33. pantu, un produktu kvalitāte ir piemērota, lai tos lietotu pārtikā;

d) produkti ir stabilizēti vai apstrādāti un uzglabāti tvertnēs vai sprostos, tos sasaldējot, kuģī vai uz sauszemes uzstādītās iekārtās, sālot, vītinot, marinējot vai attiecīgā gadījumā – vārot un pasterizējot, neatkarīgi no tā, vai tos filetē vai sagriež un, attiecīgā gadījumā, atdala galvu vai ne;

e) produktus no uzglabāšanas vietas vēlākā posmā atkārtoti laiž tirgū lietošanai pārtikā;

f) produkti uzglabāšanas vietā atrodas vismaz piecas dienas.

31. pants

Cenas, kas iedarbina uzglabāšanas mehānismu

1. Pirms katra gada sākuma katra zvejas produktu ražotāju organizācija var izteikt individuālu priekšlikumu par cenu, kura iedarbina 30. pantā minēto uzglabāšanas mehānismu attiecībā uz II pielikumā norādītajiem zvejas produktiem.

2. Sliekšņa cena nepārsniedz 80 % no vidējās svērtās cenas, kas attiecīgās ražotāju organizācijas darbības apgabalā attiecīgajam produktam reģistrēta iepriekšējo trīs gadu laikā tieši pirms gada, kuram nosaka sliekšņa cenu.

3. Nosakot sliekšņa cenu, ņem vērā:

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus par:
 - a) 28. pantā minētā ražošanas un tirdzniecības plāna formu un struktūru;
 - b) kārtību un termiņiem, saskaņā ar kuriem ražotāju organizācijas iesniedz un dalībvalstis apstiprina 28. pantā minēto ražošanas un tirdzniecības plānu.

a) ražošanas un pieprasījuma tendences;

b) tirgus cenu stabilizēšanu;

c) tirgus konvergenci;

d) ražotāju ienākumus;

2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

e) patērētāju intereses.

29. pants

Īstenošanas akti

4. Dalībvalstis pēc savā teritorijā atzīto ražotāju organizāciju priekšlikumu pārbaudes nosaka sliekšņa cenas, kas jāpiemēro minētajam ražotāju organizācijām. Minētās cenas nosaka, pamatojoties uz 2. un 3. punktā minētajiem kritērijiem. Cenas dara publiski pieejamas.

32. pants

Īstenošanas akti

Komisija pieņem īstenošanas aktus par 31. panta 4. punktā minēto sliekšņa cenu publicēšanas formu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

KOPĒJI TIRDZNICĪBAS STANDARTI

33. pants

Kopēju tirdzniecības standartu noteikšana

1. Neskarot 47. pantu, zvejas produktiem, kas uzskaitīti I pielikumā un kas paredzēti lietošanai pārtikā, neatkarīgi no to izcelsmes (ražoti Savienībā vai importēti) var noteikt kopējus tirdzniecības standartus.

2. Standarti, kas minēti 1. punktā, var būt saistīti ar produktu kvalitāti, izmēru, svaru, iepakojumu, sagatavošanas veidu vai marķējumu, un jo īpaši ar:

a) minimālajiem tirdzniecības izmēriem, ņemot vērā labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu; šādi minimālie tirdzniecības izmēri attiecīgā gadījumā atbilst minimālajiem saglabāšanas atsaucēs izmēriem saskaņā ar 15. panta 10. punktu Regulā (ES) Nr. .../2013;

b) konservētu produktu specifikācijām saskaņā ar krājumu saglabāšanas prasībām un starptautiskajām saistībām.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot:

a) Regulu (EK) Nr. 178/2002;

b) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 852/2004 ⁽¹⁾;

c) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 853/2004 ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.).

d) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 854/2004 ⁽³⁾;

e) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004 ⁽⁴⁾;

f) Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008 ⁽⁵⁾; un

g) Regulu (EK) Nr. 1224/2009.

34. pants

Atbilstība kopējiem tirdzniecības standartiem

1. Lietošanai pārtikā paredzētos produktus, kuriem ir noteikti kopēji tirdzniecības standarti, var darīt pieejamus Savienības tirgū vienīgi saskaņā ar minētajiem standartiem.

2. Visus izkrautos zvejas produktus, arī tos, kuri neatbilst kopējiem tirdzniecības standartiem, var izmantot citiem mērķiem, nevis tiešai lietošanai pārtikā, tostarp zivju barības, zivju eļļas, lolojumdzīvnieku barības, pārtikas piedevu, farmācijas preču vai kosmētikas izstrādājumu ražošanai.

IV NODAĻA

INFORMĀCIJA PATĒRĒTĀJIEM

35. pants

Obligāta informācija

1. Neskarot Regulu (ES) Nr. 1169/2011, zvejas un akvakultūras produktus, kuri minēti šīs regulas I pielikuma a), b), c) un e) punktā un kurus tirgo Savienībā, neatkarīgi no to izcelsmes vai to realizācijas metodes var piedāvāt pārdošanai galapatērētājam vai ēdināšanas iestādei tikai tad, ja uz attiecīgās etiķetes vai attiecīgajā marķējumā ir norādīts:

a) sugas komerciālais nosaukums un tās zinātniskais nosaukums;

b) ražošanas metode, jo īpaši lietojot šādus vārdus: "... nozvejots ..." vai "... nozvejots saldūdenī ...", vai "... audzēts ...";

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 854/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 226, 25.6.2004., 83. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

c) apgabals, kurā produkts ir nozvejots vai izaudzēts, un zvejā izmantoto zvejas rīku kategorija, kā noteikts šīs regulas III pielikuma pirmajā slejā;

d) tas, vai produkts ir atkausēts;

e) attiecīgā gadījumā - minimālais derīguma termiņš.

Prasība d) apakšpunktā neattiecas uz:

a) sastāvdaļām, kas ir galaprodukta sastāvā;

b) pārtikas produktiem, kuru ražošanas procesā saldēšana ir tehnoloģiski nepieciešams posms;

c) zvejas un akvakultūras produktiem, kas iepriekš sasaldēti veselības aizsardzības nolūkos saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VIII iedaļu;

d) zvejas un akvakultūras produktiem, kas atkausēti pirms kūpināšanas, sāļšanas, vārīšanas, marinēšanas, vītināšanas vai jebkuru minēto procesu kombinācijas.

2. Attiecībā uz nefasētiem zvejas un akvakultūras produktiem šā panta 1. punktā paredzēto obligāto informāciju var sniegt mazumtirdzniecībai, izmantojot tirdzniecības informācijas līdzekļus, piemēram, informācijas standus vai plakātus.

3. Ja pārdošanai galapatērētājam vai ēdināšanas iestādei ir piedāvāta produktu kombinācija, kas sastāv no vienas sugas, bet ir iegūta, izmantojot dažādas ražošanas metodes, norāda metodi attiecībā uz katru partiju. Ja pārdošanai galapatērētājam vai ēdināšanas iestādei ir piedāvāta produktu kombinācija, kas sastāv no vienas sugas, bet ir iegūta no vairākām nozvejas teritorijām vai zivkopības valstīm, norāda vismaz tās partijas teritoriju, kura ir visraksturīgākā attiecībā uz kvantitāti, kopā ar norādi, ka produkts iegūts vairākās nozvejas vai zivkopības teritorijās.

4. Dalībvalstis var piemērot atbrīvojumu no 1. punktā minētajām prasībām attiecībā uz produktiem, ko nelielos daudzumos patērētajiem tirgo tieši no zvejas kuģiem, ar noteikumu, ka to vērtība nepārsniedz Regulas (EK) Nr. 1224/2009 58. panta 8. punktā norādīto vērtību.

5. Zvejas un akvakultūras produktus un to iepakojumus, kas etiķetēti vai marķēti pirms 2014. gada 13. decembra un neatbilst šim pantam, drīkst tirgot, līdz attiecīgie krājumi ir beigušies.

36. pants

Ziņojumi par ekomarķējumu

Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām Komisija līdz 2015. gada 1. janvārim iesniedz Eiropas

Parlamentam un Padomei priekšizpētes ziņojumu par iespējām izveidot ekomarķēšanas sistēmu zvejas un akvakultūras produktiem, jo īpaši par šādas sistēmas izveidi Savienības mērogā un par minimālajām prasībām, ko piemēro gadījumos, kad dalībvalstis izmanto Savienības ekomarķējumu.

37. pants

Komerčiālais nosaukums

1. Regulas 35. panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis sagatavo un publicē savā teritorijā pieņemto komerciālo nosaukumu sarakstu kopā ar attiecīgajiem zinātniskajiem nosaukumiem. Sarakstā norāda:

a) katras sugas zinātnisko nosaukumu saskaņā ar *FishBase* informācijas sistēmu vai – attiecīgā gadījumā – saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) *ASFIS* datubāzi;

b) komercnosaukumu:

i) sugas nosaukumu attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās;

ii) attiecīgā gadījumā jebkuru citu nosaukumu vai nosaukumus, kurus pieņemts vai atļauts lietot vietējā vai reģionālā mērogā.

2. Jebkuras sugas zivis, kas ietilpst citā pārtikas produktā kā sastāvdaļa, var tikt apzīmēta kā "zivs", ja šāda pārtikas produkta nosaukumā un noformējumā neatsaucas uz konkrētu sugu.

3. Par jebkurām izmaiņām dalībvalsts pieņemtajā komercnosaukumu sarakstā nekavējoties paziņo Komisijai, kas par tām informē pārējās dalībvalstis.

38. pants

Nozvejas vai ražošanas apgabala norādes

1. Norādē par nozvejas vai ražošanas apgabalu saskaņā ar 35. panta 1. punkta c) apakšpunktu iekļauj:

a) ja zvejas produkti ir nozvejoti jūrā, – FAO zvejas apgabalu sarakstā minētā apakšapgabala vai rajona rakstisko nosaukumu, kā arī šādas zonas nosaukumu, ko izsaka patērētājam saprotamā veidā, vai karti vai piktogrammu, kura norāda uz minēto zonu, vai pieļaujot atkāpi no šīs prasības, – attiecībā uz zvejas produktiem, kas nav nozvejoti Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas ūdeņos (FAO zvejas apgabals Nr. 27) un Vidusjūras un Melnās jūras ūdeņos (FAO zvejas apgabals Nr. 37), norāda FAO zvejas apgabala nosaukumu;

b) ja zvejas produkti ir nozvejoti saldūdenī, – atsauci uz produkta izcelsmes ūdenstilpi dalībvalstī vai trešā valstī;

c) akvakultūras produktu gadījumā – atsauci uz dalībvalsti vai trešo valsti, kurā produkts sasniedza vairāk nekā pusi no sava galīgā svara vai pavadīja vairāk nekā pusi no sava audzēšanas laikposma, vai (tas attiecas uz vēžveidīgajiem) pavadīja pēdējo audzēšanas vai kultivēšanas posmu vismaz sešu mēnešu garumā.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai tirgus dalībnieki var norādīt precīzāku nozvejas vai ražošanas apgabalu.

39. pants

Papildu brīvprātīgā informācija

1. Papildus obligātajai informācijai, kas jāsniedz atbilstīgi 35. pantam, pēc brīvprātības principa var sniegt šādu informāciju ar noteikumu, ka tā ir skaidra un nepārprotama:

- a) zvejas produktu nozvejas vai akvakultūras produktu ieguves datums;
- b) zvejas produktu izkraušanas datums vai informācija par ostu, kurā produkti izkrauti;
- c) sīkāka informācija par zvejas rīku veidu, kā uzskaitīts III pielikuma otrajā slejā;
- d) ja zvejas produkti ir nozvejoti jūrā, – precīza informāciju par to, kuras valsts kuģis minētos produktus ir nozvejojis;
- e) vides informācija;
- f) ētiska vai sociāla rakstura informācija;
- g) informācija par ražošanas metodēm un praksi;
- h) informācija par produkta uzturvērtību.

2. Lai iezīmētu visu 35. panta 1. punktā minēto informāciju vai daļu no tās, var izmantot ātras reaģēšanas (QR) kodu.

3. Marķējumā vai norādēs brīvprātīgo informāciju neiekļauj, ja tādēļ varētu trūkt vietas obligātajai informācijai.

4. Brīvprātīgi nesniedz tādu informāciju, kuras patiesumu nav iespējams pārbaudīt.

V NODAĻA

KONKURENCES NOTEIKUMI

40. pants

Konkurences noteikumu piemērošana

LESD 101. līdz 106. pantu un to īstenošanas noteikumus piemēro LESD 101. panta 1. punktā un 102. pantā minētiem

nolīgumiem, lēmumiem un darbībām, kas attiecas uz zvejas un akvakultūras produktu ražošanu vai tirdzniecību.

41. pants

Izņēmumi konkurences noteikumu piemērošanā

1. Neskarot šīs regulas 40. pantu, LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro ražotāju organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un darbībām, kuri attiecas uz zvejas un akvakultūras produktu ražošanu vai pārdošanu vai kopīgu iekārtu izmantošanu zvejas un akvakultūras produktu uzglabāšanai, pārdošanai vai apstrādei un kuri:

- a) ir vajadzīgi, lai sasniegtu LESD 39. pantā izklāstītos mērķus;
- b) neuzliek pienākumu prasīt identiskas cenas;
- c) neizraisa nekādā veidā tirgu sadalīšanu Savienībā;
- d) neizslēdz konkurenci; un
- e) nelikvidē konkurenci attiecībā uz ievērojamu daļu attiecīgo produktu;

2. Neatkarīgi no šīs regulas 40. panta LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un darbībām, kuri:

- a) ir vajadzīgi, lai sasniegtu LESD 39. pantā izklāstītos mērķus;
- b) nav saistīti ar pienākumu piemērot noteiktu cenu;
- c) neizraisa nekādā veidā tirgu sadalīšanu Savienībā;
- d) nepiemēro atšķirīgus nosacījumus līdzvērtīgiem darījumiem ar citiem tirdzniecības partneriem, tādējādi radot tiem neizdevīgus konkurences apstākļus;
- e) nelikvidē konkurenci attiecībā uz ievērojamu daļu attiecīgo produktu; un
- f) neierobežo konkurenci tādā veidā, kas nav būtiski KZP mērķu sasniegšanai.

VI NODAĻA

TIRGUS IZPĒTE

42. pants

Tirgus izpēte

1. Komisija:

- a) apkopo, analizē un izplata ekonomiskās zināšanas un izpratni par Savienības zvejas un akvakultūras produktu tirgu visā piegādes ķēdē, ņemot vērā starptautisko kontekstu;

- b) sniedz praktisku atbalstu ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām, lai labāk koordinētu informāciju starp dalībniekiem un apstrādātājiem;
- c) regulāri veic cenu apsekojumus visā Savienības tirgus zvejas un akvakultūras produktu piegādes ķēdē un analizē tirgus tendences;
- d) veic *ad hoc* tirgus pētījumus un nodrošina cenu veidošanas apsekojumu metodiku.

2. Lai īstenotu 1. punktu, Komisija veic šādus pasākumus:

- a) atvieglo piekļuvi saskaņā ar Savienības tiesībām savāktajiem datiem par zvejas un akvakultūras produktiem;
- b) pieejamā un saprotamā veidā ieinteresētajām personām un sabiedrībai dara zināmu tirgus informāciju, piemēram, cenu apsekojumus, tirgus analīzi un pētījumus, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾.

3. Dalībvalstis veicina 1. punktā minēto mērķu sasniegšanu.

VII NODAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

43. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

44. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1184/2006

Regulas (EK) Nr. 1184/2006 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Šajā regulā nosaka noteikumus par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101. līdz 106. panta un 108. panta 1. un 3. punkta piemērojamību saistībā ar LESD I pielikuma

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

uzskaitīto produktu ražošanu vai tirdzniecību, izņemot tos produktus, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (*), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (**).

(*) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

(**) OV L ...”

45. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1224/2009

Regulu (EK) Nr. 1224/2009 groza šādi:

1) regulas 57. panta 1. punktam pievieno šādus teikumus:

“Dalībvalstis veic pārbaudes, lai nodrošinātu atbilstību. Pārbaudes var notikt visos tirdzniecības posmos un transportēšanas laikā.”;

2) regulas 58. panta 5. punktu groza šādi:

a) punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) informāciju patērētājiem, kas paredzēta 35. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. .../2013 (*);

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. .../2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (OV L ...).”;

b) punkta h) apakšpunktu svītros.

46. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 104/2000. Tomēr tās 4. pantu piemēro līdz 2014. gada 12. decembrim.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar IV pielikuma iekļauto atbilstības tabulu.

47. pants

Noteikumi, ar ko nosaka kopējus tirdzniecības standartus

Turpina piemērot noteikumus, ar kuriem nosaka kopējus tirdzniecības standartus, jo īpaši Padomes Regulu (EEK) Nr. 2136/89 ⁽¹⁾, Padomes Regulu (EEK) Nr. 1536/92 ⁽²⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 2406/96 ⁽³⁾, kā arī citus noteikumus, kuri pieņemti kopēju tirdzniecības standartu piemērošanai, piemēram, Komisijas Regulu (EEK) Nr. 3703/85 ⁽⁴⁾.

48. pants

Pārskats

Komisija līdz 2022. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanas rezultātiem.

49. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra, izņemot IV nodaļu un 45. pantu, ko piemēro no 2014. gada 13. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

...

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

...

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2136/89 (1989. gada 21. jūnijs), kas izklāsta kopējus tirdzniecības standartus konservētām sardīnēm un tirdzniecības aprakstus konservētām sardīnēm un sardīņveida produktiem (OV L 212, 22.7.1989., 79. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1536/92 (1992. gada 9. jūnijs), ar ko nosaka kopējus tirdzniecības standartus tunču un pelamīdu konserviem (OV L 163, 17.6.1992., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2406/96 (1996. gada 26. novembris), ar ko paredz kopējus tirdzniecības standartus attiecībā uz noteiktiem zivsaimniecības produktiem (OV L 334, 23.12.1996., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Regula (EEK) Nr. 3703/85 (1985. gada 23. decembris), kas izklāsta sīki izstrādātus noteikumus kopējo tirdzniecības standartu piemērošanai noteiktiem svaigu un atdzēsētu zivju veidiem (OV L 351, 28.12.1985., 63 lpp.).

I PIELIKUMS

ZVEJAS UN AKVAKULTŪRAS PRODUKTI, UZ KURIEM ATTIECAS TKO

KN kods	Preču apraksts
a) 0301	Dzīvas zivis
0302	Svaigas vai dzesinātas zivis, izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumus, kas minēts pozīcijā 0304
0303	Saldētas zivis, izņemot zivju fileju un citādu zivju mīkstumus, kas minēts pozīcijā 0304
0304	Svaiga, dzesināta vai saldēta zivju fileja un citāds zivju mīkstums (malts vai nemalts)
b) 0305	Žāvētas [vītīnātas] vai sālītas zivis vai zivis sālījumā; kūpinātas zivis, arī termiski apstrādātas pirms kūpināšanas vai kūpināšanas procesā; zivju milti un granulas, kas derīgas lietošanai pārtikā
c) 0306	Dzīvi, svaigi, dzesināti, saldēti, žāvēti [vītīnāti], sālīti vai sālījumā vēžveidīgie, čaulā vai bez tās; vēžveidīgie čaulā, termiski apstrādāti, tvaicējot vai vārot ūdenī, arī dzesināti, saldēti, žāvēti [vītīnāti], sālīti vai sālījumā; vēžveidīgo milti un granulas, kas derīgas lietošanai pārtikā
0307	Dzīvi, svaigi, dzesināti, saldēti, žāvēti [vītīnāti], sālīti vai sālījumā mīkstmieši, čaulā vai bez tās; dzīvi, svaigi, dzesināti, saldēti, žāvēti [vītīnāti], sālīti vai sālījumā ūdens bezmugurkaulnieki, izņemot vēžveidīgos un mīkstmiešus; ūdens bezmugurkaulnieku, izņemot vēžveidīgos, milti un granulas, kas derīgas lietošanai pārtikā
d)	Dzīvnieku produkti, kas citur nav minēti vai iekļauti; beigti 1. vai 3. nodaļā minētie dzīvnieki, kas nav derīgi lietošanai pārtikā
	– citādi
	-- zivju vai vēžveidīgo, mīkstmiešu vai citu ūdens bezmugurkaulnieku produkti; beigti 3. nodaļā minētie dzīvnieki:
0511 91 10	--- zivju atlikumi
0511 91 90	--- citādi
e) 1212 20 00	– Jūras un citas aļģes
f)	Zivju tauki un eļļas un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nepārveidotas:
1504 10	– zivju aknu eļļas un to frakcijas
1504 20	– zivju tauki un eļļas un to frakcijas, izņemot aknu eļļas
g) 1603 00	Gaļas, zivju vai vēžveidīgo, mīkstmiešu vai citu ūdens bezmugurkaulnieku ekstrakti un sulas
h) 1604	Sagatavotas vai konservētas zivis; kaviārs un kaviāra aizvietotāji, kas gatavoti no zivju ikriem
i) 1605	Gatavi izstrādājumi vai konservi no vēžveidīgajiem, mīkstmiešiem un citiem ūdens bezmugurkaulniekiem
j)	Mīklas (pastas) izstrādājumi, arī termiski apstrādāti vai ar pildījumu (gaļu vai citiem produktiem), vai citādi sagatavoti, kā spageti, makaroni, nūdeles, skaidiņas, klimpas, pelmeņi, pildīti makaroni; kuskuss, sagatavots vai nesagatavots:
1902 20	– pildīti makaronu izstrādājumi (pasta), arī termiski apstrādāti vai citādi sagatavoti:
1902 20 10	-- kuru sastāvā ir vairāk nekā 20 % no svara zivju, vēžveidīgo, mīkstmiešu vai citu ūdens bezmugurkaulnieku

KN kods	Preču apraksts
k) 2301 20 00	Milti un granulas no gaļas vai gaļas subproduktiem, zivīm vai vēžveidīgajiem, mīkstmiešiem vai citiem ūdens bezmugurkaulniekiem, nederīgas lietošanai pārtikā; dradži (grības): – zivju, vēžveidīgo, mīkstmiešu vai citu ūdens bezmugurkaulnieku milti un granulas
l) 2309 90 ex 2309 90 10	Izstrādājumi, kas izmantojami dzīvnieku barībā – citādi: -- zivju šķīstošās atliekas

II PIELIKUMS

ZVEJAS PRODUKTI, UZ KURIEM ATTIECINĀMS UZGLABĀŠANAS MEHĀNISMS

KN kods	Preču apraksts
0302 22 00	Jūras zeltplekste (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Limanda (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Megrīmi (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Plekste (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Garspuru tunzivis (<i>Thunnus alalunga</i>)
un	
0302 31 90	
ex 0302 40	<i>Clupea harengus</i> sugas siļķe
0302 50 10	<i>Gadus morhua</i> sugas menca
0302 61 10	<i>Sardina pilchardus</i> sugas sardīne
ex 0302 61 80	Brēliņš (<i>Sprattus sprattus</i>)
0302 62 00	Pikša (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Saida (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	<i>Scomber scombrus</i> un <i>Scomber japonicus</i> sugas makreles
0302 65 20	Dzelkņu haizivis un kaķu haizivis (<i>Squalus acanthias</i> un <i>Scyliorhinus</i> spp.)
un	
0302 65 50	
0302 69 31	Sarkanās (<i>Sebastes</i> spp.)
un	
0302 69 33	
0302 69 41	Merlangi (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Jūras lidakas (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Anšovi (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	<i>Merluccius merluccius</i> sugas heks
0302 69 81	Jūrasvelni (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0302 69 99	Korifēnas (<i>Coryphaena hippurus</i>)
ex 0307 41 10	Sēpijas (<i>Sepia officinalis</i> un <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	<i>Crangon crangon</i> sugas garneles un ziemeļgarneles (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Jūrasmeles (<i>Solea</i> spp.)

KN kods	Preču apraksts
0306 24 30	Ēdamais krabis (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Norvēģijas omārs (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Melnais jeb Grenlandes paltuss (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Merluccius ģints heki
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
un	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Parastā zobaine [un pageles] (<i>Dentex dentex</i> un <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Zobenzivs (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	<i>Penaeidae</i> dzimtas garneles
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> un <i>Sepioloa rondeletti</i> sugas sēpijas
0307 49 01	
0307 49 31	Kalmāri (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
un	
0307 49 38	
0307 49 51	Kalmāri (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Astoņkāji (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	<i>Illex</i> spp.
0303 41 10	Garspuru tunzivs (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Dzeltenspuru tunzivs (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	

KN kods	Preču apraksts
0302 33 10	Svītrainā tunzivs (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Zilā tunzivs (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Citas <i>Thunnus</i> un <i>Euthynnus</i> ģints sugas
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Mazmutes plekste (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Zilā tunzivs (<i>Thunnus thynnus</i>)
un	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Pollaks (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Jūras plauži (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Putasu (<i>Micromesistius poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Franču mencīņa (<i>Trisopterus luscus</i>) un mazā menca (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Bopsa, svītraine (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Smarīda (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Jūraszutis (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Jūrasgaiļi (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Stavridas (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Kefales (<i>Mugil</i> spp.)
ex 0302 69 99	Rajas (<i>Raja</i> spp.)
un	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Astainais lepidops un ogļzivs (<i>Lepidopus caudatus</i> un <i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Lielā ķemmišgliemene (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Parastā bukcīnija (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Svītrainā vai sarkansvītrainā jūras barbe (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Melnā jūras karūsa (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)

III PIELIKUMS

INFORMĀCIJA PAR ZVEJAS RĪKIEM

Obligāta informācija par zvejas rīku kategorijām	Sīkāka informācija par attiecīgiem rīkiem un kodiem saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 26/2004 ⁽¹⁾ un Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 404/2011 ⁽²⁾	
Zvejas vadi	Brideņi	SB
	Dāņu vadi	SDN
	Skotu vadi	SSC
	Pāru vadi	SPR
Traļi	Rāmja traļi	TBB
	Grunts traļi ar traļu durvīm	OTB
	Pāru grunts tralis	PTB
	Pelaģiskais tralis ar traļu durvīm	OTM
	Pāru pelaģiskie traļi	PTM
	Dviņu traļi ar traļu durvīm	OTT
Žaunu tīkli un līdzīgi tīkli	(Noenkurotie) žaunu tīkli	GNS
	Dreifējoši tīkli	GND
	Iepinošie žaunu tīkli	GNC
	Vairāksienu tīkli	GTR
	Kombinēti vairāksienu un žaunu tīkli	GTN
Aņņemošie vadi un ceļamie tīkli	Riņķvadi	PS
	Lampara tipa vadi	LA
	No kuģa ceļamie tīkli	LNB
	Stacionāri no krasta ceļamie tīkli	LNS
Āķi un āķu rindas	Makšķeres un ūdas (ar roku darbināmas)	LHP
	Makšķeres un ūdas (mehānizētas)	LHM
	Peilētas āķu jedas	LLS
	Āķu jedas (peldošās)	LLD
	Velcējamas āķu rindas	LTL
Dragas	Kuģu dragas	DRB
	Rokas dragas, ko izmanto uz kuģa	DRH
	Mehānizētas dragas, tostarp mehāniskās dragas	HMD
Murdi un krātiņveida lamatas	Murdi (krātiņveida lamatas)	FPO

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 26/2004 (2003. gada 30. decembris) par Kopienas zvejas flotes reģistru (OV L 5, 9.1.2004., 25. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 404/2011 (2011. gada 8. aprīlis), ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV L 112, 30.4.2011., 1. lpp.).

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 104/2000	Šī regula
1. pants	1. līdz 5. pants
2., 3. pants	33. un 34. pants
4. pants	35. līdz 39. pants
5. panta 1. punkts	6., 7. un 8. pants
5. panta 2. punkts, 5. panta 3. punkts, 5. panta 4. punkts un 6. pants	14., 18. līdz 21. pants
7. pants	22. un 24. līdz 27. pants
8. pants	—
9. līdz 12. pants	28. un 29. pants
13. pants	11., 12., 13., 16., 18., 20. un 21. pants
14. pants	41. panta 2. punkts
15. pants	23. pants
16. pants	24. līdz 27. pants
17. līdz 27. pants	30., 31. un 32. pants
33. pants	—
34. pants	20. panta 2. punkts, 21. un 32. pants
35. pants	—
36. pants	—
37. pants	43. pants
38., 39. pants	43. pants
40. pants	—
41. pants	48. pants
42. pants	44., 45. un 46. pants
43. pants	49. pants
—	40. pants
—	41. panta 1. punkts
—	42. pants

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

Eiropas Komisija 2011. gada 13. jūlijā iesniedza Padomei priekšlikumu par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju ("TKO")⁽¹⁾.

Pēc politikas debatēm, kas notika 2012. gada 19. martā, Lauksaimniecības un zivsaimniecības padome 2012. gada jūnijā vienojās par "vispārēju pieeju"⁽²⁾.

Eiropas Parlaments 2012. gada 12. septembrī balsoja par savu nostāju pirmajā lasījumā⁽³⁾.

Pēc Eiropas Parlamenta balsojuma, lai panāktu vienošanos par šo priekšlikumu, tika rīkotas sarunas, kurās piedalījās Eiropas Parlaments, Padome un Komisija. Iestādes vienošanos panāca 2013. gada 4. jūnijā, kuru pēc tam 2013. gada 14. jūnijā apstiprināja Pastāvīgo pārstāvju komiteja, 2013. gada 18. jūnijā – Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komiteja un 2013. gada 15. jūlijā – Padome.

Ņemot vērā minēto vienošanos un turpmāko juridiski lingvistisko pārskatīšanu, Lauksaimniecības un zivsaimniecības padome tiek aicināta 2013. gada 17. oktobrī pieņemt Padomes nostāju pirmajā lasījumā saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas noteikta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 294. pantā.

Pildot savus uzdevumus, Padome ņēma vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas atzinumus, kas pieņemti attiecīgi 2012. gada 28. martā un 2012. gada 4. maijā⁽⁴⁾.

II. MĒRĶIS

Priekšlikuma mērķis ir aizstāt 1999. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr.104/2000⁽⁵⁾, izveidojot juridisko pamatu zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgajai organizācijai ("TKO"). TKO priekšlikums ir kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) reformas tiesību aktu kopuma daļa, un tas ir paredzēts, lai veicinātu ierosinātās jaunās KZP regulas⁽⁶⁾ mērķu sasniegšanu.

Šā priekšlikuma mērķi cita starpā ir šādi:

- juridisko procedūru un ziņojumu sniegšanas pienākumu vienkāršošana,
- profesionālo organizāciju nozīmes palielināšana,
- tirgus atbalsta samazināšana (atpiršanas cenu mehānisma darbības pārtraukšana, uzglabāšanai paredzētā atbalsta pakāpeniska pārtraukšana) un
- labāka informācijas sniegšana patērētājiem.

III. PADOMES NOSTĀJA PIRMAJĀ LASĪJUMĀ – ANALĪZE

A) Vispārīgi apsvērumi

Balstoties uz Komisijas priekšlikumu, Eiropas Parlaments un Padome ir risinājuši sarunas ar mērķi panākt vienošanos posmā, kad tiek apstiprināta Padomes nostāja pirmajā lasījumā. Padomes nostājas teksts pilnībā atbilst starp abiem likumdevējiem panāktajam kompromisam.

B) Galvenie jautājumi

Kompromisu, kas ir atspoguļots Padomes pirmā lasījuma nostājā, veido šādi galvenie elementi:

⁽¹⁾ Dok. 12516/11 PECHE 188 CODEC 1167.

⁽²⁾ Dok. 10415/12 PECHE 192 CODEC 1445.

⁽³⁾ Dok. 13616/12 CODEC 2093 PECHE 334 PE 390.

⁽⁴⁾ OV C 181, 21.6.2012., 183. lpp.; OV C 225, 27.7.2012., 20. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

⁽⁶⁾ Dok. 12514/11 PECHE 187 CODEC 1166.

a) *Vispārīgi noteikumi*

Gan Eiropas Parlaments, gan Padome ievēroja, ka Komisijas priekšlikumā nebija atsaucis uz ārējo dimensiju. Komisija uzskatīja, kas tas nav nepieciešams, jo ārpolitikas jautājumus risinās atsevišķā regulā saskaņā ar atšķirīgu juridisko pamatu. Galīgajā kompromisā tika iekļauta atsauce uz regulām, kas papildinās TKO attiecībā uz ārējiem aspektiem.

Pēc Padomes lūguma 5. panta definīciju sarakstā tika pievienotas “mazumtirdzniecības” un “fasētu zvejas un akvakultūras produktu” definīcijas, un tika dota atsauce uz definīcijām no KZP un citām regulām, ko arī piemēro šajā kontekstā.

b) *Ražotāju organizācijas*

Eiropas Parlaments apstiprināja Padomes ierosinājumu vienkāršošanas nolūkā pārveidot iedaļu par dibināšanu, mērķiem un pasākumiem, kā rezultātā 9.–11. pants tika svītroti. Tādējādi EP grozījumi Nr. 38–68 atkrita, jo to būtība plašā apjomā tika iekļauta Padomes struktūrā.

Mērķi un pasākumi. Eiropas Parlaments un Padome vienojās par izmaiņām, kurās, salīdzinot ar Komisijas priekšlikumu, paplašina un sīkāk izklāsta ražotāju organizāciju mērķus. Tādējādi, piemēram, attiecībā uz zvejas produktu ražotāju organizācijām tika iekļauti šādi elementi: *ilgtspējīgu darbību zvejas jomā* veicināšana, atbilstība *vides tiesību aktiem*, vienlaikus ievērojot *sociālo politiku*, kā būtu jārisina *nevēlama nozveja*, *izsekojamība* un ieguldījums *NNN zvejas prakses* izskaušanā. Tika iekļautas attiecīgās izmaiņas iedaļā par “pasākumiem”.

Atzīšana. Pēc Padomes lūguma tika iekļauti sīki izklāstīti noteikumi par ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju darbību.

Ražošanas un tirdzniecības plāni. Tika pieņemti svarīgi Padomes lūgumi: pirmkārt, 28. panta 2. punktā ir precizēts ražošanas un tirdzniecības plānu saturs; otrkārt, ir svītrotas priekšlikumā piešķirtās Komisijas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus; visbeidzot, izmaiņas ražošanas un tirdzniecības plānu formā un struktūrā pieņem Komisija, izmantojot īstenošanas aktus.

Uzglabāšanas mehānisms. Komisijas ierosinātais uzglabāšanas mehānisms, ar ko bija paredzēts aizstāt visu atpirkšanas cenu sistēmu un darbības, praktiski palika bez izmaiņām. Izrādījās, ka tas ir efektīvs kompromiss starp tiem, kas vēlējās paplašināt pašreizējo sistēmu, un citiem, kas vēlējās pilnībā pārtraukt publisku intervenci.

Kolektīvs fonds. Pēc Padomes lūguma tika svītroti priekšlikuma noteikumi par ražotāju organizāciju kolektīviem fondiem, jo tika uzskatīts, ka tie nesniedz papildu vērtību.

c) *Tirdzniecības standarti*

Kā to ierosināja Padome, tirdzniecības standarti var attiekties uz produktu kvalitāti, izmēru, svaru, iepakojumu, sagatavošanas veidu un marķējumu un jo īpaši uz minimālajiem tirdzniecības izmēriem saskaņā ar minimālajiem saglabāšanas references izmēriem attiecīgā gadījumā. Izkrautos zvejas produktus, kuri neatbilst tirdzniecības standartiem, var izmantot citos nolūkos, kas nav lietošana pārtikā (tas ir paredzēts, lai izvairītos izveidot tirgu tādai nevēlamai nozvejai kā zivju mazuļi).

Pēc Padomes lūguma tika svītrotas priekšlikumā piešķirtās Komisijas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus.

d) *Informācija patērētājiem*

Viens no vissarežģītākajiem jautājumiem sarunu laikā izrādījās 35. pants (obligāta informācija). Sevišķi strīdīgi viedokļi bija jo īpaši attiecībā uz *nozvejas datuma vai izkraušanas datuma* un *izmantotā zvejas rīka* iekļaušanu.

— Izkraušanas datums. Eiropas Parlaments atbalstīja izkraušanas datuma iekļaušanu kā obligāto informāciju, pretēji Komisijas ierosinātajai nozvejas datuma iekļaušanai. Turpretī Padome uzskatīja, ka ne nozvejas datums, ne izkraušanas datums vairākumā gadījumu nesniedz pievienoto vērtību (vienlaikus tas palielina administratīvo slogu). Dažos gadījumos tas varētu pat maldināt, ja patērētājs produktu labāku kvalitāti parasti saista ar nesenāku datumu. Padome noslēgumā piekrita iekļaut minimālo derīguma termiņu, turpretim nozvejas datumu varētu tomēr iekļaut kā brīvprātīgu informāciju saskaņā ar 39. pantu.

— Zvejas rīku kategorija. Papildus plašākai norādei par apgabalu, kurā produkts bija nozvejots vai audzēts, kurai Padome bija piekritusi, Parlaments vēlējās iekļaut izmantoto zvejas rīku kategoriju. Sākumā Padome nepiekrita šai ierosmei, kura varētu izraisīt dažu zvejas paņēmieni stigmatizāciju. Abas puse kā par kompromisa variantu vienojās iekļaut vienkāršotu sarakstu ar septiņām zvejas rīku grupām, kā precizēts III pielikumā (plašāku informāciju par zvejas rīkiem var sniegt kā brīvprātīgu informāciju; sk. tālāk tekstā).

Ekomarķējums (36. pants). EP un Padome vienojās, ka Komisija līdz 2015. gada 1. janvārim iesniedz priekšizpētes ziņojumu par iespējām izveidot ekomarķēšanas sistēmu un par minimālo prasību noteikšanu.

Papildu brīvprātīgajā informācijā (39. pants) var iekļaut cita starpā *nozvejas datumu, izkraušanas datumu, ostu*, kurā produktus izkrāva, *zvejas rīku veida sīkāku aprakstu vai tā kuģa karoga valsti*, kurš produktus nozvejoja.

Būs iespējams izmantot "Ātras reaģēšanas (QR) kodus", lai norādītu obligāto informāciju saskaņā ar 35. panta 1. punktu.

Brīvprātīgo informāciju norāda tā, lai tā neaizņemtu obligātajai informācijai paredzēto vietu, un neiekļauj tādu brīvprātīgu informāciju, kuras patiesumu nav iespējams pārbaudīt.

Deleģētie akti. Tika svītrotas priekšlikumā Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus.

e) *Procedūras un nobeiguma noteikumi*

Grozījumi kontroles regulā. Pēc Padomes lūguma tiek grozīta Regula (EK) Nr. 1224/2009, lai noteiktu, ka dalībvalstis veic atbilstības pārbaudes, un lai saskaņotu noteikumus par informāciju patērētājiem.

Noteikumi, ar ko nosaka kopējus tirdzniecības standartus (47. pants). Attiecībā uz dažiem produktiem turpina piemērot pašreizējos tirdzniecības standartus.

IV. NOBEIGUMS

Padomes nostāja pirmajā lasījumā pilnībā atbilst kompromisam, kas panākts Padomes un Eiropas Parlamenta sarunās, kuras sekmēja Komisija. Šis kompromiss ir apstiprināts Eiropas Parlamenta Zivsaimniecības komitejas (*PECH*) priekšsēdētāja vēstulē Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājam (2013. gada 25. jūnijs). Minētajā vēstulē *PECH* priekšsēdētājs norāda, ka viņš ieteiks *PECH* komitejas locekļiem un pēc tam plenārsēdei Eiropas Parlamenta otrajā lasījumā bez grozījumiem pieņemt Padomes nostāju pirmajā lasījumā, kad to būs izskatījuši abu iestāžu juristi lingvisti. Pieņemot Regulu par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju, Eiropas Savienība nodrošina svarīgu pamatu jaunās kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) izveidei.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES PAZIŅOJUMS PAR KONTROLES NOTEIKUMIEM SAISTĪBĀ AR PRODUKTU IZSEKOJAMĪBU UN PATĒRĒTĀJU INFORMĒŠANU

Pēc izmaiņu veikšanas Regulā par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju Eiropas Parlaments un Padome aicina Eiropas Komisiju iesniegt tiem priekšlikumu, kura mērķis būtu grozīt Kontroles regulu (Regulu (EK) Nr. 1224/2009). Grozījumos būtu jāņem vērā nepieciešamība reglamentēt informēšanu par zvejas rīku veidiem saistībā ar produktiem, kurus iegūst savvaļas zvejā.

Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju ar laiku pieņemt arī vajadzīgos grozījumus Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 404/2011 attiecībā uz patērētājiem obligāti sniedzamo informāciju, lai ņemtu vērā noteikumus, kuri izklāstīti šajā regulā, grozītajā Kontroles regulā un Regulā (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMI

Par 35. panta

1. punkta e) apakšpunktu

Komisija nepiekrīt izmaiņām, ko juristi lingvisti izdarījuši 42. panta 1. punkta e) apakšpunktā redakcijā, par kuru 2013. gada 8. maija neoficiālajā dialogā panākta politiska vienošanās par Komisijas priekšlikumu Regulai par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju (dokumenta 12005/13 jaunais 35. panta 1. punkta e) apakšpunkts).

Komisijas nostāja ir šāda: saskaņā ar 2013. gada 8. maija neoficiālajā dialogā panākto vienošanos pienācīgai etiķetei vai marķējumam vajadzētu bez jebkādiem papildu nosacījumiem norādīt minimālo derīguma termiņu visiem zvejas un akvakultūras produktiem, kas minēti 42. panta 1. punktā (dokumenta 12005/13 jaunajā 35. panta 1. punktā) un kas tiek piedāvāti pārdošanai galapatērētājiem. 42. panta 1. punkta e) apakšpunktā (dokumenta 12005/13 jaunais 35. panta 1. punkta e) apakšpunkts) pievienojot vārdus "attiecīgā gadījumā", tiks radīta juridiska nenoteiktība un apdraudēta iespēja sasniegt mērķi uzlabot pārredzamību patērētājiem.

Par 35. pantu

Komisija pauž nožēlu, ka starp likumdevējām iestādēm panāktās vienošanās rezultātā no Komisijas priekšlikuma ir svītrots pienākums zvejas un akvakultūras produktiem norādīt informāciju, attiecīgi, "nozvejas datums" un "ieguves datums". Komisija uzskata, ka minētie datumi sniedz būtisku informāciju patērētājiem. Nozvejas vai ieguves datuma norādīšana sniedz acīmredzamu labumu Savienības mazapjoma zvejniekiem un audzētājiem un veicina īsākus zvejas un akvakultūras produktu izplatīšanas kanālus.

Komisija pauž nožēlu arī par to, ka likumdevējas iestādes no Komisijas priekšlikuma ir svītrojušas konkrētas marķējuma prasības, kas jāpiemēro konservētiem produktiem un gataviem izstrādājumiem, t. i., komerciālo nosaukumu, ražošanas metodi un izcelsmi. Komisija uzskata, ka šīs prasības atbilst pieaugošajam sabiedrības pieprasījumam pēc informācijas par konservēto produktu un gatavo izstrādājumu saturu. Tas ir arī ļoti būtisks jautājums saistībā ar Savienības ražojumu uzticamību un vērtību.

Komisija vēlētos no jauna uzsvērt, ka Komisijas ierosinātās minētās marķējuma prasības neradītu nesamērīgu slogu zvejas nozarei, jo to pamatā ir esošās izsekojamības prasības.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV